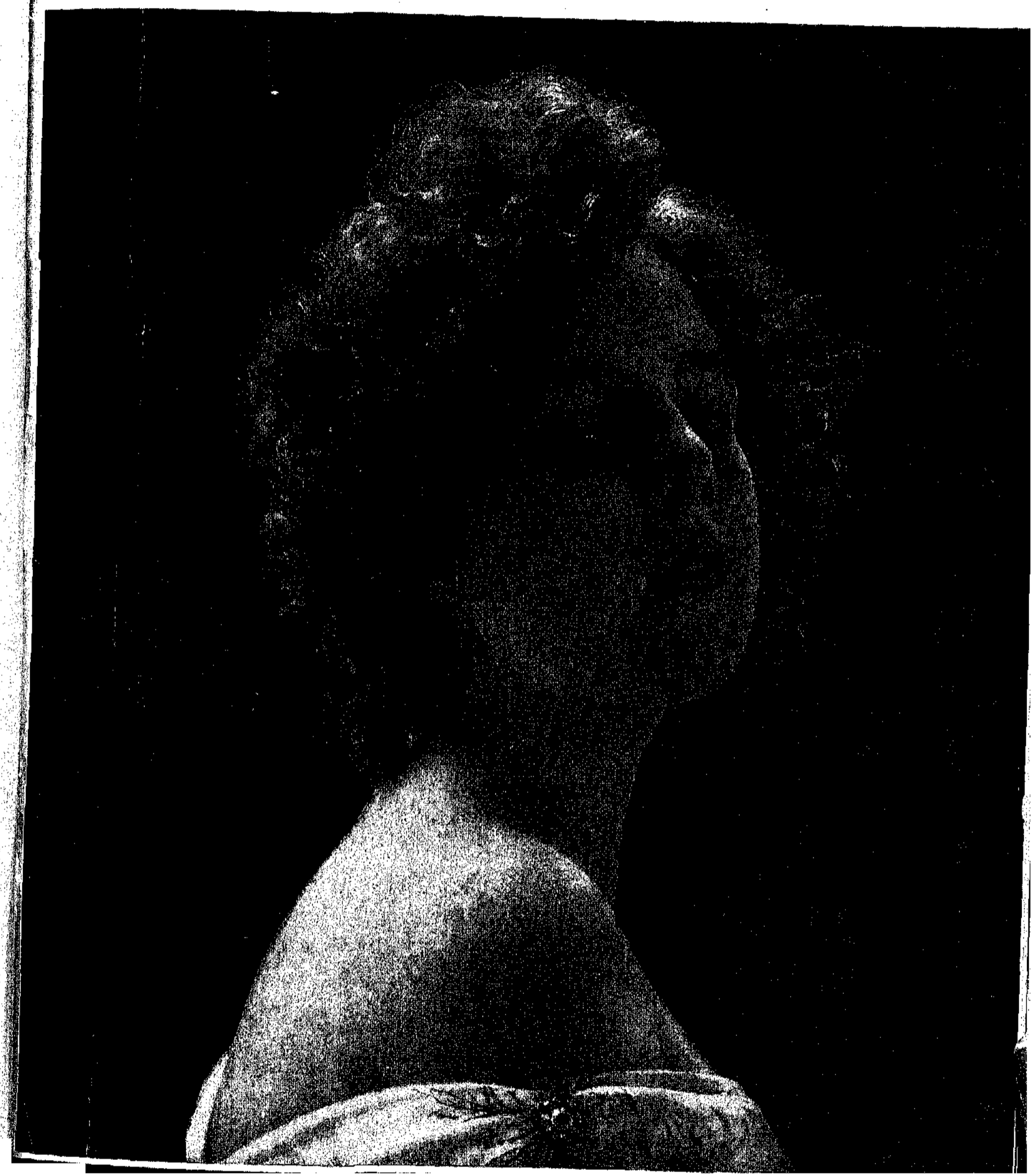
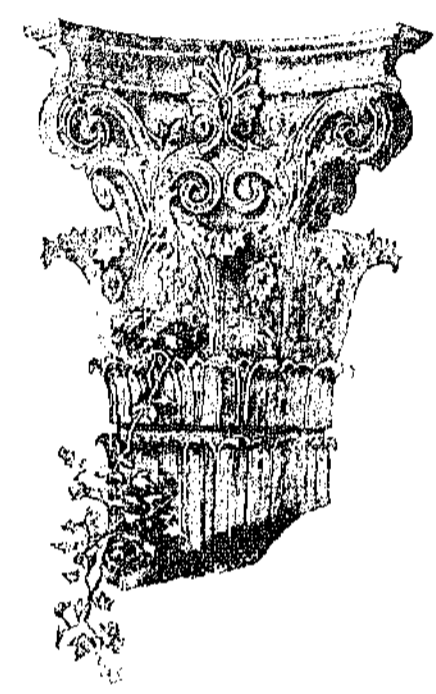

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1913

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΑΤΛΑΝΤΙΣ
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. IV. NO. 8
AUGUST
1913

BANK OF ATHENS
ATHENS **TRAPEZA AΘHNΩN** GREECE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΘΕΝ ΔΡ. 60,000,000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

---ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩ---

ΕΛΛΑΔΟΣ: Πειραιάς, Πάτρα, Καβάλα, Τρίπολις, Σέρρες, Βόλος, Λάρισα, Κορίνθια, Άργολιν.	ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Αλεξάνδρεια, Κάιρον, Ζαζυή, Μανσουρά, Μπ Γκάρι, Τάνη, Μαγι-Σουέφ.
ΚΡΗΤΗΣ: Χανία, Ηράκλειον, Ρέθυμνο.	ΣΑΜΟΣ: Βαθύ.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ: Κωνσταντινούπλις, (έν Γαλιάτ) και Σμύρνη, Άμισός, Μάρμαρα, Τραπεζοός, Κεραιρώ, Σμύρνη, Χίος, Μυρσίνη, Τριμίς, Άδανα, Θεσσαλονίκη, Σέρρι, Καβάλα, Ξάνθη και Ξάνθηνα.	ΚΥΠΡΟΣ: Λεμεσός.
	ΣΟΥΔΑΝ: Χαχούκι και Πάρι Σουδάν.
	ΛΟΝΔΙΝΟΝ: 22 Fenchurch Street.
	ΑΜΒΟΥΡΓΗΟΝ: Monckebergstr. 18.

Διοικήτικον Σύμβουλον

Σ. ΦΡΑΓΚΙΔΑΗΣ, Διευθυντής της Έταιρίας Σιδηροδρόμων Πειραιώς Άθηνων-Πειραιονήσου, ως πρόεδρος, Ι. ΜΠΟΥΡΑΣ, Διοικητής της Έθνομολογικής Έταιρίας της Ελλάδος, ως αντιπρόεδρος, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Υπουργός της Γεωργίας, του Έμπορίου και της Βιομηχανίας, του Οίκου Χωρέμη-Μπενίου και Σία, και Πρόεδρος της Έλληνικής Κοινωνίας Αλεξανδρείας, ΙΩ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Διευθυντής της Τραπέζης, πρόεδρος στανωνικού, Α. ΠΑΠΟΥΛΑΚΗΣ, Διευθυντής της Τραπέζης, πρόεδρος της Έλληνικής Έταιρίας Αποικιακής και Κτηνοτροφικής της Πρωτεύουσας, Α. ΠΑΠΑΝΔΡΑΚΗΣ, Διευθυντής των Σιδηροδρόμων Πειραιώς, ως Γενικός Διευθυντής των Πρωτοκλήσιον, Ε. ΠΑΠΑΝΔΡΑΚΗΣ, Διευθυντής της Τραπέζης, πρόεδρος της Έταιρίας Αποικιακής και Κτηνοτροφικής της Πρωτεύουσας, ΓΕΩΡΓ. Κ. ΜΑΥΡΩΣ, γενικός διευθυντής της Τραπέζης, πρόεδρος της Πρωτοκλήσιον Σιδηροδρόμων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ εκτελεί άριστα τας Γερμανικαίς έγγυαιάς, ως Προεδρηθείσας, Κίβηταίαις, Προκαταβολάς επί έμπορευμάτων και Χρησουργιών, πιστωτικώς Έπιτολίαις, Συναλλαγματ, Τραπεζικαίς, Τηλεγραμμικαίς εμβάσματ δν όλα τα μέρη του Κόσμου. Φερέταις Χρησουργιών και Άξιων, Έγγυαι καταθέσεις, Άνοικταί τραπεζομνησ λαγαμομνη, κτλ. κτλ.

Η Τράπεζα Άθηνων δέχεται καταθέσεις εις Χρυσόν ή Χρυσονομίσματα με κατά συμφέροντος όρους, με ειδικήν διακρίσιν Τραπεζομνησ, ειδικών τμημάτων Έμπορικων πληροφοριών και ειδικών τμημάτων διά των δν του έξωτερικού έπιστολικώς με άθηναιον υποπόθησ, άνευνοστήριον, αθίσουσι άλληλογραμίας και τηλεφωνικήν διακρίσιν.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. IV. NO. 8
AUGUST
1913

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1913

ATLANTIS PUBLISHING CO.
P. O. Station E. NEW YORK, U. S. A.
OFFICE: 113-115-117 West 31st Street, New York

SOLON J. VLASTO, President
D. J. VLASTO, 1st Vice-Pres. A. POLYTOIDES, 2nd Vice-Pres.
J. C. DIMETRIUDES, Treas. M. CHRISTOPOIDES, Sec'y

Annual Subscription United States	\$2.00	ΕΤΗΣΙΑ ΕΓΓΥΦΡΟΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ	\$2
Foreign	\$3.00	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15	

Per Copy 20 Cents
Entered as 2nd class matter Jan. 17, 1910, at the P. O. of New York
COPYRIGHT BY ATLANTIS PUB. CO. N. Y. 1913

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1913

το πρόβλημα της τελικής του δλου 'Εθνους αποκαταστάσεως δέν δά βραδύη νά λυθ.

Ο ΚΑΤ' ΕΒΘΟΧΗΝ στρατιώτης Γερμανός Αύτοκράτωρ δέν ηδύνάτο νά εκφράσῃ καλλίτερον τήν θαυμασμόν του διά τήν εργον, τό όποιον επέτέλεσεν ο Βασίλευς Κωνσταντίνος επί τών πεδίων τών μαχών, ειμή άνακηρόσαν Αύτόν 'Επιτίμιον Αρχιστρατήγιον του Γερμανικού Στρατού.

Καθεν στρατιωτικόν και Βασιλικόν παράσημον δέν δά είχε τόσην αξίαν εις τά στήθη του Βασιλέως τών 'Ελλήνων, όσην έχει ή ανακήρυξις του Κωνσταντίνου ΙΒ' ός 'Επιτίμιον Στρατάρχου του Καίσερ.

Ο Γουλιέλμος Β' επήφρασε με τών τόπων τήν διασημίαν τών περιφημών «Πρόσσωπι» της Ανατολής.

ΑΙ ΜΕΧΡΙΣ ώρας συγκεντρωμένοι ειδήσεις ένωσίου τήν ιδέαν ότι ο Ρουμάνοι είναι φιλοι μας ειλικρινείς.

Τό πράγμα δέν είναι άπίθανον, καθ' όσον ή 'Ελληνικός ούδέποτε επεδίωξε ρήϊν πρός τό Παρίσιον έκείνο έθνος, με τό όποιον συνεδέθη διά τόν κοινών ιστορικών δεσμών.

Είνας πληθέσει διε φόβου τινός ειχον έπρασθή εις τās άρχάς της αναμίξεως της Ρουμανίας εις τόν Αίμον, κατά τās άρχάς του παρελθόντος μηρός, και ότι τούς ρόθους, ή μάλλον τās υποφίας ένεϊνας, ειχομεν συμμερισθή και ήμεϊς.

Έν τούτοις κα γεγονότα τεινουν νά μάς διαφεύσουν. Είθε!

ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ είναι ή φίλια μας με τούς Τούρκους;

Όσι οι έν Σтамπούλ επιδιώκουσι τήν ταχίστην επανάληψιν τών διπλωματικών σχέσεών των με τήν Κυβέρνησιν τών Άθηνών, είναι προφανές.

Άλλ' είναι άσάφως άληθές ότι οι Τούρκοι! ζητούντες τήν με μίαν συμπίλινσίν των, λημονούν ότι είναι έκείνοι οι ήττημένοι και ήμεϊς οι νικηταί.

Δίτι δέν είναι δυνατόν άλλως νά εξηγήση τις τās αξιώσεις τās όποίαις οι πληρεθούσιοι της Πόλης έγγέρουσι άπάνταις της 'Ελλάδος, κατά τās διαπραγματεύσεις μεταξύ τών δύο μερών, ός-τε είναι άσάφως δυνατόν νά εξηγήση τις, διὰ τί ο Τουρκικός στρατός επείσθη εις τήν Θράκην, και τι κατηλάττει 'Ελληνικός πόλιαις και χωρία.

ΚΑΤ' ΑΝΤΙΘΕΣΙΝ πρός τās έπίσημοις 'Ελληνοτουρκικας διαπραγματεύσεις, αι μεταξύ τών δύο έθνοτήτων σχέσεις εις όλα τὰ όπό του στρατού μας καταληρήθιστα μέρη παρουσιάζουν μιαν άγκαρδίτητα συγκρισίαν.

Ποιστόν όπου εισήλθοντά στρατεύματά μας, εις Καβάλλαν, Σέρρας, Δεμίρ-Χισάρ, Ξάνθη, Γκιουμουλτζίνα, Δεδάγιας και Διουμαγιάν, έγένοντο δεκτά με άκράτητον ένθουσιασμόν από μέρος του Μουσουλμανικού πληθυσμού.

Δίτι άπάνται τών ηθρών της Σείρας ειδοσι οι Τούρκοι έν τή προσώψ των 'Ελλήνων τούς 'Ελευθερωτάς και τούς προστάτας της ζωής, της τιμής, της ορθοκαίαις και της περιουσίας των.

Όι Τούρκοι έμαθον πλέον νά διακρίνουν μετα-

ξύ του Βουλγάρου και του 'Ελλήνος. Μερικοί δημοσιολόγοι των όμιλων και έγγραψαν διά τήν μεταξύ των δύο πολιτισμών διαφοράν.

Άς έλπίσωμεν και ός εύχρησόμεν διε τά γεγονότα κάϊτα όά έχουν κάποιαν επίδρασιν επί τών έπίσημων κύκλων της Σтамποού.

ΕΚΚΡΕΜΕΣ άκόμη απομένει τό ζήτημα της τύχης τών νησιών.

Η Προεδρευτική Συνδιάσκεψις ήτις τό διαχειρίζεται δέν ήμφορει νά καταλήξη εις κανέν συμπέρασμα, διότι εις τήν προκειμένην περίπτωσιν άναμιγνύονται και συμμερόντα Εθνομολογικά.

Και ότω με τήν Ιταλίαν διατροποούσαν εις τήν Δωδεκάνησον, και με τήν Τουρκίαν φλαρούσαν διά τήν ασιράκιαν τών Σκευών, περξ ή καιρός και παραταίνεται ή άγωνία τών Αιγαίοπελαγίων.

ΚΑΝΙΕΣ δέν γνωρίζει ποίαν τροπήν θα λάβη τό ζήτημα του προορισμού τών νοτίων και νοτιανατολικών συνόρων της 'Αλβανίας.

Η Συνδιάσκεψις άπεσάνθη όπέρ της γραμμής Φτελειάς-Κορυμφός με τήν ύπαρχόντιν άμφοτέρων τών μερών τούτων εις τό 'Αλβανικόν Κράτος.

Η ίδια Συνδιάσκεψις έγνωμάτευσε όπέρ της άποστολής μιαν μικτής Εθνομολογικής 'Επιτροπής πρός τόν σκοπόν του νά καθορισθή έπίσημος ο έθνοικός τών άμφοτεροπέμων χωρών χαρακτηρισμός. 'Αλλ' έν τή μεταξύ οι ελευθερωθέντες 'Ηπειρωταί πάν άλλο έχουν ή διαθέσιν όπως ύπαρξάντων όπό 'Αλβανικών ζυγόν.

Και ή άπειλομένη 'Ηπειρος, πρωτοστατούσης της Χειμαρρας, είναι έτοιμη νά λάβη τά όπλα και ν' άγωνισθή όπέρ των όμων και έστιών.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ! Καταρωθώσαμεν νά ιδώμεν και αυτό... Ο Ευρωπαϊκός και Αμερικανικός κόσμος ήνθήσε πλέον τι θα ειπή Βουλγάρως. Έπρεπε νά περάσουν δέκα μήνες, νά έβδουν όλα τά γεγονότα τών τελευταίων έβδομάδων, νά μεσολαβήσουν αι καταστροφαι του Δεμίρ-Χισάρ, του Δοξάτου και τών Σερρών διά νά έξουδετερωθή ή λυσσάλια διαφρημιά του Βουλγάρου από τόν διαδόχον έκείνον Βάγιερ του «Ραϊχτσόσε».

Εις τό 'Ελληνικόν Γραφειον Τόπου της Θεσσαλονίκης και τόν Διευθυντήν του και άγαπητόν συνάδελφον χ. Βασίλειον Δενδραμην έσπελιεται κατά μέγα μέρος ή άφαίρεσις της Βουλγαρικής λεοντής.

Η ασυστηματική όμηροσια ή γενομένη έν σχέσει με τὰ Βουλγαρικά όργια όπήρξεν από πάσης άπόφθεως τελεία.

Σήμερον και εις τήν Εύρώπην και εις ό Βουλγάρως είναι γνωστόν από τήν πραγματικόν του χρώμα, και κανείς δέν άποτάται διά τήν πούλν και τās διαθέσεις ανθρώπων, όστινες άπληρονατίσησαν εις τήν ιστορίαν ός οι «Κακοόργιοι της Ανατολής».

ΚΑΙ ΚΑΤΙ άλλο άκόμη. Τήν εύθύνην του τελευταίου πολέμου όλόκληρος ο έθνος κόμισε, έξαιρέσει μοναδική του Μπούουερ τών «Times», ίποδίδει εις τόν Φερδινάνδον και τούς Βουλγάρους, τούς όποίους δέν λυπεΐται πλέον κανείς.

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ο Φερδινάνδος αυτός εισήλθεν εις Σέρρας διαγονοτελής!!!.....

"Η ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ
ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ"

REMINGTON
Remington Typewriter Company
Incorporated

325-331 Broadway NEW YORK
Τηλέφωνον: Worth 5060.

Η άπεροχή της γραφομηχανής αυτής άναγνωρίζεται ανά τήν όψη-λιον—και όρείλεται εις τήν τελειότητά σας.
Τελειότης έν τή συνέλω, τελειότης εις τās λεπτομερείαις, έξησαζλίαν αυτή τήν ΠΡΩΤΗΝ ΘΕΣΙΝ.
Η γραφομηχανή REMINGTON είναι ή πρώτη κατασκευασίσα, πρώτη εις ποιότητα, πρώτη εις τελειοποιήσεις, πρώτη εις όψη, πρώτη εις σερειότητα, εύκολίαν χειρισμού και πρώτη εις παραγωγήν.
Η λέξις ΠΡΩΤΗ έν όλη αυτή τή σημασία και καθ' όλα άνήκει εις τήν

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΑ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1464 Worth.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΙΤΑ ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΣΤΕΝΟΥΜΕΝΑΙ ΑΙΑ ΚΑΠΟΝΟΥΡΓΗΝ ΕΠΙΣΧΕΙΣΗΝ ΕΠΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΝ ΚΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΙΣ ΑΕΡΕΜΕΝΑΙ.

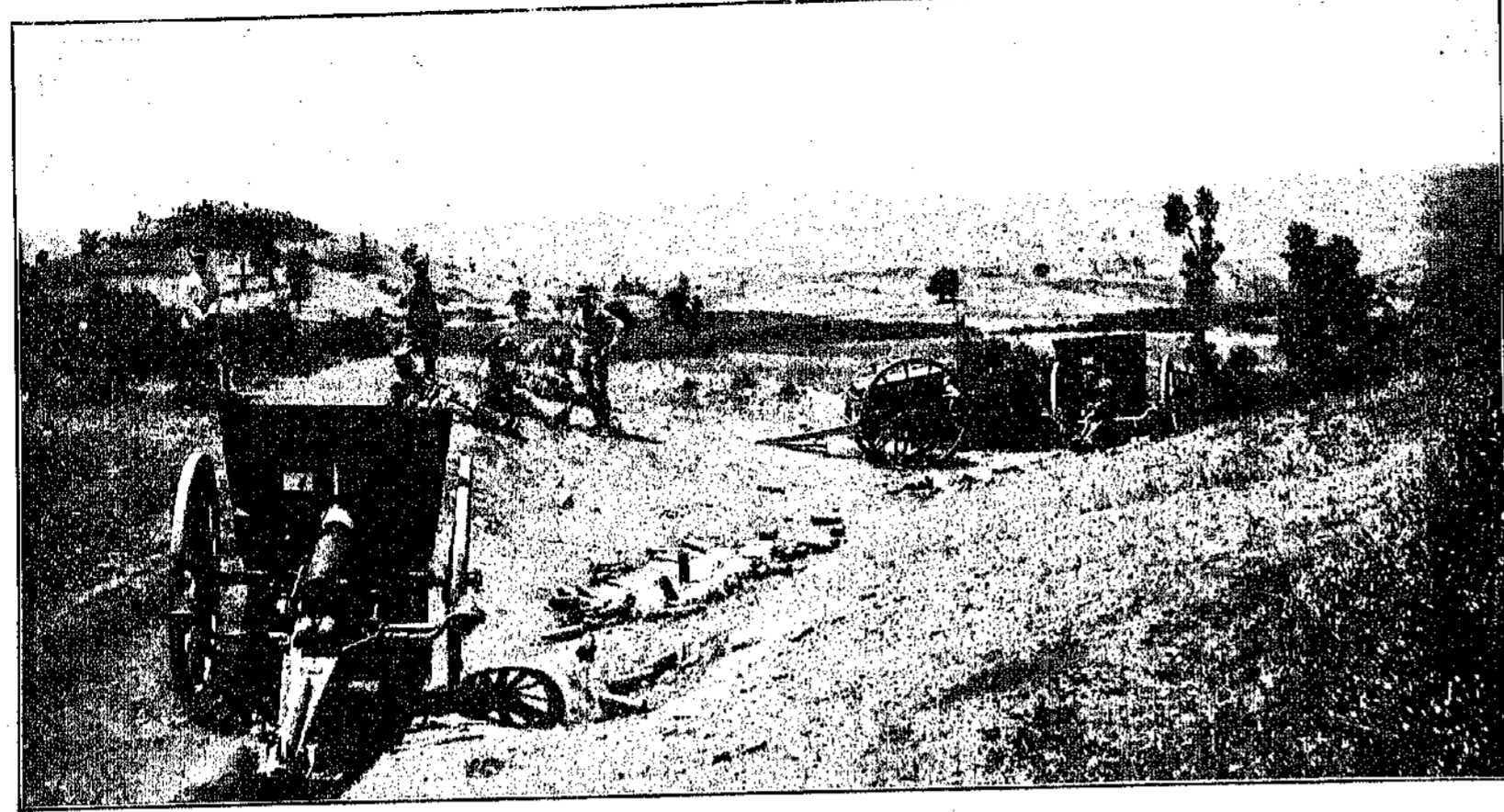
- 1) Ιστορία Ήνωμένων Πολιτειών Φρ. 5.00
- 2) Εγκύκλιος Έλληνοί Ιστορία > 5.00
- 3) Από 'Αριστοτέλους εις 'Άλτιν > 5.00
- 4) Πατριωτικαί Μονογραμμία Τόμ. Β. 5.00
- 5) Πατριωτικαί Μονογραμμία Τόμ. Α. 5.00
- 6) Τερά Σύνοψις Φρ. 3.75
- 7) Τά Μυστήρια του Γάλλου > 1.00
- 8) Η Φαρμακεία > 1.25

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Φρ. 5.

Τά 'Αγγλο-Έλληνικά και Έλληνο-Άγγλικά Λεξικά πολυθνητα δεδομένα χωριστά ή δεδομένα τά δύο εις ένα τόμον, και η προτιμήσιν του παραγγέλλοντος.
Τά άνω βιβλία άποστέλλονται έλευθερον έξέδωον άμα τή άψη της αξίας των.

Εις τὰ Έξωτερικόν πωλούνται παρα τούς κυριούς:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΩ Βιβλιωπολείον Έστίας	— —	ΑΘΗΝΑΙ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ	— —	ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ
ΔΡΑΓΑΤΗΝ και Σία ΡL Tunnel 525, Pera	— —	ΚΩΝ) ΠΟΛΙΣ
Δ. ΠΑΣΤΑ-ΓΕΡΑΡΑΟΥ-ΣΦΥΡΑ	— —	ΚΩΝ) ΠΟΛΙΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΠΥΡΡΟΦΩΑ ΚΑΙ ΒΑΠΤΟΦΩΡΑ ΚΥΠΡΟΦΩΝΕΝΤΑ ΕΝ ΚΙΟΚΙΣ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ!

ΑΝΤΙΑΛΟΟΥΝ **Α**λόμω της Μακεδονίας αι αιματοδαρείς κοιλίδες και αι νεκρόσκαρποι φάραγγες την ἐξδικούν των βουλγαροκτόνων Έλληδικών κεραυνών και τας λαχάς των λεγαίων του Κωνσταντίνου, διηγούμεναι την δόξαν των Νεοελλήνων.

Υπὸ τοὺς ὀνόμασι πέραν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἤχους τῆς ἀγρίας μουσικῆς τοῦ "Αρεως ἢ Νίκῃ στέφει τὴν Ἑλλάδα βασίλισσα τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ ἱστορία περυσίζουσα εἰς τὸ Κίεβο καὶ εἰς τὴν Γαυγελην, εἰς τὸν Λαγανῶν καὶ εἰς τὴν Δοϊράνην, εἰς τὸ Δεμῆ-Χισσάρ καὶ εἰς τὴν Στρῶμινισαν, εἰς τὰ Στενά τῆς Κρούνας καὶ εἰς τὸ Ἴσιε, εἰς τὰ Σιμιτλή, εἰς τὴν Μαζύμαν καὶ εἰς τὴν Τζουμαγιά, παρουσιάζει τὰ κλέη παλαιῶν τῆς νῆσιμον διατάξας νέας χροιάς σελίδας τῆς.

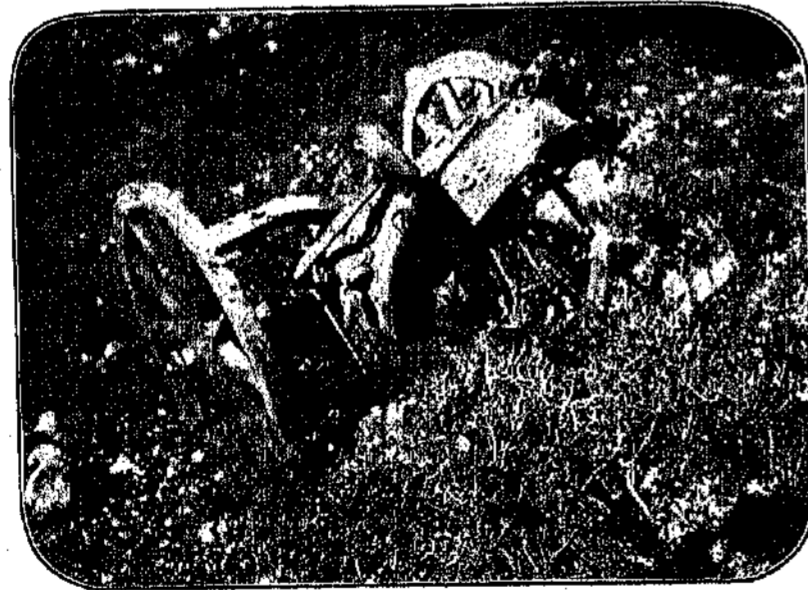
Ἡ ἱστορία ἐξεδικῆθη. "Ὁ δὲν χαρῆται ἡ ἱστορία! Ἔναι ἡ Ἐρινός τῶν αἰώνων ἡ ἀδυσώπητος. Ἄς ἐργάζων οἱ βάρβαροι, ἄς θύσων καὶ ἄς ἀπολέσων, ἄς ἐφρανθῶν ἐπὶ πτωμάτων σφαιρισμένων νηπίων καὶ ἡμιμασμένων παρθένων. Ἡ ἀτυπῆδοσις θὰ ἐπέλθῃ πάντοτε καὶ θὰ εἶναι τρομαρά. Ὄπως ἐγένετο μὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ μὲ τοὺς Τούρκους. Ἐπὶ αἰῶνας ἡ μάθη πέρυσι τῆς Τουρκοδουλογαρικῆς βαρβαρότητος ἐπεκτάσῃ τὸν Αἰῶνα καὶ ὑπὸ τὴν νεοκρατικὴν ἐπενέργειάν τας ἡ ἱστορία ἔπνοσσαν εἰς τὰς ἀγάλλας τοῦ ἀκακομιθέντος Πολιτισμοῦ, ἐνθ' οἱ δαιμόνες τοῦ Αἵματος καὶ τῆς Ἀτιμίας ἀρχαῖοντο περὶ ἀσέμνωσ καὶ ἐκάγχαζον σαρδηνίως ἐν τῇ κραιπάλῃ των.

Ἄλλ' ἂν ἡ ἱστορία ἀποκοικιζέται, δὲν ἀπονήσκει θυμὸς. Ζῆ καὶ κινεῖται καὶ προχωρεῖ ἐγκοιμμένη τοῦ ἄρματος τοῦ πολιτισμοῦ. Γούτο εἶναι τὸ ἀγκαθιστικὸν συμπέρασμα ἐκ τῆς μελέτης τοῦ παρελθόντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀπὸς ἔτι ἐπιπέδοιόμενον ἐκ τοῦ μεγίστου

καὶ ἐνδόξου διπλοῦ ἀγῶνος τῆς νέας Ἑλλάδος. Μακάριοι οἱ ἐργάται τοῦ πολιτισμοῦ! Αὐτοὶ μόνοι θὰ τῆν συνοδεύσων, ἐπιζῶντες τῶν βαρβάρων καὶ ἀταμιειθόμενοι μὲ τὴν ἀθανάσιαν, ἐν τῇ κορεία τῆς εἰς τοὺς λαμπροὺς αἰῶνας τοῦ μέλλοντος, εἰς τὰ ἡλόσια τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅσαι τοὶς βαρβάρους! Αὐτοὶ σαράννηται καὶ παρασάρονται, συντρίβόμενοι ὑπὸ τοὺς τροχούς τοῦ προελαιόντος ἄρματος. Ταῦτο ἀπαιτεῖ τὸ σμπέρον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅργιζον οἱ Ναυσοχοδοῦσάρες τοῦ Αἵμου εἰς τὰ ἱερά τοῦ Ἑλλητικμοῦ καὶ ἔθουσ εἰς τοὺς δαίμονας τῆς καλασίας. Ἄλλ' ἴσοῦ ἡ ἐξδικητέρα σπῆθ τοῦ Κωνσταντίνου χαράττουσα τὰς σφιδάρας λέξει τῆς Γραφῆς. Οἱ βέθηλοι πικτούσιν ὑπὸ τὰ κτυπήματα τῶν Ἑλληνικῶν λογγῶν καὶ τὰ εἰδιολα τῆς βαρβαρότητος κρημνίζονται, ἐνθ' ὃς περιούσιος Λαός τοῦ Κυρίου εὐδύνει τὴν καλῆν του, ἔπου θὰ ἀναθρήβῃ πάλιν τὸ νεοσιν τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τὰ γιγαντιῶθ καὶ τὰ ἀπλόωθ

ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΒΙΔΩΝ

ἐνδόξως τὰς πτέρυγας του εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἡρώπων.

Λαμπρόν καὶ θεσπέσιον τὸ θέαμα τῆς ιστορικῆς σκηνῆς ὅσον καὶ φοβερόν. Πρὸς τὴν ἀπὸ μακροῦ κυφορουμένην ἐκρηγῆν τῆς ἡ Ἑλληνικῆς ψυχῆς συνδονίζει θειῶσις μὲ δύο τρομαρούς σπασμοὺς τῶν Αἰμων, καὶ ἐνθ' οἱ βάρβαροι ἀνατρέπονται καὶ κίπτουν ἑντεῖθεν καὶ ἐκτεῖθεν, ἡ αἱματοκυλισθεῖσα Χερσόνησος συναρκαμένη ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ σημμοῦ εὐρίσκει τὴν Ἑλλάδα τῶν σαρκατικῶν παπεινώσεων καὶ τῶν κοιμιστικῶν προσηλακισμῶν μὲ τὸ ἥλικὸν ἀνάστημα τῆς φθάνον τὰς ὀδύνας καὶ κορυφῆς τοῦ ἀπελευθερωθέντος Ὀλύμπου τῆς, ὑπερδιπλασσαν εἰς μέγεθος, γιγαντιῶθ εἰς φρόνημα καὶ εἰς ἀλκήν, μὲ τοὺς προαιώνιους ἐχθρούς της κεραυνοπλήκτους, συντεταρμένους καὶ ἀρποντας πρὸ τῶν ποδῶν της.

Θριαμβεθεῖ ὑπερήφανος ἡ Ἑλλάς, καὶ ὃ φρκαμῶδῆς της εἶναι ἐαρκῆ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Πέντε ἑκατομύρια Ἑλλήνων πολιτῶν, μὲ τὸ μέτωπον ὀρθλὸ πλέον καὶ μὲ τὴν καρδίαν πληρῆ χάρως καὶ ἀποσπειρωθέντος, ἀνευρημοσσι τὸν Μέγα Βασιλεῖα, τὸν θεοεὶδῆ Κωνσταντίνου τῶν ἐθνικῶν ἀνεύρων καὶ ραμβασμῶν, εἰς τὴν θραμβουτικὴν του ἐπάνοδον ἐκ τῶν πιδῶν τῶν μαχῶν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσοσπέντε μοισάδιον στεφανωμένων ἡρώων. Καὶ ὃ αἰώνιος Λαός σπῆος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κυρίου λόγῃ τῆς ἠθικῆς του ὑποστάσεως, περικίπτει ἐκ τῆς ἀφανείας του μὲ τὸν ἐπῆφανον τῆς δόξης εἰς τὴν κεφαλῆν καὶ μὲ τὰ σκηπτρα τῆς Ἀνατολῆς ἐν χειρὶ κραταῖα. Ἔσθ' ὅσον δὲ ἡλίος τῆς Ἑλλάδος, ὃ ἀνεστέλλει ἐκ νέου μὲ τὴν Ἐπανόσασιν τοῦ 21 καὶ ἰδῶν τὴν ἀθάνατον φυλὴν εἰς τὴν ἀν πολειμὴν μεγαλουεργίαν, ἠφόρτται λαμπρὸς καὶ φωτοδός εἰς τὸ Βαλκανικὸν στερεώμα, λαμβάνει σάρκα καὶ ὁστά ἡ ἐλπίς εἰς τὴν παρθῆς Ἀνατολῆς ὅα ἔζησι καὶ ἔζηρ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ χάρης εἰ

τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὰ γένην πάλιν ἐστία πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπιστικῆς δράσεως. * * *

Ἐστὶ δίκη ἐφ' ὅλας.

Ἐστὶ δίκη ἐφ' ὅλας καὶ οἱ ὄννοι του διέδραμον ἀπῆρ τὴν Εὐρώπην ὡς ἀγέλη Σιθηρικῶν λύκων καὶ ἐξηφανίσθησαν ὡς τὰ κατέπειν ἡ γῆ. Ὁ Ἐμερλάνος καὶ οἱ Μογγόλοι του ἐνέσκησαν ἐκ τῶν σκαταινοτόρων τοῦ κόσμου καὶ κατεπύθησαν πάλιν ὑπὸ τοῦ σκότους τῆς Ἀσίας. Ὁ Ὀλέγ καὶ οἱ Ρῶσοι του ἐκάλυψαν τὸν Βόσπορον μὲ τὰ μονόξυλά των καὶ ἀπέσφύθησαν ὡς τὰ ὕδατα τῆς καλιρραίας εἰς τὰς στέππας των, ὅπου τοὺς μαστίζου ἀλόμω, ὡς κἀπάρα τοῦ Ἑλλητικμοῦ, ἡ βαρβαρότης, ἡ ἀλύτῃς καὶ τὸ κρυστόν τοῦ δεσποτικμοῦ. Οἱ

σταυροφόροι ἤρταται καὶ τυχολοῦνται τῆς Ἡρώπων ἐπέλθον κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ἐκακοῦργησαν ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἀπειθύνουσαν τοὺς Χριστιανοὺς Ἑλληνας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς καταπολεμῆσεως τῶν Μουσουλμάνων, καὶ ἀπῆλθον πάλιν, κακοὶ κακῶς, ἐκδιωχθέντες εἰς τὴν Ἀσίαν. Οἱ Βουλγάρου καὶ οἱ Τούρκοι ἤλθον ἐκ τῆς Ἀσίας βάρβαροι, ἔμειναν βάρβαροι ἐν μέσῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐτιμῶνουν εἰς τὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν ἀγριότητα. Καὶ ἐν τούτοις οἱ αἰῶνες τοὺς εἶδον ἐδρασιούμενους εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνατολὴν, παρ' ὅλα τὰ προηγούμενα τῆς ἱστορίας. Ἢλθον δηούντες καὶ φονεύοντες, ἔξησαν αἱματοκυλίοντες καὶ κατασφρόντες τὰς Ἑλληνικὰς χώρας, καὶ ἀποκατεζήμενοι ὑπὸ τοῦ ελοδοσπότη ἔφαξαν, ἐνέκησαν, ἐλήθησαν. Ἔβαι τὸ μαρτυρικὸν παράδειγμα ἐν τῇ ἱστορία τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Ἔβαι ἐπίμονος καὶ καθήκους φάρα ἐξασπλαιθεῖσα εἰς τὴν Ἀνατολὴν. Ἀνατριβύλλως εἶχε παρακαμῆσαι, ἔξασθενθῆσαι ἐκ τῶν ἀδικολεπτῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Ἄλλ' ἡ ἐκδιωξὶς ἤρχισε, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κεραυνώδους καὶ καταπληκτικῆς. * * *

Οἱ Βουλγάρου! Κράμα ἀπαίσιον Τουρανικῆς βαρβαρότητος καὶ Εὐρωπαϊκοῦ ψιμυθοῦ νομαδικῆς ἀγριότητος καὶ Ὀρθόδοξου Χριστιανισμοῦ! Ἔβαι τὸ πῆρας τῶν ἐθνῶν. Οἱ Τούρκοι εἶναι φυσικοὶ ἀγριάνθρωποι. Οἱ Βουλγάρου καὶ ὡς ἀγριάνθρωποι εἶναι ἀψήκιοι καὶ τερατοῦδες. Ἀσιῶται καὶ νομάδες οἱ Τούρκοι, ἠσπασθησαν καὶ διετῆρησαν τὴν καταλλήλων διὰ τοὺς τοιοούτους λαοὺς θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ. Τέκνα τῆς ἐρήμου, προτιμῶν ἀλόμω τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ζωὴν καὶ εἶναι ἐξάνι πρὸς τὸν ὄλικὸν πολιτισμὸν, ἐνθ' οἱ Ἑλληνας ἐδηπολιτισμῶν ἔχουν δημιουργήσει ἐνα ἱδιαίτερον κευματικὸν κόσμον, πραιοτήθ μὲν ἄλλὰ προσφεύ εἰς τὴν φυλὴν των καὶ πρωτότυπον. Ἀναστέλλει καὶ ῥαθύμοι, δὲν κατωώρησάν ποτε πυκνῶς τὰς Εὐρωπαϊκάς των ἐπαρχίας, ἀνέκαθεν δὲ δεκνύουσι

τάων ἀποσφάσεις εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅπου τοὺς ἔλκουσι οἱ ἀνάμνησις των, τὸ κλίμα, ἡ εὐρυτέρα μεσόγειος χώρα, τὰ ἀκοπώτερον τῆς ζωῆς καὶ αἱ συγγενεῖς των φυλά. Ἢρρησαν νὰ φύγουν ὁριστικῶς ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἔβουρον διαρκῶς. Οἱ Βουλγάρου, θρηωδῆστεροι καὶ ἀημερέστεροι τῶν Τούρκων, ἠσπασθησαν τὸν Χριστιανισμὸν. Γενόμενοι Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι διὰ μόνον τὸν φόβον τῆς Κολάσεως, ἔμειναν δαιμόνες ὡς ἦσαν ἔταν ἤλθον ἐκ τοῦ Βόλεγα, μὲ ἀξιώσεις διὰ τὸν Παράδεισον καὶ διὰ νὰ εἶναι βέβαιος εἰς τὸν δευτῆρὸ ἡλειδοκράτορα Πέτρος ἠσπασθησαν ἔλα τὰ Χριστιανικὰ δόγματα ὡς ἀποκρυφιστικῶς διὰ τοῦ ἐνθὸς νὰ παρουσιάσων συστατικὰ τοῦ ἄλλου. Ἀνεπίδεται πραγματικῆς ἐκπολιτισμοῦ καὶ ἐξήμερ-

τικεῖς νὰ οἰκοδομήσων, καὶ ἀποκρυφιστικῶς ἀπῆρ τὸ πλεῖστον ἐν ταῖς προσπαθείαις των λόγῳ ἀγριότητας ἀρπάζουσι πᾶν ὅτι δὲν ὕννηται νὰ ἀποκησῶν ἐξ ἱδῶν. Ὅσαι σχεδὸν αἱ σημερινῶσαι πόλεις τῆς Βουλγαρίας εἶναι Ἑλληνικαί, τὸ ἐμπόριον εὐρίσκοντο εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἠπάγῃ ἡ καταστράφῃ τὴν στήγῃν κατ' ἤν οἱ Βουλγάρου ἐσκέφθησαν νὰ γένουν ἔμποροι, οἱ λιμένες κατωκῶντο καὶ ἀνεπύθησαν ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ οἱ μόνου ναῦται τῆς Βουλγαρίας ἦσαν ἐπίσης Ἑλληνας ὡς καὶ οἱ καλλιτέρες ζωουρτοὶ, ἐπιστήμονες καὶ ἄλλοι. Μὴ προκίτοντες μόνου εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἠρπασαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλλίαν. Μὴ δυνάμενοι νὰ δημιουργήσων τι καὶ ἐκεῖ ἀπῆρσαν τὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἄλλὰ καὶ

διὰ νὰ γένουν ὅτι εἶναι σήμεροι, ἀπλοὶ πῆθηκοι τοῦ πολιτισμοῦ, χωρὶς ἀντίληψιν τῆς ἰστορίας του καὶ χωρὶς τὸ ἐυστικον τῆς δημοσιονομίας, ἐθένηε νὰ κλῆθων καὶ αἶμα ἀλόμω Ἑλληνικόν, νὰ ἐκβουλογορῶσων Ἑλληνας διὰ τῆς βίας, νὰ δελεάσων ἄλλους διὰ δημοσιῶν θέσεων, νὰ καλλιεργήσων γενεάν δι' Ἑλληνιδων μητέρων. Ὁ κόκκῳ, ὅτε ἔβαν ὅτες ἀραιώθητα ἔχων νὰ ἐπιδείξῃ ἐν τῷ περσοφῶ βασιλεῖω, διακρίνεται διὰ τὴν ἀστεργίαν του. Βαρυόμενος νὰ ἐκπέλθῃ τὰ κλήρονα τοῦ γονέως, τίκαται τὰ ὠα του εἰς ἔξην φυλάων, καὶ ἔταν διὰ τῆς ἐπιούσεως καὶ τῆς μερίμνης τοῦ ἄλλου κτηνοῦ ἐκκολεθῶσιν οἱ νεοσοὶ του ρίπτον ἔκτος τῆς φυλάς τοὺς ἱετούς ἀδελφούς των διὰ νὰ μέλινον ἀπολειπτικοὶ κύριοι τοῦ ἀλοτρίου οἴκου. Οἱ Βούλγάρου ἐμοιάσων τοὺς νεοσοὺς τοῦ κόκκῳς. Τοὺς ἀπέλευσεν ἡ Ἀσία εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοὺς ἐξερῶφωσαν ἡμεῖς, τοὺς ἐδόσασαν τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τὸν πολιτισμὸν, τοὺς ἐδημιουργήσων ἐν τῇ γλῶσσῃ των, τοὺς ἐπροσπαστοσμεν κατὰ τῶν Τούρκων εἰς τοὺς μαθούρους χροῖους τῆς δουλείας, καὶ δι' ὅλα αὐτὰ μᾶς ἀντιμειψων ἀνέκαθεν προσκαλοῦντες νὰ μᾶς ἐκπέσιων ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

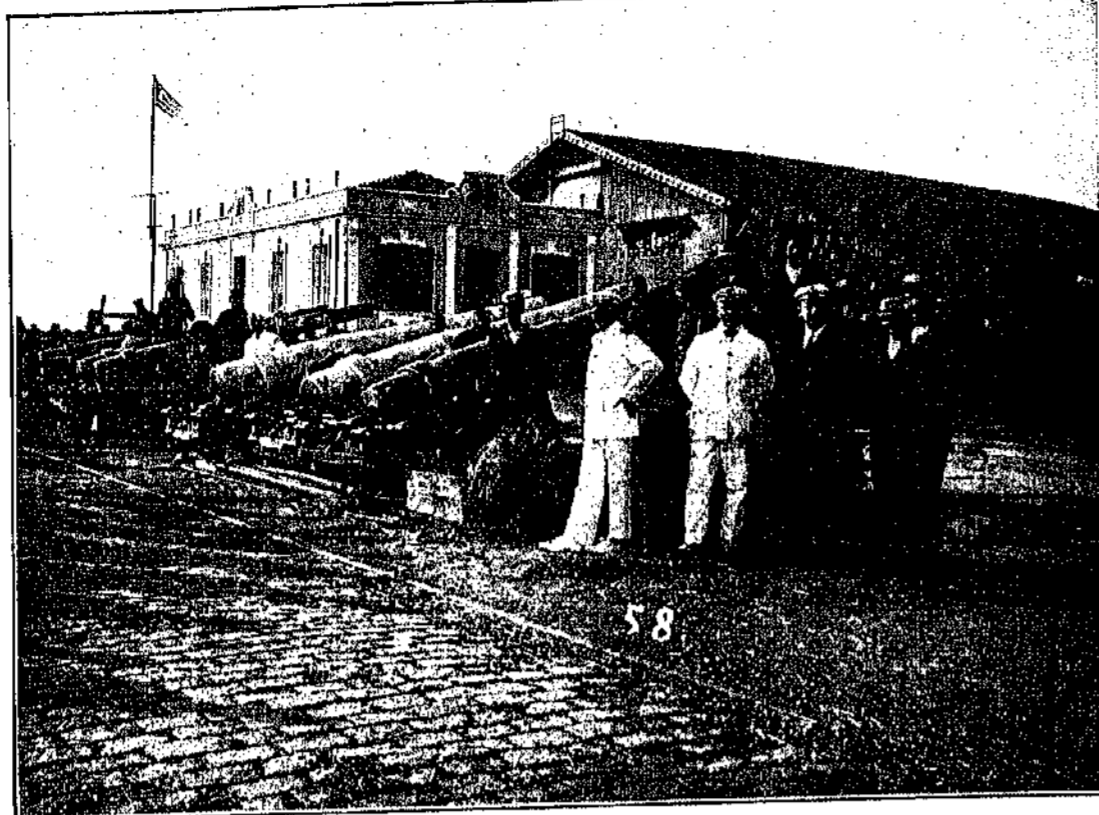
Οἱ Βούλγάρου εἶναι ὃ νομαδικὸς λαός τῆς Εὐρώπης ὃ ἀκαχολήσας τὴν ἱστορίαν χωρὶς νὰ ἔχη ἱστορίαν ὃ ἴδιος. Οἱ Βεδουῖνοι τῆς Γεκολεῖδος, οἱ Μαυρητανοὶ τοῦ Μαρόκου, οἱ Ἰνδοὶ τοῦ Μεξικῶ καὶ οἱ Λάπινες τῆς ὑπερβορείου Εὐρώπης εἶναι ἱστορικῶτεροι λαοὶ ἀπὸ τῆς ἀπαχολῆσας τὴν ἱστορίαν ἡτικῆς ἱστορίας, ἐνθ' εἰς τὴν καταστραφὴν καὶ τὴν ἀγριότητα ἀπολειπνοται τῶν Βουλγάρων. Ὀδὲν καλὴν ἢ μέγα ἔχει νὰ ἀνασέρῃ ἡ ἱστορία διὰ τοὺς Βουλγάρους ἀπὸ τῆς ἐπιμῆσεως των εἰς τὴν Εὐρώπην μᾶχι τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδιωξῆς των. Ζῶσιν εἰς τὸν Αἰῶνα ἀπὸ πλεον τῶν ἡλικῶν διακοσίων ἐτῶν. Ἢ χερσόνησος νῆετῃνας καὶ ἔδυστόχησεν εἰς τὸ μακρόν τούτο διάστημα. Ἐἶδε τὸν πολιτισμὸν ἀκτινοβολῶντα, εἶδε τὸ σκότος τῆς βαρβαρότητος ἐπικαθήμενον βαρὸ ἐπὶ τῶν πλουσιῶν καὶ μεγάλων πόλεων τῆς, εἶδεν ἐνδόξους ἀτοκράτορας ἀγωνίζόμενους νὰ ἀναγατίσων τὴν πλημμυραν τῶν βαρβάρων τῆς Ἀσίας, εἶδε μονάρχως εἰδοτάς νόμους εἰς τοὺς λαοὺς τῆς, εἶδεν

ΣΗΜΑΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ, ΚΥΡΤΩΦΘΕΙΑ ΕΝ ΣΥΓΓΡΜΝΙΣΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΕΚΑΝΕΩΣ κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ, ΦΕΡΟΥΣΤΑ ΚΡΥΠΤΟΚΕΝΤΗΤΗΤΩΝ ΕΠΙΡΑΦΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΤΩΝ ΕΜΠΡΟΣ ΑΙΑ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ.

έστεμμένους ήρωας πίπτοντας με το παλλάδιον του πολιτισμού εις την άγκάλην, εις τας έπιστήμας άμαζούσας, το έμπόριον λαμβάνον τερραστίας διαστάσεις, την βιομηχανίαν προμηθεύσαν μέγα μέρος τής άσίας και τής 'Ανατολής με τα προϊόντα της, και πάλιν είδεν όλα ταύτα καταποντιζόμενα εις την άβυσσον τής καταστροφής. Αυτή είναι ή ιστορία του Αίμου. Δύναται οι Βούλγαροι να είπωσιν ότι συνέβαλον άνω και κατ' ελάττωσιν εις την δημιουργίαν του βεσικου και λαυπερου μέρους τής Ιστορίας ταύτης; Δύνανται να άρνήθωσιν ότι οι βου του εβήμασαν αι στέπαι των Ουραλίων εις την 'Ελληνικήν Χερσόνησον δεν κατέστρασαν άλλως πως την υπαρκτήν των αίσθητήν παρά δια προσκαθετών προς καταστροφήν τής θετικής ταύτης Ιστορίας, δι' επείρουμάν, δια σφαγών, δι' ερημώσεων και άρπαγών; Είς τούς 'Ελληνας αποκλειστικώς όφειλεται πάνθ ότι καλόν και εύγενές είχε και έχει να επιδείξη ή 'Ελληνική Χερσόνησος, ή δολίως μετονομασθεύσα εις Βαλκανικήν. Είς τούς Βουλγάρους και τούς Τούρκους όφειλεται μόνον τας συμφοράς της και την έπιστάθην της.

Η ιστορία και των μόν και των δέ είναι άρρηκτική, ως ή των Βαυβάλων και των Οβυών. Όταν έκλείψουν σην Θεσ' τελείως από την Χερσόνησον ούδέν θα αφήσουν άλλώς Ιδιών των πλην τής επικαταράτου μήνησ των. Ο 'Ελληνομίς θα άρχιση πάλιν να οικοδομή ύλικώς και ήθικώς, ως κατόπιν καταστρεπτικού τυφώνος, διότι ήτι μείνη γησίαις Βουλγαρικόν και Τουρκικόν έστε εις είδος, είτε εις ίδίαν θα είναι περιφρονητόν ή ελαφρόν. 'Ελλόν νομάδες και έριμαν νομάδες οι Βούλγαροι ως και οι Τούρκοι δια μέσον των αλώνων, ούδέποτε κατ' ούδένα τρόπον συνδεθέντες στενώς ως μνήμοι κατόικου με το έδαφος το όποιον καταλάβουν. Η έλευσίς των ήτοι νομαδική έπίδρομη, αι βιοτικά άσχολία των είναι νομαδικά κυρίως, και νομαδικά έπίσης έπιδρομική είναι αι άπαιτησιμάναι και άδίκαιοι προσπάθειαι των προς έξέπλωσιν. Κατέρχονται προς νότον δια να επέδωθωσιν πάλιν άποικισμένους το προίδην τής λεηλασίας των 'Ελληνικών χωρών. Γούτο συμβαίνει διαρκώς από τής έμμανισώσ των εις την Ευρώπη. Τό ίδιον συνέθε εις τον Βαλκανοτουρκικόν και τον 'Ελληνοβουλγαρικόν πόλεμον. Κατήλθον εις την Μακεδονίαν, άσραξαν, ελεηλάτησαν, έπυρράλησαν και άπήλθον πάλιν ήττημένοι μόν κατά κράτος, καταφόρτοι όμως από τό προίδην τής άρπαγής. Δεν είναι τό ένστικτον τής έξεπλώσεως ένενο το όποιον τοός άβει προς νότον, αλλά τό νομαδικόν ένστικτον τής έπίδρομής και τής διαρπαγής. Από τής άπόφθεσις ταύτης αι καταρρέειται

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΤΟΠΟΜΑΧΙΚΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΓΥΟΙΜΑ ΠΛΟΥΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

του Φερδινάνδου με τούς Βουλγάρους του εις την Μακεδονίαν και την Θράκην δεν είχαν διάφορον χαρακτήρα από εκείνον τον όποιον θα είχε μια έκστρατεία του άρχηγού των Σενουσι τής Τριπολιτικής έρήμου ή του Ραϊζουλή των Μαρκονητών βουτών. Είς το Μεξικό, όπου δεν έπάρησε ποός ένενο πρό τής ανακαλύφσεως τής 'Αμερικής προς μετάδοσιν του πολιτισμού, ή ανακάνη του άρχαιολόγου άνίμη φέρε εις φώς πάσεις και προϊόντα τέχνης των 'Αζτεκών. Είς την 'Ανατολήν ήτι ευρήθη υπό την γήν θα έφείλη εις την δημιουργικήτητα του 'Ελληνός τό ότι όπήρξέ ποτε και εις τον Βουλγαροτουρκικόν βανδαλισμόν τό ότι έπαυσεσ ύπάρχον. Ούτε των 'Αζτεκών την δημιουργικήτητα δεν έχουν οι έχθροι του 'Ελληνισμού. 'Αλλ' οι 'Αζτεκοί έπολέμησαν έπίσης ως λέοντες κατά των 'Ισπανών ύπέρ τής έλευθερίας

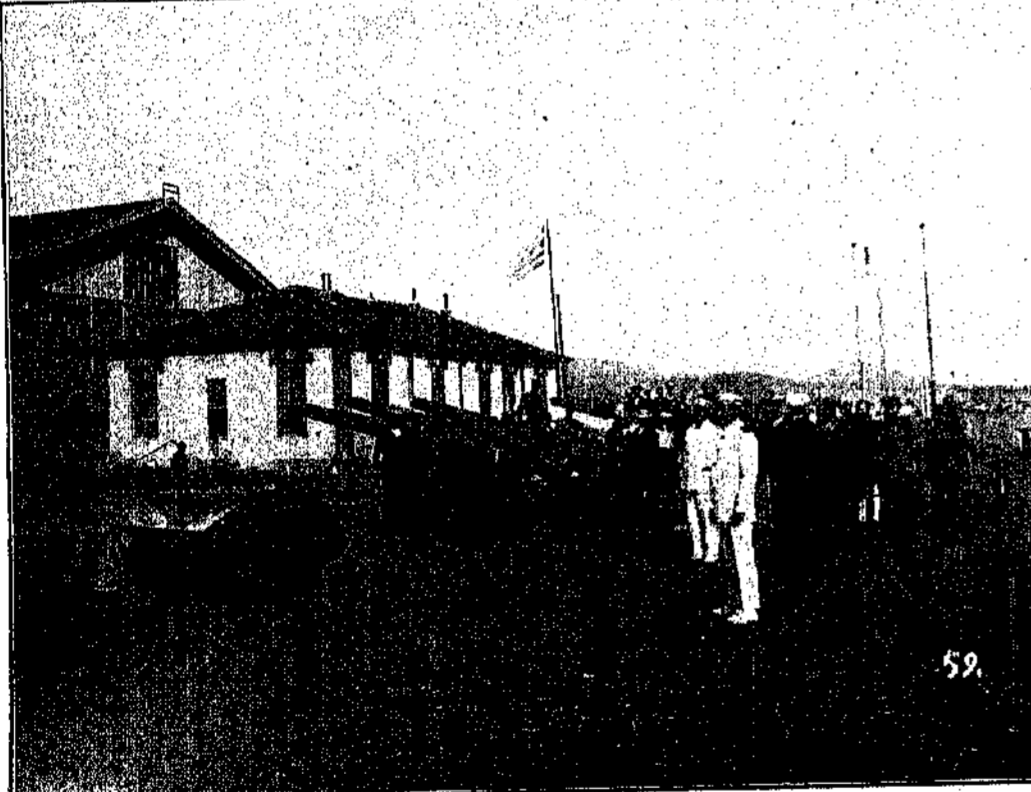
των, ένθ οι Βούλγαροι και αύτου του ληστρικού κράτους των την ίδρυσιν όφείλουσιν εις έναν τυφλά και εις έναν άγώναν, αύτοι μέιναντες προσηλωμένοι εις τοός γούρους των όταν οι Ρώσοι έπιλέμουν δι' αύτούς. 'Α άούρια των όταν έξεδίωκατο ή 'Ρουρκία έκ τής Βουλγαρίας ύπό των Ρώσων ήσαν τά άσηματα ύπό τούς ήρους των ύποιων έχθησαν τάς άρχαίους των, και οι άρκουδάρτοι άείλοι ήσαν οι Τροβοιόυροι των, αι δέ κακάνηροι γάλαται είδον τό θύνακά σάλπισματά των.

Αύτοι είναι οι Πρώσοι τής Βαλκανικής, οι ρυποδότοι τής 'Ανατολής, ο μόνος κεπολιτισμικός, έκπολιτιστικός και προοδευτικός λαός του Αίμου! Και είναι τοιούτοι: από δώδεκα αλώνων. Ούτε καλλίτεροι είναι δυνατόν να γένωσιν εις τό έβής ούτε τας έκδηλώσεις τής βαρβαρίας τους δια περιόρισον μεταξύ των, αν δεν συμπληρώσασιν προσεχώς τό άρχάμενον έργον κατά τό πρόσταγμα του Βασιλέως μας. 'Αρκετα τοός έδακιμάσαιμεν. 'Αρκετα τοός ύπερέρμαιεν. 'Αρκετα τοός αφήσαιμεν να δείξουν αν ήσαν έπιδεκτικοί πραγματικής έκπολιτισσεως και έξημερώσεως. Του λοιπού ή ήμεεις ή εκείνοι. Τό θύνακόν μας σύνθημα από τοούδε πρέπει να είναι:

Delecta est Bulgaria!

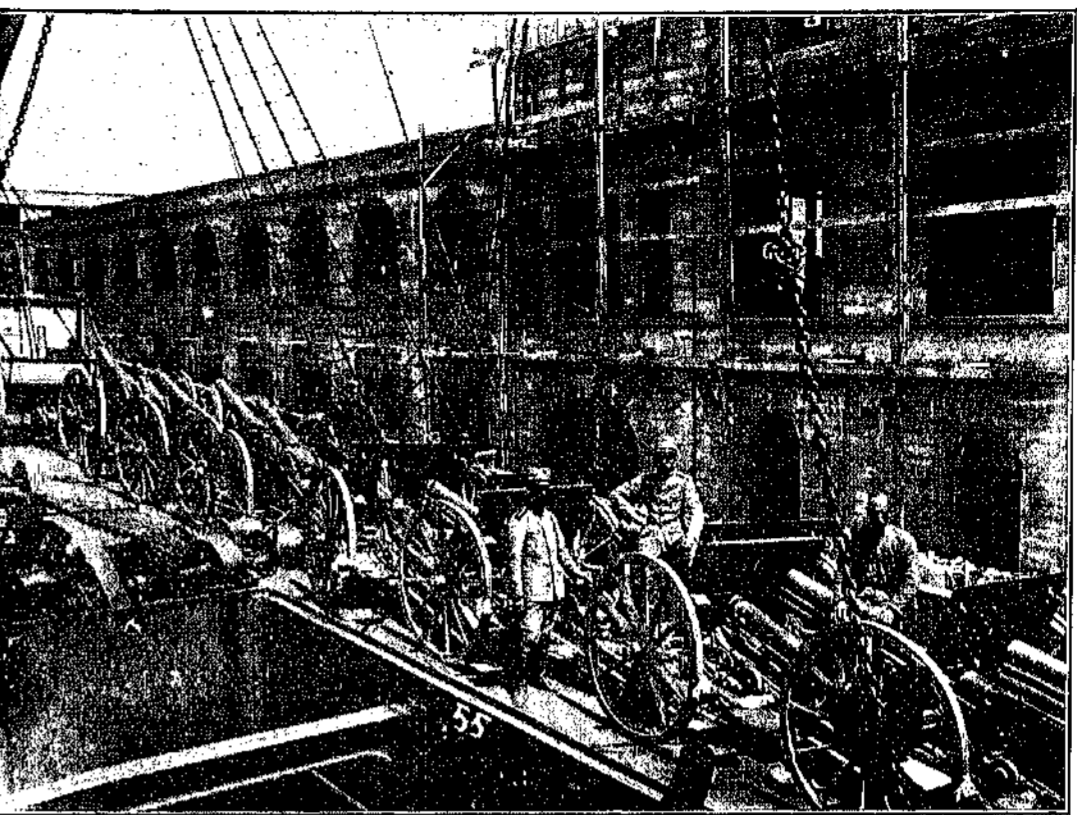
* * *

'Αρ' ύτου δια σφάλματος άσυγγνώστου δ Γλάδστον, έξουδετερον άικτρώς πάσαν προς την 'Ελλάδα προτέρην ύπερσείαν του, προσέλασε τό έδαφος δια την ίδρυσιν τής λυκορμαλής μεταξύ του Δουναβείου και του Αίμου έν αρχή και μέχρι του 'Αρδα κατόπιν, έπανήρχισεν δ ένθεν άγών μεταξύ του στείρου του φαρτός και του στείρου του σούτους, οστις είχε διακοπή πρό τσεσάρων και ήμισεις αλώνων ύπό τής Τουρκικής κατακτησεως. 'Εκποτε οι δολοφόνοι και οι λήσται τής Σόσις ήμιλλώντο με τούς Τούρκους εις τας προσκαθείαις προς έξότωσιν του 'Ελληνισμού. 'Αν ο Γλάδστον έξη δια να ήξη ύπέρ τίνων τεράτων είχεν ύφάσει την φυσικήν του, χωρίς άλλο θα μετενόει δια τό μέγα σφάλμα τής ζωής του, ίσοδυνημόν προς έγκλημα κατά τής 'Ελλάδος και του πολιτισμού, άκούσιον μόν, φεβερύ ήμισεις εις τας συνειδέαις του. Οι Βούλγαροι, ύπέρ τής ζωής των ύποιων, σφαζόμενων ύπό των Τούρκων, έκκαλέσθη δ Γλάδστον την φιλανθρωπίαν του κεπολιτισμικού κόμμου, άπεδελθησαν πάλιν ώς θηριάδες τών Βασίλιδών του Σουλτάνου. 'Αρπάσαντες την 'Ελληνικήτατην

ΛΑΦΥΡΑ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΞΩ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

'Ανατολικήν Βουλγαρίαν άμαχητέ, έπέδωθον με τό άποτραπιστέρα των μέσων εις την έκβουλγάρισιν τής Μακεδονίας. 'Επι είκοσι έτη ή Βουλγαρική προπαγάνδα, όπισθεν τής οποίας έκρύπτοντο και έδρω οι Πανοραμιστάι του 'Ιγνώσεσ, εργάσθη δια του έργειοτέιου, του πυρός, τής ηστειας και τής δωροδοκίας εις την Μακεδονίαν δια να έπιβάλη μίαν ήμέραν εις την Ευρώπη την Μεγάλην Βουλγαρίαν, ή οποία είχε έμμανισθή προς στείγην επί του δευλωματικού χάστου δια τής Συνθήκης του 'Αγίου Σεραφίου και άντικαταστάθη κατόπιν με την μέχρι του Αίμου Βουλγαρικήν 'Ηγεμονία δια τής Βερολινοεισ Συνθήκης. 'Ελληνες διωλούντες την θείαν γλώσσαν εις την όποιαν εύρεν έκφρασιν ή πρώτη και θαυμασιωτέρα άνθρωπινή σοφία έξηναγκάζοντο δια του έργειοτέιου να άνταλλάξασιν την γλώσσάν των με τοός κρωγμούς των καρτών τής Βουλγαρίας. 'Αλλοι άσκαπέτες τό βαρβαρον τοούτο γλωσσικόν είλω-

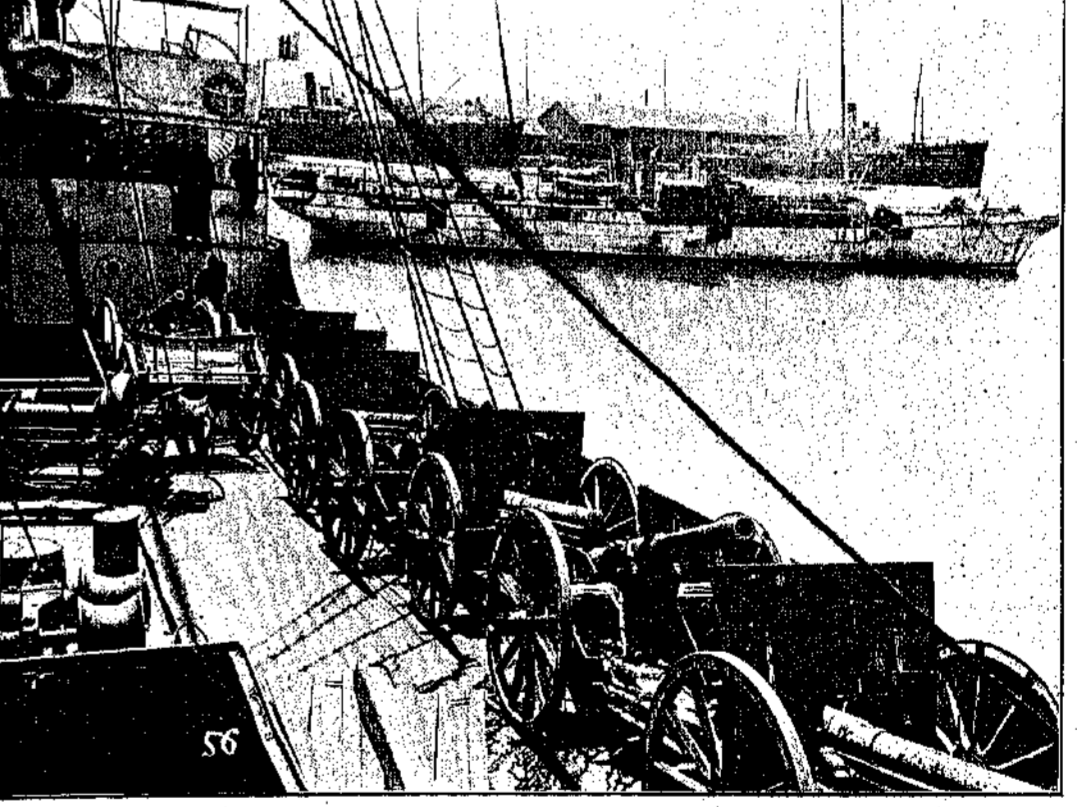

ΦΟΡΤΩΣΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ο ΜΟΥΦΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ ΣΥΝΟΜΙΑΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

μα ως άπολύσεσασιν και κατάλληλον δι' έμψεις εις τοός σκοτεινός χρόνους τής δουλείας, ήκειλεντο δια σφαγής και έξοντώσεως αν δεν έπαυον να διακηρύσσον ότι είναι 'Ελληνες και δεν άπνηρούντο την 'Ελληνικήν 'Ορθόδοξον 'Εκκλησίαν. Σλαβοί άνήκοντες λόγω τής γλώσσας των εις την Σερβικήν φυλήν μετεστρόνοντο βία και άπειλή προς την Βουλγαρικήν 'Εκκλησίαν. Ούτω προουόρει τό έργον τής έκβουλγαρίσεως τής Μακεδονίας, εδρλακον πλέον τής Ρωσικής ύποστηρίξεως και την έγκρισιν και ύποδοήσιν τής ε δ σ ε ε σ τ α τ ης 'Αγγλίας. Φιλελευθεροι ύπουργοι και λέρδοι κομπόμμοι ύπέρ του πολιτισμού, 'Επίσκοποι και ίερείς διαρρηγγύνοντες τά ιμάτιά των ύπέρ τής χριστιανικήτας των ήθών τής άνθρωπότητος, δημοσιογράφοι, περιηγηται και συγγραφεύς, βουλευται και άπειρος άλλος ένλος ύποκριτών και συμφερονολόγων, έξεβείβηον έν 'Αγγλία την προοδευτικήτητα τής Βουλγαρικής φυλής—εις τας

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΛΑΦΥΡΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΖΗΤΩ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ!

Σ ΠΑ και του πληγωμένου δ στεναγμός, και της χήρας του πεσόντος ήρωος δ πόνος, και του ορφανού το παράπονον, και του κακωμένου ή κινική αδελφεία τήν στιγμήν κατά την οποίαν το έπτα της Ελλάδος επιστρέφουν εκ της νίκης εις την ειρήνην, καταγγέλοντα τους θνητούς οφείοντες με την άκαταράπτουσαν λάμψιν των.

Δοξασμένα και νικηφόρα τα Έλληνικά έπτα άποτίθενται δι' Έλλην έποχην θριάμβων, περιμένοντα τον Όμηρον των και τον Βαλαωρίτην των.

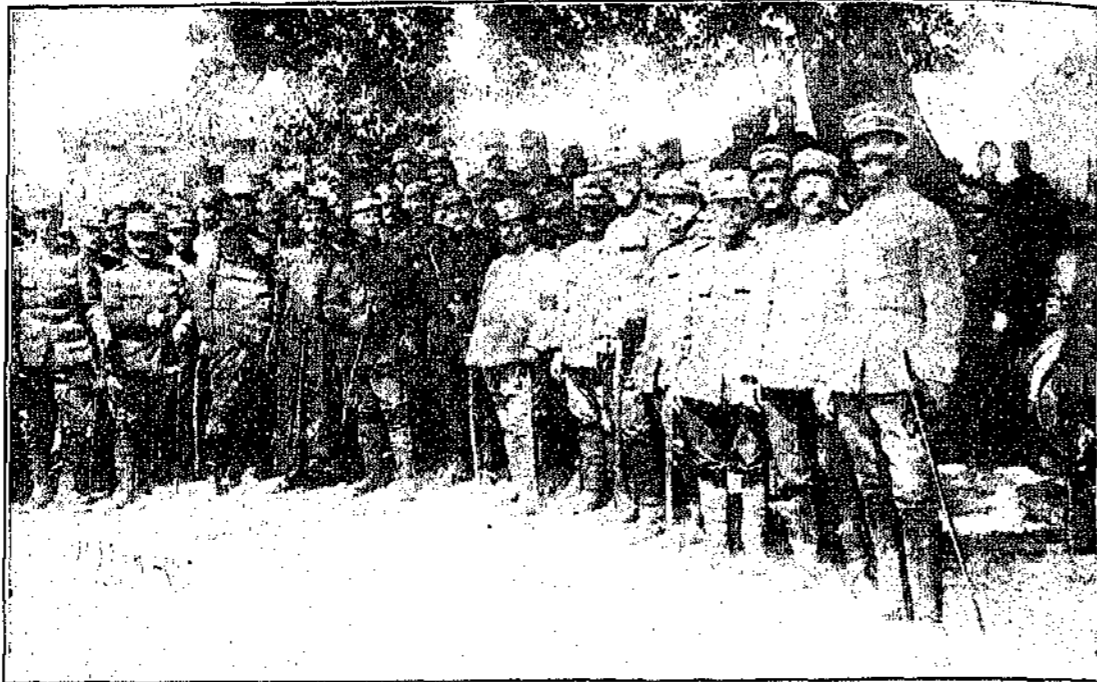
Και επιστρέφουν οι ήρωικοί εκδικηταί του Έθνους εκ των ήρακλειών πολυμικών άύλων εις τα ειρηνικά έργα με τον θαυμασμόν του Έλληνομοιόλογου και σύμπαντος του κόσμου, λαμπροί εις τās καταπραξιμένας στολάς των, σκηνιδοί εις τήν μαυρισμένην εκ της πυρίσεως όψην των. Τα περασμένα μεγαλεία κάμνου τόπον εις τα τωρινά.

Από τα έπτα τα θριαμβεύοντα της Βουλγαρομάχου Ελλάδος θα γίνουν τα νέα χαλιδεία νεύρα της φυλής, και από την ψυχην των λεοντοθύμων μαχητών, τήν σφυρηλατηθείσαν εις τόν άκμονα του κινδύνου με τήν σθένος της νίκης υπό τόν πυρ των ηηλεύθειν του έχθρου, θα άντληση τήν νέαν ώμην του το Έλληνικά Έθνος.

Τρισάκις ή νέα γενιά των Έλλήνων ή οποία θα κανονισθή με τους θρόνους των άνδραγαθών μάτων των πατέρων της!

Τα τέκνα θωπεύοντα τους πατέρας θα άνακαλιπώσιν εις λάσαι στήθη άκαταράπτους τίλους εύγενείας εις τās σούλας τιμίων τραυμάτων, και θα μαυθύνουν εκ του στόματος των γεννητόρων την Νεοελληνικήν ιστορίαν όταν εις τās μακράς του γεωμώρου νύκτας θα άφηγόνται τα κλέη του 1912—1918, κλέη θιανά των.

Χωρίς τήν βάρβειον του ραψωδού ή τόν κάλμαν του ιστοριογράφου, άμέτρο δόξης έση και ιστορικά κειμήλια θα κατατηλούν των νεαρών Έλλήνων τήν άσπην, και πολλάκις μεταξύ ενός πατρός και ενός θεού θα έγειραται ολονοικια άν το Κιλίκι εις το όποιον έκληγώθη ενδέλμιος όρμηών δ πρώτους ή το Μπιζάνι, όπου ηνδραγαθήσαν δ δού-

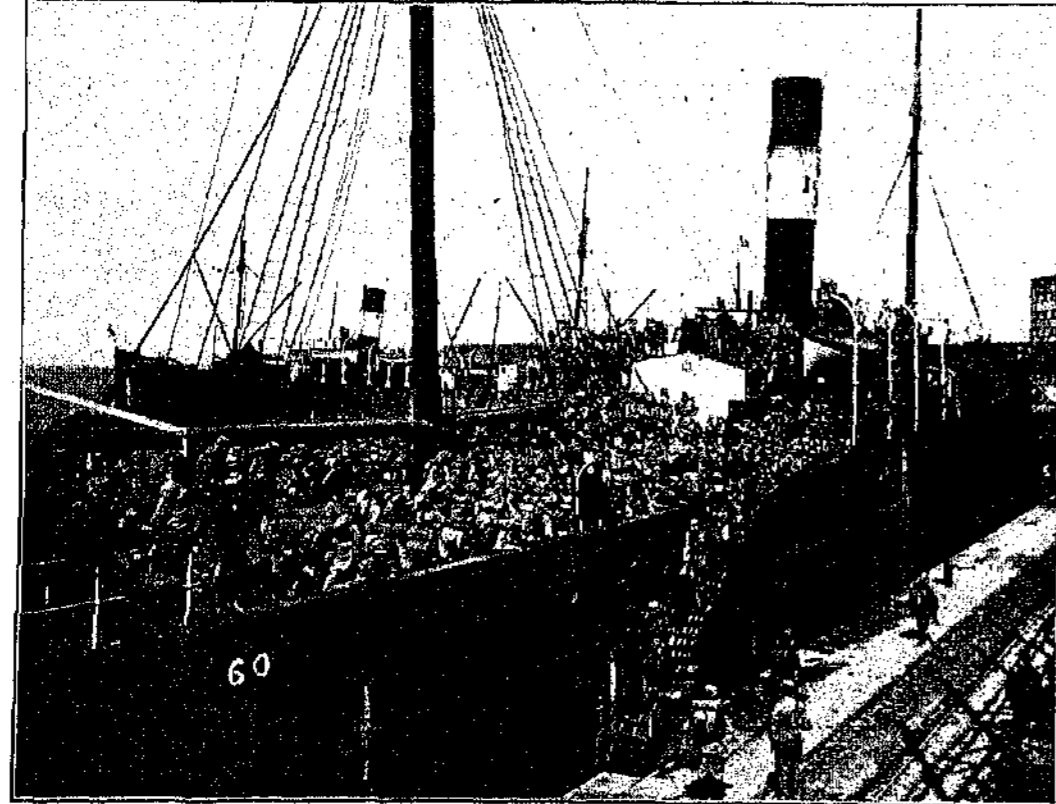

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΙΘΑΙΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, ληθείσα την προηγουμένην της μάχης του Κιλίκι, καθ' ην εκ των εν αύτή 44 ήρώων 0 έρονείθησαν 27 τραυματίσθων

τερος, είναι ενδοξότερον. Φίλος της οικογενείας παρατυχόντων θα διεκδική τα πρωτεία της δόξης δια τήν Κρέσσαν, όπου έκυρυσεν εν Βουλγαρικόν πυροβόλον άναρρηχθείς εις άπορρώγας βράχους υπό βροχην ορειρών, και τα τέκνα θα έρίζουν κατόπιν μεταξύ των δια τήν συγκοιτηχή γενναίότητα των γονέων των, ενώ ή μέγας πόνος των ες άκαλήν όνυχόν θα είναι να γίνουν ζήσιι υιοί άξιων πατέρων.

Ότο άνθρώπων όρμη ή λοιλατος μανιώδης σορά έκείνη ή οποία εσάρωσε τās Μαραγκίτας των Βουλγάρων εκ της Έλληνικής Μακεδονίας εις διάστημα ενός μηνός; Από του Κιλίκι τα ροδερά

όρυχώματα και από της Κρέσσας τās έρμημάς κλεισμαρίας ως σίφον ροδεράς έξερριζώσων ή έραργεία όργη του Έθνους τα καρπώματα εις άπείροστα χαρμωμάτα Βουλγαρικά συντάγματα, και τα παρέρωον ύπερπόνι άτελευτήτων βουνοειρών πέραν της Τζουμαγιάς και του Ιστίπ. Όλα του εσάρους τα έμπόδια, ούτε της φύσεως τα στοιχεία άναγκαιζούν τα ευτολμα τάγματα των εζώνων και του πεζικού τα άρβωλα συντάγματα εις τήν κερυνοβόλον προελίσιν των. Τα έδαφος παρεμβάλλει τους βάλτους του μεταξύ των Έλληνικών στρατευμάτων και του Κιλίκι άμα τή αρχή της προελάσεως. Διά νυκτοπορείας ή όποια μόνον τήν πρόξ τή Γενική προέλασιν θα έχη ίσαξίαν εν τή ιστορία, τα Έλληνικά στρατεύματα, άκατασχετάς χωρούντα εις τα αιώνιον πρωταγμα του Στρατηλάτου Βασιλέως «Ήμπρός! Ήμπρός! Ήμπρός!» αφήκαν θασθεν των τα έμπόδια και τους κινδύνους των βάλτων και εύρέθησαν διάδρομα και χωμάτια εις τόν πηλόν, πρό των Βουλγαρικών χαρμωμάτων. Οι Βούλγαροι κατέχουν όλα τα ύψώματα, και περίε αυτόν ή πεδιάς φλέγεται εκ του πυρός το όποιον έξασποσέλλουν κατά των ημετέρων από σείραν χωμάτων, εν ή από τās πορυογραμμές και τās κλίσεις τα τοπομωχικά έξασφενδονίζου τās φοινίκας είδας των. Είναι κόλλαις πυρός και οιδήρου, δια μέσου της οποίας οι νυκτοπόροι της χιλιές όρθηλων νύ βαδίσαντο προς τήν νίκην. Όρμηόιν ακάθικτοι οι ήρωες του Σαρανταπίρου, των Γενισιάν και του Μπιζανίου, και μαζί των ρίπτονται κατά του έχθρου, ζηλωταί της δόξης των, εις το πρώτον βάπτισμα του πυρός οι νεοσύλληκτοι των τελευταίων ήλιωών. Τα Σπαρτιατικόν «Αμεις δε γ' έσθιμεθα» άβρει τους νεαροδς τούτους στρατιώτας εις το πλευρόν των παλαιμάχων, και ή θύμια φθάνει τήν άνωτάτην βαθμίδα της έπίκρητος. Αλλά το βαρύ και άπειράριθμον πυροβολικόν του έχθρου θερρεί τās πρώτας τάξεις, εξαπλώνει κατά γής και τās δευτέρας και άπειλεί τās λοιπάς, εν ή το ήμέτερον πυροβολικόν άργεί έλπίσει καταλλήλου θέσεως προς τοποθέτησιν. Πρώγμα πρωτοφανές εις τήν ιστορίαν των πολέμων και άνήκουστον! Οι λόχοι του πεζικού απαλαιώνον να κατασιγάσουν το έχθρικόν πυροβολικόν και να προστατεύσουν το λαϊκόν στρατεύμα. Διασχιζούν ως ύελλα τήν πεδιάδα, άναρρηχόν-

ΛΙΠΟΒΑΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

τα ως αήλουργοι εις τās άπροσίτους θέσεις των Βουλγάρων, και κατόπιν πάλης άπαραιλλλου άγρίετης επί των κορυφών των ύψωμάτων πίπτουν επί τέλους οι Βούλγαροι πυροβοληταί νεκροί εκ των πυροβόλων των μεταξύ εκατοντάδων ένκνέωντων μηχανών, εν ή κάτω περί τās τάφρους του έχθρου άλλοι ήρωες ύπερηπθούν άδοντες μέαν πυροπολούμενην ζώνην και ρίπτονται κατά των Βουλγάρων εις τα χαρμωμάτα των. Με ταυτά γιγάντια έργα ήρχισεν ο άγιώδ καθυποτάξας τήν Βουλγαρικήν άγριότητα εις τόν Έλληνικόν ήρωισμόν.

Φόβοι και τρέμοι έθνικοί, έκτραφέντες εις διάστημα μιας τριακοσπεπταετίας, έσκαρπίσθησαν και έξηρητέληθησαν εντός ενός Ίουλίου εις μέαν κερυνοβόλον έρμην των Έλληνικών στρατιών, όμωον της οποίας δεν άναφέρει ή ιστορία. Η Ελλάς έξέστησεν εις το τιναγμα ενός έφιάλτου δια να εύρήση ενάκωον μιας λαμπράς πραγματι-

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΝ ΑΔ'ΡΙΑΝΗ

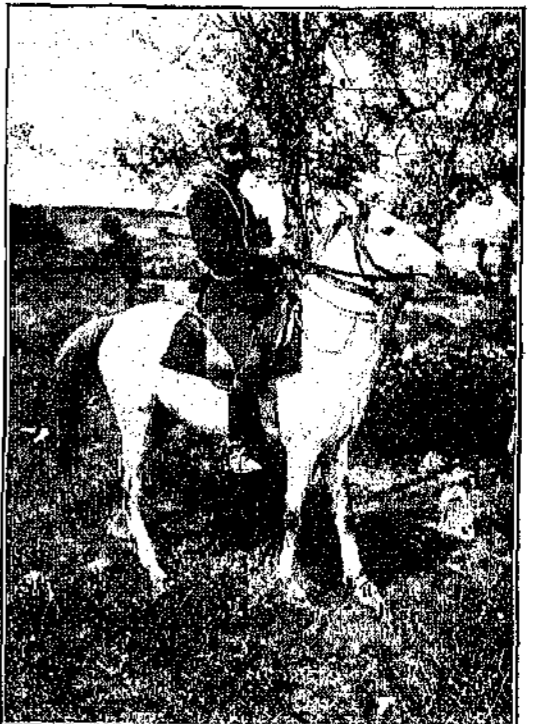

ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΟΙ ΠΡΙΝΚΗΠΕΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ, ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΤΟΚΟΣ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΙΣ ΧΑΤΖΗ-ΜΠΕΝΑΙΚ—Δεξιά δ κ. Πάλλης, δ άντιπροσωπεύσας μετά τους Πρωθυπουργό τήν Ελλάδα εν Βουκουρεστίν.

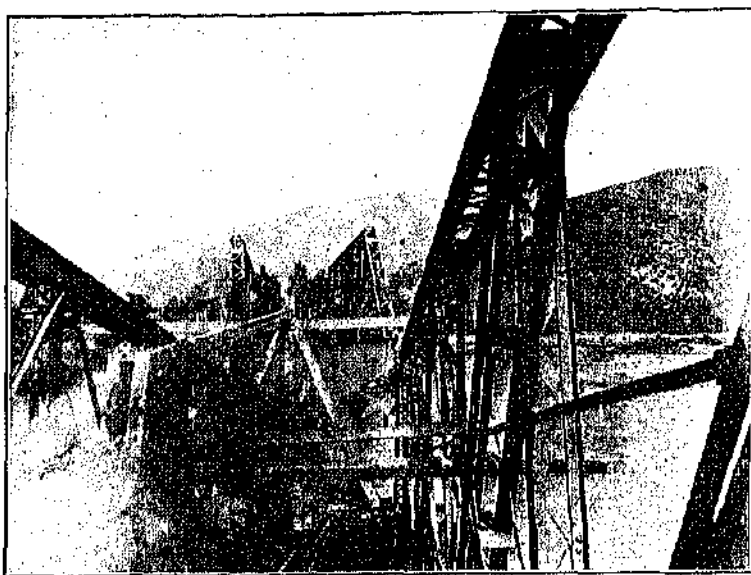
κόητος. Ποῦ είναι το Βουλγαρικόν μορμολόκιον; Ποῦ είναι οι άήττητοι του Φερδινάνδου; Ποῦ είναι οι Ναπολέοντες του διαφρημιστικού γραφείου της Βουλγαρίας; Ποῦ είναι το στρατιωτικόν γήτρον των Πρώσων της Ανατολής, το οικοδομηθέν δια χάρτου και μελόνης εν αντακοκρινών του Αγγλικού και του Βιενναίου τύπου; Είς μέαν άστραπιαζαν προέλασιν από της Θεσσαλονίκης μέχρι της Τζουμαγιάς έρ' ενός

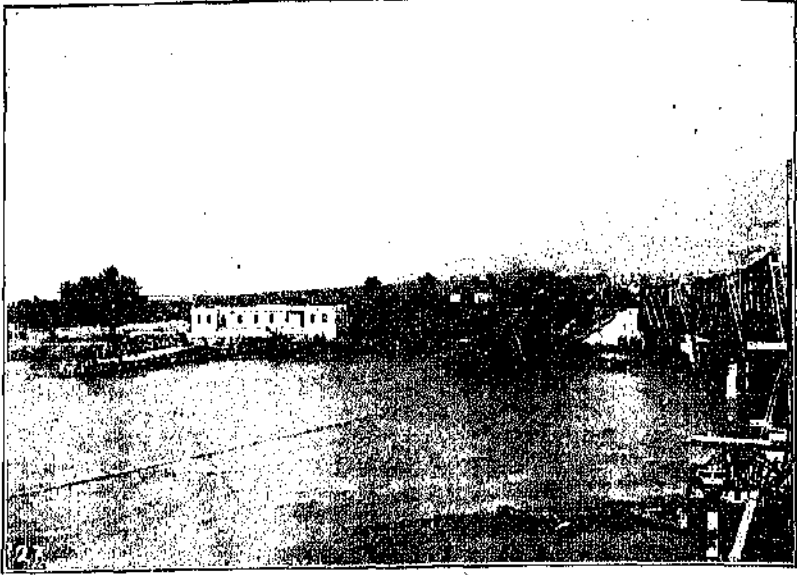
Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΡΑΙΚΑΣ (έφημερικώς Σκαρπέσινος) ο πρώτος των Βουλγάρων, τους άπολους έπολέμησεν και έεκατοντάετισιν.

και του Ιστίπ έρ' έτέρου, οι Έλληνικές στρατός συνέτριψεν ως ευφών των τροπικών κλιμάτων εν διαστήματι τεσσάρων εβδομάδων τους μηχανάς του Λουλέ-Μπουργάζ και τους κορητάς της Άδριανουπόλεως.

Μας ειπον οι Ταρταρινοί της Σόβιας ότι έπέσαμεν εις άκαρλίκια με τόν Ταχλίν πασάν της Θεσσαλονίκης και ότι έξηγοράσαμεν με χρήματα τόν γενναίον Έβασάδ πασάν των Ίωαννίνων. Μάτην όμως έπεριμένομεν να Ίδωμεν εις τήν «Μίρα» και εις τήν «Βεσέτρα Πάσαν» ότι οι Ίβάνωφ παρεπέμφθη εις το Στρατοδικασιον και έσυμφακίθη ως δωροδοκηθείς από τήν Ελλάδα.

ΤΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΤΑΖΟΝ ΤΗΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΘΕΝ ΣΤΗ ΠΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΝ ΔΕΜΠΡ-ΧΙΣΣΑΡ

ΚΑΤΑΣΚΟΥΗ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ ΓΕΦΥΡΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΩΝΟΣ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΡΟΔΡΟΜΙΚΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΔΕΜΠΡ-ΧΙΣΣΑΡ

ΤΑ ΘΡΕΪΝΙΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ.—ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΩΝ

ΝΙΓΡΙΤΑ-ΔΟΞΑΤΟΝ-ΣΕΡΡΑΙ

διά τα φύγη πανικόβλητος και καταχυμένος έκείθεν των Βουλγαρικών συνόρων και να αφήσει εις τας χείρας του Έλληνικού στρατού μίαν και ημίσειαν σχεδόν ένατοστάδα πυροβόλων. Άντι τούτου ο κόσμος τρώων κατάπληκτος τούς άσβαλμούς άνήγαγε μίαν ήμέραν τού Ίουλιου εις τας ήμερας δευτέρας δι' τ' Ιδώνου επαρασημοφορήθη υπό τού Φερδινάνδου διά την..... στρατηγικωτάτην υποχώρησιν του!

Ήται άσχητοι πρόγματι οι Βούλγαροι, άλλ' εις τόν Μαραθώνειον θρόνον και εις την άπλοσληνιστική λεγομένην ξεστισισίαν!

Οι Άβρωτοι οι οποίοι άρ' έβου εισηλθον εις τόν ανθεβέρτερον πολιτικόν βίον έσυνήθισαν τόνον εις τού φεύδος και την μιζάναν πρὸς έξουσίαν των άλλων ώστε να γινωσκαι οι ίδιοι ύμματα άνυποβολής και να πιστεύουσιν ότι ήδύνατο να άντιπαρτάξωσι τά ρουσκευμένα στρατιωτικά άσπαια τον κατά τού κόσμου άλοκλήρου, ήπειλούν να φθάσουν εις τας Αθήνας εις μίαν έβδομάδα και έσχεδιάζον σοβαρός να εισέλθουν εις την Θεσσαλονικην εντός ενεία ώρών. Χωρίς να άπειλήση τίποτε ο Έλληνικός στρατός και χωρίς να ήρηση προεπιμίας, κατέβηε τας όρδές των Χαζάρων εις άπόστασιν 200 μιλίων, διαρκώς μαχόμενος και άδιακώπως πικόν, φοβίζων, αήμαλασίων, πληθύων τά λάφυρά του και άπερηθών βουανά, χαρακώματα, άχυρωμένα σενά, ποταμούς, και πόν άλλο έμπέδιον φυσικόν ή τεχνητόν.

Όραι μόνον έμεσολάθησαν μεταξύ τής κομπορημοσύνης των Βουλγάρων και των φωνασιών των δι' έγεινων ύμματα άκρακλήτου και δολίας έπειθείας, ότι ήδικούντο, ότι έκακοποιούντο, ότι έπολεμούντο ενφ' έπαχίτην την ειρήνην. Τόσων

κεραυνοβόλος ήτο ή Έλληνική πρόελασις. Είς την Θεσσαλονικην μίας είπον ότι έπετεθήμεν άνάνθρας και άπροεδοποίητος εναντίον του Βουλγαρικού τάγματος, παρά τούς x a v ó v a s τ ή s ρ ι λ o ξ e v í a s, και έτι έσφάξιεν τά άθήνα εκείνα άνθρα διά έλλου, ενφ' τά μεταγωγικά μας μετέφερον εις τας Αθήνας εύρους και άδελφικές ύπερχήλιους Βουλγάρους αήμαλιότους 'x τής Μακεδονικής πρωτεύουσής. Είς τή Κιλίκι, έπέθεν ήρχισαν οι Βουλγαρικοί πανικός, ήθέλησαν να μās παραστήσουν μέσον του Κικρού Διαδύλου των «Times» ως προσβαλόντας προδοτικώς άσθενή μόνον άποσπάσματα των Βουλγαρικών προσυλακών και! εν χρόνον ή Γκέσιω μās έκάδει εις την Πετρούπολιν διά να λύσιμεν άδελφικώς τας διαφοράς μας, έπιδικούντων τή ήλιγγρα τής ειρήνης και τής συμπαχίας. Είς την Λαϊράνην παρέβημεν επίσης τας άπειτήσεις τής συμπαχικής άδρότητος και κατεδίχεθημεν να νικήσιμεν εν νέου και διασκορπισαίμεν εν πλήρει εικοστῳ αιώνη τούς εν Κιλίκι κατατροπαυέντας Βουλγάρους. Αίφνης όμως έπήλθε μία έμπνευσις εις τόν Βουλγαρικών διαρημιστικόν γραρείον. Ήτο καιρός να νικηθώμεν επ' εύλους, διότι ο κόσμος ελεχεν άργίσει διά ένοχη τί άνθρακας ήσαν οι θραυκούς τόν όποιον ελεχον διαρημισαίτ Wagner, ο Μπόουσερ και ή λοιπή έντιμος χορεία τών ατελάληθάνη τής Βουλγαρίας. Μα έν κτύπημα του μόλυβδοκοנדύλου του ή ήρωϊκής θιασώτης τών πρόδωτων τών Κομισσατίζδων εις τας δολορομικές μεθόδους και εις την φυγήν από τών άνόπλων εκδικητών, κατενίησε και διεσκορπίσαν άγδοχόντας χιλιάδας Έλληνικου στρατού από τήν Βασιλέα Κωνσταντιών, και έπέβησαν αυτόν εις την χρεούκων κίνδυνον τής κυκλώσεως και τής αήμαλιόσεως. Έν τῳ μεταξῷ ο Έλληνικός στρατός κατήγε την περιανή του νίχην εις τόν Δεμίρ-Χισσάρ, και έπτερωμεν έν νέου τούς πύδας τών φυγόντων Βουλγάρων ο άκρά-

ττος πανικός. Τά έπινικια του Μπόουσερ διά την ένόπιον διασκορπίσιν του Έλληνικού στρατού μεταβλήθησαν εις θρηνηθήματα διά τήν συμφοράν τών άναξιοπαλούντων Βουλγάρων του, τούς όποιους έφθόνησαν οι άπιστοι σύμμαχοι των και έπεχειρουν να τούς καταστρέψουν διά μόνον τήν λόγον έτι ήσαν προδευτικοί και ένδοξοί. Άλλ' έπειδή με μόνον τόν φθόνον των άπιστων συμμάχων δέν έξηγγούντο οι ραγδαία ήτται των πολεμάρχων τής Ανατολικής Ευρώπης, έτίθη εις κυκλοφορίαν τού φεύδος ότι μόνον τριάντα χιλιάδες Βουλγάρων ήμύνοντο και! δλοκλήρου του Έλληνικού στρατού, ως να ελεχον σταλή αι άλλα Βουλγαρικά μαραρχία εις θερρινήν άνάπαυσιν ή εις συλλογήν ραδιόκιων.

Ψευδομένον έν τῳ μεταξῷ του Μπόουσερ και προσκαθόντας να κρύψη τού μέγεθος τής συμφοράς των Βουλγάρων, ο Έλληνικός στρατός διά μάχην τρομαράς φονικότητος και δι' ήρωϊσμού ύπερανθρώπου έβίασε άπ' άνυρον εις άνυρον τόν φοβερά στανά τής Κρέσνας, τά όποια ή κ. Στεφάνος τού «Daily Telegraph» παρωμοίωσε με τήν Κόλασιν, και έπέστεψε τόν θρειαβόν του με τας ύπερλάμπυρους νίκας του Σμιτιλή και τής Μαχουρίας, κυριεύσας πανόψηλα και πύρριστα ύψώματα εις την έξοδον των στενών. Τδ Σμιτιλή ήτο μία ένδοξος σνοψίς τού Μικιζανίου, τού έποίου οι ήρωες ύπερέβησαν έαυτούς παρά τή Βουλγαρική σύνορα.

Πρην ο Έλληνικός Στρατός εισέβη νικηφόρος εις την Τρουμασιάν, όπου έστασιάθησε την κεραυνοβόλον προελασιν του ή άνακηχή, ελεχε κατασυντηρήσει 25 Βουλγαρικές Μαραρχίας τήν ήην, τήν 10ην, τήν 11ην και τήν 12ην και έτίο Ραζιουχίας, τών όποιων αι άπόλοιαι εις άνδρας και άπλαισιν ήσαν τόνον κολοσσάται, ώστε ή πληρης εξήντισις των ήτο βεβαία και άρκευτος έν τήν τας έσώσεν ή άνακηχή.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΔΟΥΚΛΑΣ, Ο ΣΕΡΡΑΙΟΣ,

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ,—Η ΠΕΡΙΕΥΛΟΓΗ ΤΩΝ ΚΑΛΥΚΩΝ

ΠΛΑΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.—ΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΟΛΙΝ

Ο ΣΑ διεπραξαν κατ' άόπλων πληθυσμών, γυναικοπαίδων, γερόντων και κατ' άνωχρωτών πόλεων Έλληνικών οι Βούλγαροι, καταδιωκόμενοι υπό των Έλληνικών στρατιών εν Μακεδονία, σιγματάξουσιν εις άελ τήν παρείσκατον εν Ευρώπη φυλήν των. Αι όρδαι αυται των τερατομόρφων έντων, αι όπ' αιώων λυμαινόμεναι τας περι τόν Αίμον Έλληνικάς χώρας, έκδικωόμεναι διά τής λόγγης των Έλλήνων Έλευθεριών εν τού Παγγαίου και άλλης τής Μακεδονίας, κατέλιπον Ιχνη τής διαβάσεως και φυγής των έρεπια, τέφραν και αναριθμήτους εκατόμβας σφαγέντων βρεσών και γερόντων.

Ότε των Όρτεντότων αι άπανθρωπια και τών Κανιδαλων, ουτε των ήμιαγρίων αι άνιθρωποθυσια και τών Βονδαλων και Ούνων αι καταστροφαι προεκάλεισαν φρικίαν μεγαλειότεραν έκείνης, ήν αισθάνεται ο σύγχρονος πεπολιτισμένος κόσμος έν τών εν Νιγριτη, Δοξάτω και Σέρραις άκατονομάτων άνοσιουργιών, άλλινες άποκρασταλλόνται έν τῳ Ιστορία διά τής έκφραστακωτάτης λέξεως Β ο υ λ γ α ρ ι σ μ ο σ ι Διά τής λέξεως δε ταύτης, τής προσαιεμένης ήδη εις τή διεθνή λεξιμάς, να ένοσώται συλλήθδην αι παντός είδους άτιμώσεις, αι παρασπονδία, αι άρκαγαί, οι έκδικαιμοι, τά κυνικά επί λογχιζόμενων γυναικών και παιδιών θρηγία, οι αφρηνδιαμοι κατά συμμάχων, αι παντοειδεις βδελυγμια, και πόν ό,τι άπεκάλυψε,

προχθεν υπό τούτων, ο τελευταίος κατ' αυτών πόλεμος, ο Ιερότερος τών άγώνων, ους διετήγαγε νικηφόρος ή Έλληνική φυλή ύπερ καταδυναστευόμενων άνοσώλων, ύπερ αυτής τής άνθρωπότητος τού αιώνος τούτου. Ήτο δε κατ' έξοχην Ιερός ο τελευταίος των πολεμών κατά βαρβάρων, έν διετήγαγεν ως πρόμαχος τού πολιτισμού ή Έλλησισμός, εις έν έλαχυν άντασθεν ο κληρος ν' άμύνεται κατά βαρβάρων έπιδρωμένων, άλλους μεν κατά Περσών και Άράβων, άλλους κατά Τούρκων, και ήδη κατά των χειριστων Βουλγάρων.

Άλλ' ό,τι σήμεραν διεπράξαν ουτοι κατά τών Έλληνικών πληθυσμών τής Μακεδονίας και Θρακίας δέν είναι προσημας έν τῳ Ιστορία είναι συνέχεια τών επί χρόνους μακρούς και όπ' αιώων πραχθέντων υπό τών εν Ευρώπη άπομεινάτων άπογόνων των έπιδρωμένων Ταραχολογγόλων και Σκυθασοριατών, όστινες έμσηρηώθησαν εις τας χαράδρας και πεδιάδας τού Αίμου ως Έθνος και κράτος Ευρωπαϊκόν!

Η φυλή αυτη, έν τούς προγόνους άναηροψιν οι έθνολογούντες μεταξῷ των άρχαιοτέρων εξ Ασίας έπίδρωμένων Ταταρομογγόλων, άλλου δέ μεταξῷ Σκυθοσοριατών, συμμιγείσα μετά σλαυικών φύλων και άποτελέσασα κράτος επί Βυζαντιών, πλειστασίως ελεχεν έκδηχυθή επί τούτων και εξεσρανισθή. Άνακώσασα δέ και πρό τεσσάρων μδ-

λις δεκαετηρίδων άποτελέσασα κατ' άρχας ήγεμονίαν υπό τήν Τουρκικήν έπικυριαρχίαν, κατόπιν δέ, μετά τήν ύφασπαγήν τής Ανατολικής Ρωμυλλίας, βασιλειον, ειχε μέχρι τής προχθεις βλύφεις άτοκροατίας περιλαμβανούσης σύμψασαν τήν Μακεδονίαν και τήν Θράκην μέχρις αυτής τής Κωνσταντινουπόλεως. Ένεδρεύσασα δέ και έν αυτῃ τῃ Θεσσαλονίκη, μετά τήν άπελευθέρωσιν της, ύπενέμευε και προσημαζε τήν δι' αφρηνδιων και δυναμειτιδος έπιδρωσιν της και τήν σύγχρονον εν τού Παγγαίου και τής οδδετέρας ζώνης εισοδηλη των βουλιμειώντων ένόπλων σιρών της. Άλλ' ή Θεία Πρόνοια και ή τιμωρός Νέμεσις έμαστήγισαν έμειλίχτως τούς ξενικωμένους τέως συμμάχους αι νικηφόροι δε στρατιαι τού ένδούξου Κωνσταντινου ΙΒ', διά τής λόγγης και τών λαπισσικών εξεστισιων έν τών χαρακωμάτων τούς δολούς συμμάχους και κατεδίωξαν τόν ύποπλον συφετόν των κομισσατίζδων μέχρι τών περί τόν Αίμον κρησφυγέτων και αυτής τής πρωτεύουσής των Σέρραις.

Άπό τής Ιστορικής εκείνης νικητής, και ήν εκλαβέρισθη ή πρωτεύουσα τής Μακεδονίας από τού Βουλγαρικού άγους, ήρξαντο τά άποκαλυπτῆρια τού λεγομένου έθνος και κράτους τών «Πρώσων τής Ανατολής», άποδειχθέντων σφαγών, άρπάγων έμπαρηστών και Κανιδαλών.

Η Βουλγαρία τού εν Λογδίνω μεγαλυχοόντος Δάνωφ και τών σπασιονώνων Κομισσατίζδων,

ΕΠΙΘΗΜΙΑ ΣΕΡΡΩΝ.—ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΚΟΡΑΥΩΝ

ήτις είχε κατακλιθεί τὰς Ἑλληνικὰς χώρας διὰ τοῦ μισαῖματός της, εὐρον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέου Ἑλλήνου Βουλγαροκτόνου Βασιλέως τὸν Ἥρακλέα, τὸν ἐν μῦθ ἔδοξεν ἐγκαθορσιάναι τὴν συστορευθεῖσαν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὴν κόρον.

ἐν δὲ τοῦ Βουλγαροκτόνου Στρατηλάτου Κωνσταντίνου.

Ἡ δὲ τῶν πόλεων καὶ χωριῶν τῆς Μακεδονίας διὰ τὴν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων λογισθεῖσα Βαλκανικὴ ἄρτος, φερόμενα καὶ ἀποσυρθεῖσα εἰς τὴν κρίτην της, κατεσφάρασε διὰ τῶν οὐχὼν τῆς θεοῦ συγὴν ἀπὸ τῶν πληθυσμῶν.

Ἡ δὲ τῶν πόλεων καὶ χωριῶν τῆς Μακεδονίας διὰ τὴν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων λογισθεῖσα Βαλκανικὴ ἄρτος, φερόμενα καὶ ἀποσυρθεῖσα εἰς τὴν κρίτην της, κατεσφάρασε διὰ τῶν οὐχὼν τῆς θεοῦ συγὴν ἀπὸ τῶν πληθυσμῶν.

Αἱ θρησκείαι τῶν ἡθελόντων ἐκείνων συμμάχων τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου ἦσαν μεγαλύτεραι καὶ φρικωδέστεραι τῶν ἄλλων ἀνεργειῶν ἢ ἀπὸ τὴν Οὐκομμένην διασάλισαν αὐτὰς διαμαρτυρία τοῦ

Οἱ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἶχον ἐπιδοθῆ ἐν πρᾶξιν ἀνυπολόγητος καὶ φοβερὰς βαρβαρότητας, γράσει ἡ σελὴ ἀναπαύσει.

ἔχει μεταβάς ὅπως βεβαιώθη περὶ τῆς φοβερῆς ἐκείνης ἀσπίδος, καταβῆσαι ἡ ἀρτίωσιν μεταξὺ τῶν ἐρειπίων κτήματα χιλίων παντασῶν κατοικῶν!

Ἅλλος δὲ, ὑπολογίζων εἰς χῆματα τὰς καταστροφὰς τῶν Σερρῶν, ἀναβιβάζει ταῦτα εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων λίρῶν, τινὲν δὲ μεγάλων καταστροφῶν καὶ ἐκατομμύρια. Εἰς 5,000,000 ἀναβιβάζονται αἱ ζημίαι τοῦ κατασθέντος Χερτούχ, εἰς ἑκατὶ μίλια δὲ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἰσλαμίας τοῦ Κανάου.

Οἱ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἶχον ἐπιδοθῆ ἐν πρᾶξιν ἀνυπολόγητος καὶ φοβερὰς βαρβαρότητας, γράσει ἡ σελὴ ἀναπαύσει.

ὁμοῦ μόνον 2,000, καὶ ἐν τῶν διὰ χιλίον καταστρεμμένων ἐπὶ τοῦ Βουλγαροκτόνου Βασιλέως τῶν οὐχὼν τῆς θεοῦ συγὴν ἀπὸ τῶν πληθυσμῶν.

Ἅλλος δὲ, ὑπολογίζων εἰς χῆματα τὰς καταστροφὰς τῶν Σερρῶν, ἀναβιβάζει ταῦτα εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων λίρῶν, τινὲν δὲ μεγάλων καταστροφῶν καὶ ἐκατομμύρια. Εἰς 5,000,000 ἀναβιβάζονται αἱ ζημίαι τοῦ κατασθέντος Χερτούχ, εἰς ἑκατὶ μίλια δὲ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἰσλαμίας τοῦ Κανάου.

ὁμοῦ μόνον 2,000, καὶ ἐν τῶν διὰ χιλίον καταστρεμμένων ἐπὶ τοῦ Βουλγαροκτόνου Βασιλέως τῶν οὐχὼν τῆς θεοῦ συγὴν ἀπὸ τῶν πληθυσμῶν.

ΤΟ ΚΙΑΚΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΠΙΘΗΜΕΣΟΝ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΕΘΕΛΩΝΤΙΚΟΣ ΛΟΧΟΣ ΝΕΓΩΝ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

τῶν διαμαρτυριῶν τῶν ἐπιθόντων πληθυσμῶν, καὶ ὀδηγῆ αὐτὰς εἰς ἀνοχὴν, εἰς ἀναγκαστικὸν τοῦ συρφετοῦ ἐκείνου ὡς ἔθνος, θυνημένου τὸ ἀκοινητὸν μέρος τοῦ πεπολιτισμένου Ἑὐρωπαϊκοῦ κόσμου, ἐνῆ καὶ ἡ ἀιματοβαρὴ ἱστορία του καὶ αἱ ἐθνολογικαὶ καὶ ἀνθρωπολογικαὶ μελέται ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὰ σμήνη ταῦτα, ἀπόγονοι ἐπιδρομῶν, συμμαχία μετὰ Σλαβικῶν φύλων καὶ ἀποτελέσαντα τοὺς λεγομένους Μ π ο ρ α τ ο σ ο ὐ κ α, δὲν ἐξυπάρχοντες ἔτι, ὡς κατέβησαν διὰ τῶν ἰσθμῶν τῶν ἀναστουργῶν. Φέρουσι δὲ ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῶν πρωτογενῶν Μογγόλων τῆς Ἀσίας, ἴσως κεφαλήν χονδροειδῆ καὶ τετροχύλλη, ὅσα πεπλοτυμένην, τρίχας ἀραιὰς, δέρμα τραχὺ καὶ χαλκώρον, ἐλαττωδὴ τὴν ἀρκατικὴν ἀκαὶ ψυχραγωγικὰς τέρψεις, περιοριζόμενα εἰς κινητικὸν καὶ εἰς ἐξάρσεις ἐκ τῆς θέας τῶν γορῶν τῆς ἀραιόδρας!

Ἄλλος δὲ, ὑπολογίζων εἰς χῆματα τὰς καταστροφὰς τῶν Σερρῶν, ἀναβιβάζει ταῦτα εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων λίρῶν, τινὲν δὲ μεγάλων καταστροφῶν καὶ ἐκατομμύρια. Εἰς 5,000,000 ἀναβιβάζονται αἱ ζημίαι τοῦ κατασθέντος Χερτούχ, εἰς ἑκατὶ μίλια δὲ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἰσλαμίας τοῦ Κανάου.

Ἡ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΑΣ ΑΥΤΗΣ

Ἄρθρ. 1) Κομμενίτης, πρῶτος Βουλευτὴς Κωνσταντινουπόλεως, 2) Καζιζιγιάννης, βουλευτὴς Λαρίσης, 3) Σ. Θεοδωρόπουλος, βουλευτὴς Ἀρτινῆς, 4) Σπυροῦδης, δημοσιογράφος, 5) Πατριάρχης Μακαρίτης, ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἀνατολικῶν συμμάχων, 6) Καπετὰν Παπαδόπουλος, 7) Καπετὰν Δούκας, 8) ὁ Λογίας Παπαδόπουλος, πολέμιος μετὰ 1500 Βουλγάρων ἐπὶ 4 ὅρας ἐν Σέρραις.

ΕΠΙΘΗΜΙΑ ΣΕΡΡΩΝ.—ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΑΓΟΡΑΣ

Βαλκανική και την εγκατάστασιν των εν τή βασιλίδι των πόλεων, έπεισαν και πείσαν αι εν ειρήνη και εν πολέμω ενέργειαι των. Έπισημαίνοντες των τελευταίων νικών των Έλλήνων και Σέρβων, οι μη δύσμητες ουτε την Τσαρικήν να καταλάβωσιν, έπεισαν και διά ταχυδρομικών έτι δεικνόντων να ειπώσωσιν τον Τσάρον των περιβάλλοντων την πορφόραν και τὸ στέμμα Βυζαντινοῦ Αυτοκράτορος, καθήμενου επί του Θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως. Καταλαμβάντες, βοηθού των τότε συμμάχων των Σέρβων, την Λεριοανόπολιν έπειθήσαν ότι ή εκπόρθησις της Κωνσταντινουπόλεως ήτο ζήτημα ενδὸς βουλγαρικού αφηνδιασμοῦ μετά την υπογραφήν της ειρήνης. Ο εκβουλγαρισμός των επίσηματιν πληθυσμῶν της Θράκης ήτο δι' αυτούς ζήτημα ελλείγων έτι σημαντικών διαρκούντος του πολέμου και παντοειδῶν άλλων ανουσιουσιῶν διαρκούσης της ειρήνης. Τελεδιάζετο δε ή δι' αφηνδιασμοῦ έξ Λεριοανούπολεως κατάληψις της βασιλίδος των πόλεων, καθ' ον περιπου τρόπον σχεδιάζετο ή διά ταυτηρόνου έμπρησμοῦ της Θεσσαλονίκης και αφηνδιασμοῦ εν της οδοτέρας ζώνης κατάληψις της πρωτεύουσας της Μακεδονίας. Αλλ' ουτως δια τὸν Έλληναισμόν και την ανθρωπότητα ή εν μηδ' νυκτι καθαρσισμός της Θεσσαλονίκης από του βουλγαρικού άγους και ή Παγγαίως καθύψης, μεθ' ής αι Έλληνικαι στρατιαι κατεβιάζον εν πάσης της Μακεδονίας τούς εν αυτή ενεδρευόντας δολούς συμμάχους, άνετρεφον άρδην τὰ σχέδια των. Φεύγοντες δε προς τὰ κρησφύγετά των διέπραξαν τούς έμπρησμούς, τὰς άρπαγάς, τὰς ατιμώσεις και τὰς σφαγάς, δια τὰς οποίας ήκοσθη στενοράχη εν τού στρατοπέδῳ ή διαμαρτύρησις του ένδοξοτέρου των συγγενῶν Βασιλέων προς άπαντας τούς πεπολιτισμένους λαούς. Έν ή δε καταπλήσαντο αι κοινοίται μωθάνουσαι τὰς άνηκούστους φρικαλεότητας, έρεπόντο δε εις φυγήν οι πρωτεργάται του Βουλγαρισμοῦ, ο Γκάσφρ και ο Δάνας ή εκπλήξας τούς εν Λουδίνῳ δια τὰς μεγαλωνίας του, ή έγκαταλειφθείς εις Σέρβιαν ήγεμόν των, έγκλειστος εις τὸ άνάκτορά του, άπηθύνεν άλλεκαλλήλους βασίς προς τούς έστειμένους συνοδέλους του, εκλιπαρών την συνδρομήν των κατά της εις Σέρβιαν προσέλευσιν ή κατασκευασσιν περι τὸν Αίμον παρεσκευαστος φυλή. Αλλ' ουτε ή ήττηθείς Έπάρης πασῶν των Βουλγαριῶν έγραφε χθές έτι, εν έπιλόῳ των προς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις εκκλησῶν και Ισοσῶν του, ήδόναντο αυτολεξεί να επαναλάβωσι προς αυτάς οι έπίσημοις πληθυσμοί της Μακεδονίας και Θράκης και ο ήρωικός μαχόμενος Έλληναισμός. Έπιδεικνύων δε ο Έλληνας προς τὰς καταλιεσμένας κοινοίταις τὸ καθήκοντα έρεπια των λεηλατησῶν πόλεων και τὸ πτώματα των σφαγιασθέντων και τούς θείοντας έτι ποταχούς των αμαρτιῶν και των διακρίων των ατιμασθέντων γυναικοπαίδων, ήδόναντο να ποίς εἴπη, ότι ανεψῶναι προς αυτούς ο βασιλεὺς Φερδινάνδος:

ΠΡΩΜΑΤΑ ΧΕΙΡΩΝ ΣΦΑΛΙΜΕΝΩΝ ΕΝ ΔΟΞΑΤΩ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΩΝ

«Όταν υπάρχη δικαιοσύνη εις αυτόν τον κόσμο, πρέπει αι Ευρωπαϊκαί Δυνάμεις να επέμβωσιν, έκτελεσῶσι υπέρτατον καθήκον.»

Τὸ υπέρτατον τούτου καθήκον εξέτελεσαν και άνω των Μεγάλων Δυνάμεων οι υπό των Βουλγαρισμοῦ Κινωστικῶν Έλληνας, Έλευθερωταί και Ένδοχρηταί, προλαβόντες την διά των σφαγῶν πλήρη εξασάνισιν των πληθυσμῶν της πολυπαθοῦς Θράκης και Μακεδονίας. Αι δια τού αίματος δε χιλιάδιον Έλλήνων και μυριάδιον σφαγιασθέντων γυναικοπαίδων ποτισαίσαί Έλληνικαι χάραι δέν μεταβιβάζονται εις αει εις την Μαδιάμ. Έκ των εν αὐταίς έρεπίων και της τέρας θα αναγεννηθῶσιν αι έμπρησθείσαι πόλεις, ως ο μυθολογούμενος Φοινίξ, και θα παραμεινῇ και εις τούτας αθάνατος ή έννοιη φυχή, ως θα παραμεινῇ άποκρηστωλλωμένον αιωνίως εν τή ιστορίῳ της ανθρωπότητος τὸ στίγμα του Βουλγαρισμοῦ και εις τὰ διεθνή λεξικά ή συνοψίζουσα πάσαν βαρβαρότητα και ανουσιουσιῶν υδριστική λέξις: H o u i g r o i

ΝΙΓΡΙΤΑ - ΔΟΞΑΤΩΝ

«Η εν της Μακεδονίας φυγή των Βουλγαρικῶν στρατιῶν και του σήματος των κομιτατζήδων

δέν ήτο συνήθης υποχώρησις ήττημένων πανκοβλήτων ήτο θούσα λάθρα εξαγωγισμένης εις έκρηκιν ήρωιστείου, λάθρα μεταβιβάσασ εις μέρεις Παμπησίας πάσας τὰς πόλεις και κομιτατζέδες δι' ον διήλθε: πρώται δι' υπέρτατον την καταστρεπτικήν διέλευσιν της αι ανθρωπῶσι περι τὸ Παγγαίον και την άρχαίαν των Ήδιωνών χώραν Έλληνικώταται χιμισπλίαις, πρίσιστα δε ή Νιγρίτα και τὰ περι την των άρχαίων Κρουστικῶν χόρων χωρία. Πασίγνωστον εν της ιστορίας και της γεωγραφίας τὸ Έλληνικώτατον Παγγαίον, τὸ πλοῦστον εις βλάστησιν και εις ίσχυράς και άμυρώσας άλλοτε πόλεις. Τὸ θρία του εθάνουσι μάχρῳ της άρχαίας των Ήδιωνών χώρας, ήτις περιλαμβάνου την ιστορικὴν Αμφίπολιν, την Ήδιον, την Μύρωνα, την Φάγγην, την Ηέργαμιν, και άλλας άπ' αίωνων έρειπιωσάσας πόλεις, δε άνωκατέστησαν αι σημεριναι πόλεις και κομιτατζέδες ή Νιγρίτα, ο Ροδόλειος, ή Νικοβουιν, το Δασοβίτι, ή Μεσορόπη και όσαι άλλαι έληλατηθήσαν υπό των προροκάδων φευγόντων Βουλγαρίων.

Η θέσις και ο παντοειδής φυσικός, έμπορικῶς και μεταλλευτικός πλοῦτος του Παγγαίου προσέτλωσε κατά διαφόρους αιώνας πολυάρθρους και πάσης προσελύσεως έπίδρομείς Περίους, Νορμανδοῦς, Φράγκους, Ρωμιούς, Τούρκους και πλειστάκις τούς τελευταίους άρπαγάς του και έμπρηστές Βουλγάρους. Αλλ' ουδέν των άλλων σιφῶν, άτινα διέδραμον διά του Παγγαίου κατά τε τούς άρχαίους και τούς μέσους αιώνας, κατέλιπε τασοῦτον φρικιαστικά ίχνη της διαβάσεώς του, οια τὰ των σημερινῶν τῶν σωματιῶν Βουλγαρίων. Οι προσηγνέτες έπίδρομείς δέν ειχον τελειοποιήσαι, ως ουτοίτε σάστημα των παρσπονδιῶν και των αφηνδιασμῶν, ουτε έχθρουν κανιβολικός πρό καιμένον γυναικοπαίδων, ουτε εβίβαζον κινικός συζύγους και κάρας πρό των ένπνεσῶντων συζύγων και πατέρων των, ουτε έρωσαν πτώματα χολεριῶντων εντός φρεσῶντων, ουτε έπαυζον κα ο υ τ μ π ο λ ο υ, μεταγειρίζόμενοι άντιεραρών βρέφη ραπτεμένα από λόγχνρ εις λόγχνρ! Τούτα πάντα και μυρια έτι δεινότερα έπαυον αι από του Παγγαίου μέχρι Δοϊράνης και Δεμρ-Χισσάρ πληθυσμοί υπό των λεγομένων απρόσωπης της Ανατολής, εκλεινωοίτινες ανέλαβον την άπελευθέρωσιν του Χριστιανικού πληθυσμοῦ της Θράκης και της Μακεδονίας. Άρχην και Ιβσοδες έρωτες τον εκβουλγαρισμῶν των Έλληνικών τούτων χωρίων διά της εξαφανίσσεως παντός μη εκβουλγαριζομένου πληθυσμοῦ, έπεδίαζον την εξαφανί-

ΟΙ ΠΡΟΣΕΝΟΙ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΡΕΠΙΩΝ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

παντός ότι ήδόναντο να αναπολήσῃ την Έλλάδα και την Έλληνικήν της ιστορίαν. Αλλ' ουτε ή ιστορία σφραγίζεται, όπως τα βρέφη και οι γέροντες, ους ελόγχισον παίζοντες, ουτε αι χάραι μεταβάλλονται εις Βουλγαρίαν δι' ανθρωποειδῶν και αφηνδιασμῶν τούτων.

Τὸ Παγγαίον ήτο άνέκαθεν ο στόχος των κατά καιρους έπίδρομῶν. Συνεχόμενον άρ' ενδὸς με τὸ έρος Μενοίκιον και άρ' έτέρου με την οροσειράν του Συμβόλου, τού διήκοντος μέχρι του Στρουμιωνικού κόλπου, πλοῦστον εις μεταλλεία, εν άριστη γεωγραφικῶς και στρατιωτικῶς θέσει, ήτο διά τούς βουλγιωντας Βουλγάρους πολύτιμος λεία, εξαασζήκουσα την μέχρι της θαλάσσης του Αιγαίου εκαιράτησιν και την εκ των πλουτοπαραγωγῶν περίεξ καπονομισῶν κάρτασιν. Διά τούτο δε ή εκείθεν εκβίβωσις των τούδε κατέστησε θηριαδεπτερούς εν τή φυγή των. Καταδιωκόμενοι δε ήρασαν του έργου των έμπρησμών, διαρπαγῶν και σφαγῶν από της άνθίσσης και Έλληνικώτατης Νιγρίτας. Απερίγραπτος ο έλεθρος δι' έπήνεργον και αναριθμητοί αι φορητοί άμαξαι, δι' ον μετεφέρουν φεύγοντες την λείαν, μεταδὸ της οποίας και ότα κεκοιμένα μετ' έννοσιῶν και δάκτυλοι μετά δακτυλίων, εδρεθῶντες κατόπιν επί αλχημωστωθέντων χιμισατζήδων και στρατιωτιῶν. Έγνώριον δε βεβαίως οι διευθύνοντες τὰς σφαγάς και θρῶσεις δι' ή Νιγρίτα και τὰ περι τὸ Παγγαίον χωρία, ο Σουλνέρος, ή Διμηρότσια και τὰ παραποσάμια ήσαν κατ' έξοχην Έλληνικά, εις τὰ οποια έκπεσε να πόση ο καταστρεπτικός πέλεκος και ο δαυλός των. Αλλ' ή πλημμυρίσασ εις αιμάτων άναμίκτων μετά τέρας και έρειπιῶν Νιγρίτα θ' αναγεννηθή άνθρῶ από τον ζεθῶρον της έλευθερίας θέρης, θὸ έροσάμια δε πάλιν τὸ Πάσσα αι Νιγριτικοί κάραι εν τή κεντρικῇ πλατείῳ της καρδίης των, φάλλουσαι τὰ θημάθη τοπικά άσματά των, εις τὰ οποια διατηροῦνται λέξεις της σφραγισμένης Έλληνικής εποχής. Έξ ενδὸς τούτων, δημοσιουθέντος έσχάτως από του Νιγριτικοῦ Ίωαννίδη, άποσάδ' εν τετρασῶν:

«Ημείς θὸ να περσώμεν του Χάροντα την πόρτα, θὰ τρίξουν τα αυθάλατά σου θὰ βάζ' ο άμπαχός σου.

Έκ τού οποίου, ως παρατηρεῖ ο δημοσιοσεύας αυτός, ο μὲν άμπαχός άπευθυμίζει την άμπερόνην, ήν, κατά την καρτηρίαν του Αλιανού, έπερον οι ερχαίτοιται κάρτοιται της Νιγρίτας, τὰ δε αυθάλατα τὸ άρχαίωσαν τον έπίδρομα των Έλληνικῶν εν γενει.

Ίθων δε οι Νιγριτικοί ού μόνον κατά την γλώσσαν και την θρησκείαν και τὸ θίμα αλλά και κατά τὸ έννοιον αίσθημα οι Έλληνικώτατοι, ουτος ειπείν, των κατοικων των περι τὸ Παγγαίον θρωδισῶν κομιτοπλεων. Του δε Δοξάτου ή καταστροφή και αι σφαγαί, αι βεβαιωσάσαι και παρὰ των κατα-

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ. — Ο Ιστοσεύας είναι ο άνωπολομαχῆς Τζουκιάς, ο έντεπείρας τον τήμον εις τούς Βουλγάρους.

πλήκτων μεινάντων εκ του θεάματος ζέγων δημοσιογράφου, ήσαν κατ' αριθμόν θυμάτων τὸ ρε κ ο ρ του Βουλγαρισμοῦ. Έκ των 2500 κατοικων του, μόνον 130 καταβάρωσαν να διασφύγωσι την σφαγήν!

ΣΕΡΡΑΙ

Εις την πόλιν των Σερρών, την καρδίαν της Μακεδονίας, έπεφύλαξαν οι Βούλγαροι, ως φεύγουσαι λυσσώσας άρκαί, την χερσῶν καταστροφήν. Έν τούτη ούχι πλέον βουλγιωντες στρατιῶται, αξιωματικοί και κομιτατζήδες, αλλά μετ' αυτών ανότατοι στρατιωτικοί, Νομάρχα και Διευθυνταί Αστυνομιῶν κατέστρωσαν πλήρες σχέδιον έμπρησμοῦ, διαρπαγῶν, και σφαγῶν γυναικοπαίδων. Είχον ήδη ήττηθη αι Βουλγαρικαι στρατιαι εν τή περιλαλήτῳ μάχῃ του Κιλίκις, ήτις έδένανς μωριστήν ήδη φοραν τὰ Έλληνικά όπλα και άνέδειξε μέγαν τον ένδοξον Σερρατηλάτην, τον Νικητήν του Σαραντατέρου και πορθητήν του Μικηλίου και της Θεσσαλονίκης. Οι εν Σερραις Βούλγαροι, φοθηθέντες κίχκων και αιχμαλωσίαν, άπεχώρησαν της πόλεως, σκοποῦντες να επανέλθωσι μετά σιμήνους κομισατζήδων και έπισπασαι δι' αφηνδιασμοῦ προς έπίλεσιν των άποκρησῶν σχεδίων των. Οι Σερραίτοι εξακλιθήσαν προς άμυναν' αλλ' αι όρβαι των κομιτατζήδων, βοηθούμεναι και υπό του πυροβολικού των ήττη-

μένων του Λαχανά και Κιλίκις και Βουλγαρικῶν Ιππικῶν, έβασαν πρό της πόλεως. Ο κίνδυνος της καρδίης των Σερρώνων έβασπείσαν τούς κατοίκους να φύγωντ όπως ουδῶσιν. Α' Απερίγραπτοι αι εξελχίθεισαι κατά την όραν εκείνην σκήναι, γράφαι άντακουρητής έφημερίδος, έπιστολῶν μεταβάς. Α' Άνδρες, γυναίκες με τὰ θηλάζοντα τέκνα των, παιδία χειροαγορεύουσα υπό των μητέρων, κυρία και δεσποινίδες πάσης τάξεως και φύλης έξεχόντου από τὰς οίκιας, άλλαι ένδεδυμένοι, άλλαι άνοπυθῆσαι και γυμναί' ρεῖματα ανθρώπων έξεχόντου διά των στενωπῶν προς τον άπρηδρομοῦσιν σταθμόν. Άνδρες, γυναικοπαίδια, άδραι δεσποινίδες, διηυθόντου διά της έδοῦ Νιγρίτας, ενθ' εκ των δυτικῶν συνοικιῶν Μουσουλμάνοι και Χανοῦμοσιν εν άλλοφροσύνῃ έπισπασον προς τὰς κάτω συνοικίας των Κομινικῶν και έφυκάντο οι πυροβολισμοί, έπισπινοντας τον τρήμον τσαρσάρικον χιλιάδων ανθρώπων, ών ή σωτηρία ένέκατο εις την ταχύτητα της φυγῆς των. Οι Βούλγαροι πυροβοληται διακρίνουσαι τὰ προς την άπρηδρομοῦσιν σταθμόν φεύγοντα γυναικοπαίδια και στρέφουσι κατ' αυτών τὰ τηλεδῶλα, έναπεραντας τον πανικόν. Θρήνοι, κομποί των γυναικοπαίδων και καναθηματισμοί κατά των Βουλγαρίων. Έν τῳ μεταδὸ ή πόλις καταληθένται από τὰς Βουλγαρικῶς όρβας' μετά την λεηλοσῶν παραδίδουσι τὰ καταστήματα εις τὸν πυρ. Ολόκληρος ή άγορά πυρολαίεται και ούρανομήται φλόγες έντεπνεονται από όλας τὰς Έλληνικῶς οίκιας. Πάσαι αι οίκια άπογυμνοῦνται ή κεντρική συνοικία της Μητροπόλεως μεταβάλλεται εις τέρας. Η άρχαία και ιστορικὴ Μητρόπολις, τὰ Σχολεία, τὰ κοινοτικά καταστήματα, τὸ Προξενικόν μέγαρον, τὰ προσεία Αγγλίας, Ρωσίας και Γαλλίας, αι 20 Έκκλησίαι και πάσαι αι περι οίκιῶν συνοικια παρεδίδουσαν εις τὰς ολόχας. Μεταδὸ τούτων 1600 καταστήματα. Έκ των θυμάτων άλλοι άπηθρακώθησαν ζώντες εντός των οίκιῶν των, άλλοι εις τούς θρόμους άνέπεσαν εις την Βουλγαρικὴν μάχαρον.»

Τὰ φοβέρα ταῦτα ανουσιουρήματα έπεδεδάλωσαν και έπιτροπαι και πρόεδροι και κοινητίτες. Έβθεσις σταλίσασ εις τον πρόεδρον της Βουλγῆς έπεδεδάλωσαν ότι οι Βούλγαροι, πριν θέσωσι τὸ πυρ, έληλάσαν όλας τὰς οίκιας θρωδιστας διά πέλεκων τὰς όρβας. Ο πρόεδρος της Αδστρας υπέσπεσον μετά των καταφυγοσῶν εις τὸ Προξενιον οίκογενειῶν, άς απέλυσαν λαβόντες 400 λίρας. Ο πρόεδρος της Ιταλίας, βλέπον στρατιώτες έτοιμούς να ρίθουν βόμβας κατά του Προξενίου, τούς συνεκράτησε ρίψας νομισματα από του παραθύρου.

Η λεηλοσία και ο έμπρησμός διήρκεσαν μέχρι

(Η συνέχεια εις την 32αν σελίδα).

ΤΑ ΕΡΕΠΙΑ ΤΟΥ ΔΟΞΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΣΦΑΓΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΙ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΒΙΕΛΜΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

θεωρούμενος ως ἡ μεγαλύτερη τοῦ κόσμου Στρατιωτικὴ ἀδυνατία, Κύριος Βιρμίνης καὶ Πολέμου, καὶ ὁπαδὸς τοῦ δόγματος «Εἰς Κοινωνίαν εἰς Ἡσυχίαν».

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ' ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

θεωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὡς ἄξιος νὰ φέρῃ τὸν τίτλον Ἐπιτελείου Στρατάρχου τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ.

ΔΟΣΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΚΑΤΑΛΗΓΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΠΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΕΓΙΣΤΗ ΛΑΥΡΑ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΗΝΩΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ

Ο ΑΘΩΣ και η 'Ελληνική 'Εθνεγερσία.—Η ειρημία των 'Αγιορειτών.—Ο αποκλεισμός των γυναικών από του 'Αγίου 'Όρους και η Βασιλευσα 'Όλιγα.—Η αρχιεπισκοπική των μοναστηρίων και η διοικητική διαίρεσις αυτών.—Οι καιροί και οι ιεροουργίαι αυτών.—Πρόσφατοι Βυζαντινής τάξεως.—Αι κοινοί και αι ιδιαίτεροι Μοναί.—Η φιλοξενία εν 'Αγίω 'Όρει και τα θαύματα της Θεοτόκου.—Σχίται, Κωλύθαι, Καλλια και Κωλύματα.—Αι πάσαι ποσά διάφερα και αι σήμερα έπιτεύχονται Μοναί.—Η Λαύρα και τα έξορμητικά αυτής.

ΕΡΡΗΘΗ ήδη ότι κατά τους μαύρους της δουλείας χρόνους δ' Αθως διά των βιβλιοθηκών του και της 'Αθωνιάδος Σχολής υπήρξε σημνόν των Μισωών καταγώνιος, εις τό οποίον ως εις λιμένα άνύμιαντον προσέρρευον σοφοί της εποχής άνδρες και της βίαι και θύραθεν σοφίας έρασται, οι μόν διδάσκοντες και εις τόν ήρώχον βίον παραδιδόμενοι, οι δέ διδασκόμενοι και περί την άρετην και παιδείαν ασκούμενοι.

Όσοι, συσκευορούς προθύμους εύρισκοντας τους 'Αγιορείτας μοναχοούς, οτινες, παρά τό πολλόν αυτών γήρας, δέν άνιουν νά περιέρχονται πόλεις και χώρας έπισκεπτόμενοι πλουσίων μέγαλα και πτωχών καλώς, πάντας στηρίζοντες εν τή εν Χριστόν και τή Πατρίδα πίστει, τόν πρής πάν άγαθόν έκκαίνοντες ζήλον και ήλικά και ήλικά κεφάλαια υπό τών κοινών άναγκών και της έθνεγερσίας συγκεντρώντες, συνετέλεσαν μέγιστα εις την έπιτεύξιν της τόσο λαμπράς σήμερα προαγομένης ήθνικής παλιγγενεσίας.

Αλλά και αι έμισοι ήλικαι συνδρομαι του 'Αγίου 'Όρους υπό τών κατά καιρούς ήθνικών άναγκών υπήρξαν πάντοτε μεγάλαι, έν άναλογία τούλάχιστον πρής τās οικονομικάς δυνάμεις αυτού. «Όσοις έμεινε χρόνον έν 'Αγίω 'Όρει καλόν, λέγει δ κ. Γεδεών, «είδε πόσον μέγα ποσόν χρημάτων πάσαι συλλήβδηται Μοναί χορηγοίαι κατ' έτος ως και πολλοί μοναχοί, έξ έργου εις αποζώντες, εις σχολεία και συλλόγους και βιβλία και αδελφότητας και νοσοκομεία. Τα υπό τών μοναχών άθροαίόμενα χρήματα ειτε εκ μετοχών

και άγρών και προσκυνημάτων εις' έξ επαλείας συντηρούσιν αυτούς, έπιστρέφουσι δέ κατά μέγα μέρος εις την χορηγούσαν αυτά ανθρωπότητα, εις τούς πάσχοντας άνευ διακρίσεως ένότητος και θρησκευμάτων.»

Και ή έξής δέ γενική παρατήρησις είναι αναγκαία: 'Υπάρχουσι οι φαταχόμενοι τούς 'Αγιορείτας μοναχοούς έν άργία ζώντας και φαρμακοποιήτας' είναι τούτο δεινή πλάγη, δειτή ούδαμου άλλαχού τηρείται πιστότερον ή έν 'Αγίω 'Όρει τό σχετικόν παράγελμα του Παύλου.

Πλήν τών ένεκα γήρατος άνασκουμένων από τών πολυετών υπό της Μονής αυτών μέχλων πάντες οι άλλοι εργαζονται καθ' ήν ένασας έχει δόξαμην ή δεξιοτήτων. Οι καλλιτάι πάσης ήλικίας είναι επιτηδευματια. Άλλοι μόν είναι έυλογήθροι, έξεργαζόμενοι μετά πολλής λεπτότητος διαφόρους γραφικάς παραστάσεις, άλλοι δέ είναι ζωγράφου, άλλοι ράπτου ή όρολογηποιού ή βιβλιοδέτου ή καλλιγράφου ή φωτογράφου, μετά ζήλου επιτιδόμενοι εις τά έργα αυτών, άθια διακρίνουσι κατά τās ώρας της προσευχής εκάστης ήμέρας και κατά τās εορτάς, ότε δ χρόνος μερίζεται μεταξύ της προσευχής και της άναγνώσεως.

Όμιλών περί της διατάξεως, ήτις απαγορεύει την έν 'Αγίω 'Όρει διατριβήν άνεμύνω δοκίμων, ειπον ότι τό μέτρον απέδλεπαν εις την αποστροφήν της υπό τό σχήμα άνδρός παρουσίας εκεί γυναικων, άσπτηρώς απαγορευομένων.

Η άσπτηρότης της τελευταίας ταύτης απαγορεύσεως ήτο κοινή, όστι κατά τινα παραδίδουν ούδέ εις αύτην την αυτοκράτειραν Πλακιδίαν, θυγατέρα Θεοδοσίου του Δ', επετράπη ή είσοδος εις τόν ναόν της Μονής του Βασιλειου, ήτις έλεγετο κτίσις του αδελφου αυτής 'Αρχαδίου.

Τά κατά την επί 'Αλεξίου Κομνηνού εισχώρησιν και αποδιώξιν άθλων τινών βλάχων γυναικών άνεγράφουσιν ήδη. «Βίωτοτε ούδέποτε, πλην έχάτης ανάγκης, έγεινε δεκτή γυνή έν 'Αγ. 'Όρει. Ρώσοσ τις μοναχός πρής τετραετίας ή πενταετίας, άν καλώς ένθυμούμται, επεχείρησε νά διατρέψη γυναι

1958 Καλωδίοπολο

ήν ως αδελφόν του παρασκευάζοντο εις τό μοναστικόν στάδιον έπαρουσεν' άλλό, τού πράγματος άμέμωσ ανακαλυφθέντος, κακοί κακάς άμφοτέροι άπεδιώχθησαν.

Της απαγορεύσεως έξαιρέσει έγεινε μόνος δόκιμος διωγμαί, πολιτικόν ή θρησκευτική ώθησιν πρής τόν 'Αθω εις ασπτηρίαν γυναικόπειται, τά ται οι μοναχοί έστέγασαν και περιέβαλαν έφ' όσον άσπτηρός ή κήρυκος ύστο. Κατά τήν άοιδίμην Κ. Φρακρίτην (Περίπουσ Μακεδονίας και Ζάσσους 'Ασίας) τόπος πρωτοειμένος εις τήν άπόλυτον έγκράτειαν, εις όρείκην απόδδδσιν τών καλών, εις τήν παντελή άσπτηρίαν και γαλήνην της ήτης δέν δύναται νά φέρη άνάμειξ γυναικας και άνδρας.

Ότιά τούτο και ή εύσεής Βασιλευσα 'Όλιγα, μετά τήν κατάληψιν της λιδικής υπό του 'Ελληνικού στρατου, έκορρώσα τήν έπίθυμιαν νά επάρη τό 'Αγιον 'Όρος, ότ' έμεινεν έτι πρής τούτο θα ήτο άνάγκη νά τροποποιήσιν αι σχετικά διατάξεις, εδήλωσαν ότι, μη θέλουσα νά διασπαρήν τελοεισπιμένην τάξιν, παρατίεται τήν πρόβσιν αυτής.

Αι άνάμοι τών άκτών της θωαίτιδος χειρονήσου εδαφικαι συνήθειαι επιβάλλουσι τό άκαίνιστον και κατά τόπουσ παραλλάσων τών εις τά μοναστηριακά κτίρια παραηρομένων σχεδίων. Γενικός όμως έκάστη Μονή άποκαλει ονομαί πολύχρον τετελιχισμένη, από της πόλεως ήτις άπό τούς αι έκάλεισε ούτε ή λιμήν λείπουσι' και αι περίε δέ καλύβαι μετά τών κρηταρίων

Αι άνάμοι τών άκτών της θωαίτιδος χειρονήσου εδαφικαι συνήθειαι επιβάλλουσι τό άκαίνιστον και κατά τόπουσ παραλλάσων τών εις τά μοναστηριακά κτίρια παραηρομένων σχεδίων. Γενικός όμως έκάστη Μονή άποκαλει ονομαί πολύχρον τετελιχισμένη, από της πόλεως ήτις άπό τούς αι έκάλεισε ούτε ή λιμήν λείπουσι' και αι περίε δέ καλύβαι μετά τών κρηταρίων

Εξαιρητικός θελκτικός είναι ή συνδυασμός τών χρωμάτων τών θύλων και στεγών τών ναών και κελλίων, τών όποιον παρουσιάζουσι ή Μονή του 'Αγίου Παντελεήμονος, ή Σχήτη του 'Αγίου 'Ανδρέου και ή Σχήτη του Προδρόμου.

Η έσωτερική διάταξις τών διαφόρων μερών τών μοναστηριακών κτηρίων είναι ομοιόμορρος. Τό κέντρον αυτών άποτελεί τό κ α θ ο λ ι κ ό ν, ή μέγας δηλ. ναός έκάστης Μονής, περίε του όποιου έγειρόνται διάφοροι ή τρώρορα τά κελλία, από τά όποια συνήθως ύπάρχουσι αι αποθήκαι τών τροφίμων. Πλησίον του καθολικού ναού έγειρεται τό εστιατόριον, ή Τ ρ α π ε ζ α, κτήριον Ισόγειον παραλληλόγραμμον ή έν σχήματι σταυρού, έχον τούς έσωτερικούς τοίχους κεκοσμήμενους δι' άγιογραφιών, τάς τραπέζας δέ λιθινάς ή μαρμαρίνας. 'Εξω του καθολικού ύπάρχει και ή φ ι α λ η, έν ή τελούνται οι μηνιαί άγισμοί. Είναι αυτή εζέδρα τρουλιώτη μετά μαρμαρίνων στηλών και κατάγραφος τήν όρσθήν.

Αι Σχήται, θθροισμα καλλίων διακοσμίων, έχουσι έν μέσφ τόν κεντρικόν ναόν των, κ υ ρ ι α κ ό ν καλούμενον.

Παρά τόν ναόν ύφούται, σύγχρονον αύτφ ή μικρόν μεταγενέστερον, τό κωδωνοστάσιον, ύψηλόν κυρτοειδές οικοδόμημα. Ός πάσαι αι έλλαι νομαί από τών πρώτων αϊώνων του Χριστιανισμού ειχον τούς ξενώνας και τά νοσοκομεία αυτών ούτω και αι του 'Αγίου 'Όρους έχουσι έκάστη τόν ξενώνα αυτών, ά ρ χ ι κ ο ι κ ή κοινούς λεγόμενοι, πρής ύποδοχήν και άνάκαισιν τών προσκυνητών, και τό νοσοκομείον πρής περιθάψιν και θεραπειαν τών νοσούντων. Η Λαύρα δέ ειχε και ειδικόν τμήμα χάριν τών λελωδημένων. Άρχαίτερος Ιατροός έν τφ 'Όρει άναφέρεται ή της Λαύρας Τριθάψος, ζών περί τά μέσα του Ι' αϊώου, και αρχαίτερος νοσοκόμος ό του Βασσιλειου Μωσής, άναφέρόμενος τφ 1480.

Ο θέλον νά λάβη πλήρη ιδέαν του σχήματος, της διαίρεσεως, της διασκευής και τών ιεροουργιών του Βυζαντινού ναού πρέπει νά έπισκεφθή και εζετασθ έναι τών έν 'Αγίω 'Όρει καθολικόν ναόν και νά ιεροουργη έν αύτφ ιδίως έν πανηγυρική ήμέρα ή άγρυπνια.

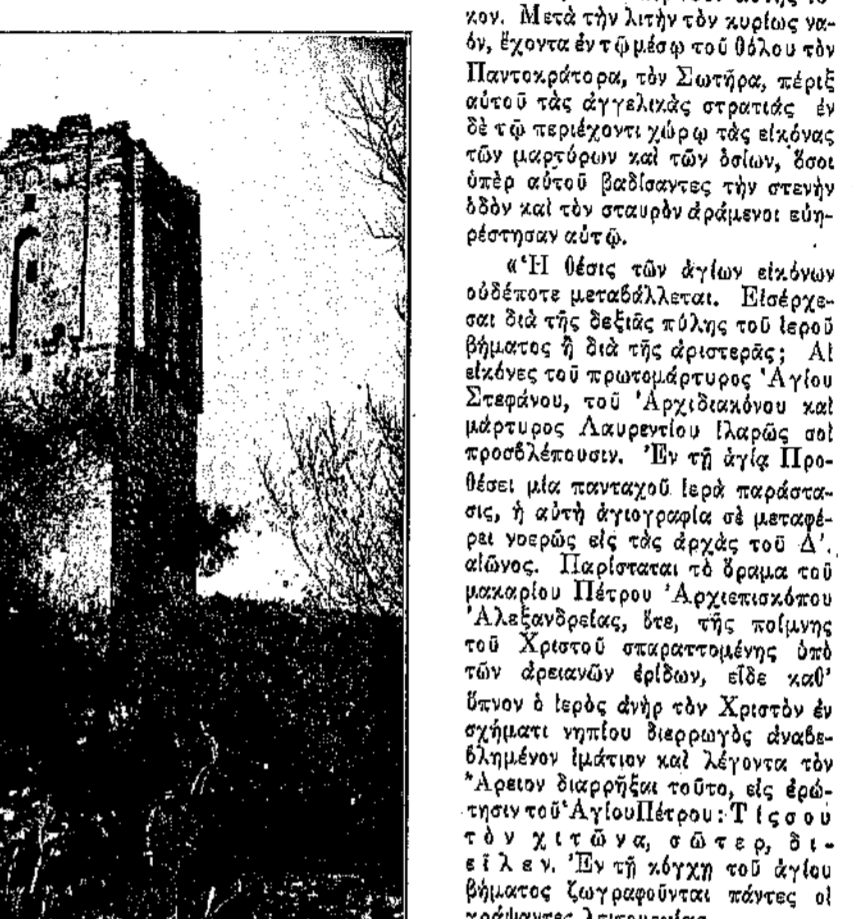
Η άγρυπνια, λέγει δ συγγραφέας του «Αθως», ή λειτουργία, ή δήλ έρα τέλειη συναράξει τόν ακροάμενον εύλαώς, ως νομίζω δέ και τούς φυχρώς έχοντας περί τό τωαίτια θαύματα. Έβρίσκεται ούτος έν ναφ εύρυχώρη, έν δ βλέπει τά πάντα κατά τήν Βυζαντινήν έπαρ άρχιεπισκοπικήν, τόν π ρ ο ν ο γ ο ν, τήν λ ι τ η ν, τούς χ ο ρ ο ύ σ, έν οίς ύστάνται οι ψάλται. 'Ο ναός έν σχήματι σταυρού, ού τās δύο κεραίας κατέχουσι οι ψάλλοντες, ναός Ικανός έχων κατεχόμενον τό φως, πλήρης από του τρούλλου μέχρι του εδάφους άγιογραφιών εις φυσικόν μέγεθος, νομίζεις ότι μεσελλήθεις εις έερδν συνεντευ

κήτριον, έν δ προσλαούσι σοι και σοι προσθέγονται αι Ιεραί μορφαί τών μαρτύρων και τών όσιων, ών ένώπιον του θεαμένου τήν Ιερδν τελεττήν κενόται τά δόξα εις προσκύνηται, εύώδη, ήγιασμένα, τόν σεβασμόν τών αϊώνων απολαόντα' έν ένώπιον έν συντετριμένη καρδία οι πρόγονοί σου και πατέρες έγουσέτου έν δάκρυσι συγκινήσεως, έν καρφή τήν εύγνωμοσύνην αποδιδόντες, έν άλληλδται παραμυθίαν άντιλούντες.

«'Ισως και νομίζεις ότι οι κλητήροντες τά ύπα σου έβριμβαι σβήγγοι και τής μουσικής οι ήχοι προέρχονται από τήν ζωγραφουμένην μορφήν και τών Ιερών τούτων λειψιδων, και αυτούς απαλλάττα τούς ήχος ψαλλον και έκείνοι, ών αι σκιαί ζώσι περίε σου μονουσι' κτιούμενα.

«Λόμψει ή ναός από τών πολλών φώτων, ύσα προζέουσι αι παιτιλόγομοι δέλτοι λυχνία, οι πολυέλαιοι οι στίλβοντες και φαίροι, οι έν τή στίλβδδνι αυτών ύποτυπώντες άγαλής ψυχής πιστού Χριστιανού τήν άγαλλιασιν. 'Ένίστε, και' ύρας τεταγμένας, ό τό τοιούτον έργον εμπεισταυμένους άνασείρει και κατατίδδζει τόν εις σχημα σταυρού κηροστάτην, ούτινος επί τή ύερε φιλοστοφ προσκυνητής άναμνήσκεται ότι αύτοι πως από τών άρχών της Β' έκαιοταατηρίδου επί Χρυσοστόμου έφωτίλοντο οι άρχαίοι και.

«'Εν τφ προνάφ βλέπει τις ζωγραφουμένας τās σκηνάς της 'Αποκαλύφσεως, δταν δ' ό πρόναφ ύπάρχη εύρύς και τούς 24 οίκους του 'Ακαλίτου 'Υμνου, ώς έν τή Μονή τών 'Ιθίων. 'Εν τφ μετά τόν πρόναφ ύμνε, τή λιτή, έχει ζωγραφουμένη τήν Θεοτόκον και τās εορτάς αυτης και τούς προητεύσαντας τόν ύπερ τον αυτης τόκον. Μετά τήν λιτή τόν κυρίως ναόν, έχοντα έν τφ μέσφ του θύλου τόν Παντοκράτορα, τόν Σωτήρα, περίε αυτού τās άγγελικας στρατιάς έν δέ τφ περιέχοντι χώρω τās εικόνας τών μαρτύρων και τών όσιων, ύτοι ύπερ αύτου βαδισαντας τήν στενήν δδδν και τόν σταυρόν άράμενοι εύηρέστησαν αύτφ.

ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΑΜΑΛΦΕΝΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΑΥΡΑΣ

«'Εν τφ αϊκονοστασίφ τήν αύτην εύρισκομεν άπανταχού θέσιν τών άγιων εικόναυ, έν πάσι τας άρχαίαις ναοίς: τήν εικόνα τόν Σωτήρος, έν δεξιόν τής της Θεοτόκου, ες άριστερών τήν του Προδρόμου, κερ' έκείραν τήν του 'Αρχαγγελου Γαβρήλ και τήν του 'Ευαγγελιστου Λουκά. Μόνη δ' έν τφ θύλω του βήματος ή Θεοτόκος, ή «πλατυτέρα τών ούραυνών», πολλάκις εις μεζών του φυσικού μεγέθους.

Διαίρεσις τών χορών ούδαμία. Οι ήσπερινοί, αι λειτουργίαι, οι βόρηι τελούνται έν τφ κυρίως ναφ. 'Η λιτή έν τφ μέρε, ύσοο απ' αυτης άνομήσθη. 'Η σόλογία τών κολύβων γίνεται έν τφ νάρθηκι, ύθα ψάλλονται και αι νεκρώσοι ακαλουθία. 'Ο άναγνώστης έντεψεν εζήγει τήν έν τφ νάρθηκι ζωγραφία τών φοδερών έκείνων σκηνών της του 'Ιωάννου 'Αποκαλύφσεως.

Ένωσεται ότι έν ήμέρα, καθ' ήν ή Μονή πανηγυρίζει και εις τήν τελετήν καλει έκτάκτως πολλούς και καλλιφώνους Ιεροψάλτας και Ιερείς και διακόνους όμοισχρήμους και όμοισχρήμους σκολας περιδελημένους, ή Ιερουργία προσλαμβάνει ούρανιαν αληθώς λαμπρότητα.

Γνωστόν ότι δδο έν 'Αγίω 'Όρει Ισχύουσι συστήματα μοναχικής διαίτης: τό κ ο ι ν ο β ι α κ ό ν και τό ί δ ι ο ρ ο υ μ ο ν. 'Η διαίτης αυτη δέν αποκτελει νεοτεραιστικην καινοτομία, ύπαγορευθείσα, ως ήδονάτις τας νά ύποβση, υπό τών άναγκών τού νεώτερου βίου, μη δυναμένου νά προσαρμοσθή εις τήν παλαιάν τραχύτητα. 'Επι Παχωμίου έτι έν τή μοναχική άδελφότητι ύπήρχον οι τρώγοντες άπαξ της ήμέρας καθ' ήν ώραν ήθελον, ύπήρ

... κτήριον, έν δ προσλαούσι σοι και σοι προσθέγονται αι Ιεραί μορφαί τών μαρτύρων και τών όσιων, ών ένώπιον του θεαμένου τήν Ιερδν τελεττήν κενόται τά δόξα εις προσκύνηται, εύώδη, ήγιασμένα, τόν σεβασμόν τών αϊώνων απολαόντα' έν ένώπιον έν συντετριμένη καρδία οι πρόγονοί σου και πατέρες έγουσέτου έν δάκρυσι συγκινήσεως, έν καρφή τήν εύγνωμοσύνην αποδιδόντες, έν άλληλδται παραμυθίαν άντιλούντες.

... κτήριον, έν δ προσλαούσι σοι και σοι προσθέγονται αι Ιεραί μορφαί τών μαρτύρων και τών όσιων, ών ένώπιον του θεαμένου τήν Ιερδν τελεττήν κενόται τά δόξα εις προσκύνηται, εύώδη, ήγιασμένα, τόν σεβασμόν τών αϊώνων απολαόντα' έν ένώπιον έν συντετριμένη καρδία οι πρόγονοί σου και πατέρες έγουσέτου έν δάκρυσι συγκινήσεως, έν καρφή τήν εύγνωμοσύνην αποδιδόντες, έν άλληλδται παραμυθίαν άντιλούντες.

χον οι τρώγοντες ελιγώτερον ή περισσότερο άπαξ κατά δίημερον ή τριήμερον, υπήρχον οι έργαζόμενοι πολύ και οι έργαζόμενοι όλιγον, οι προσευχόμενοι περισσότερον ή ολιγώτερον.

Είς τας τή κοινοβιακήν σύστημα ακολουθούσας Μονάς ή τράπεζα παρατίθεται μία κοινή, πάντων μεταλαμβανόντων των αύτων εδωκότων, ή τών ύποψίων απόκλιση κατά τή κρίση. Έν τή Προσκυνηταρίω της Λαύρας ο Μακάριος Τριγώνης περιγράφει τήν τάξιν τής τραπεζής των κοινοβιανών, αναλλοτάτων σχεδόν και σήμεραν τρωμένην.

Ός πρός τας ιδιορρυθίμους Μονάς, εις αυτάς έκαστος των μοναχών τρώγει κατ' ίδιαν και κατ' άρτέλειαν διατάσσεται, άλλα και εις αυτάς ή προσευχή σήμερον τελείται κοινή και κατά τήν αύτην ώραν και ή τράπεζα δε είναι κοινή εις αυτάς και άνευ κράτους τήν ήμέραν τής έστειλου βοήτης της Μονής.

Είς τήν κοινήν των Μονών τράπεζαν σπανίως παρακάληται οι προσκυνηταί, ή οι έννοι έπισκέπται. Είς τούτους άπειδής και έλοπαθύμιος παρέχεται ή φιλοξενία έν τή ζωνών, όπου έκαστος εύρίσκει πάσαν περιποίησιν. Διότι ή φιλοξενία έν 'Αγίω Όρει άποτελεί θεσμόν της μοναχικής Πολιτείας, τηρούμενον μετ' άκρου ζήλου. Καί ο κένεστατος τής εύτελεστάτης καλύψης αλωνιάς τρωόμενος, χαίρων ύποψύχεται πάντα πρό αυτού έμψυχόμενον και τόν άρτον του μετ' αυτού προσφώνω μερίζεται. Ένάστι Μονή πρό της πόλης αυτής έχει πάντοτε διαθεσίμους άρτους και έλαιας δια πάντα διαβάτην, όστις, έν τή έρημία έκείνη εύρεθείς, ήθελον έχει άνάγκη τροφή.

Αρχαιοτάτη έλλως τε όσα ή ιστορία του έν 'Αγίω Όρει θεσμού της φιλοξενίας ύπομνησκαται δια του μεταξύ Καρακάλλου και Λαύρας άπαντός είναι φιλικήν και σταθμόν. Είναι ότως μία άπλουστάτη οικία, όπου όποιος ή κεκμηκώς ήδοιπόρος εύρίσκει διουγέστατης και δροσεράς πηγής νεύμα και ή πινών άρτον. Η άνακάλυψις τής πηγής άναφέρεται εις τόν Ιωάν 'Αθανάσιον, όστις κατά τήν παράδοσιν, συναντήσας έκεί γυναίκα, ήτις ήτο ή Θεοτόκος, και ένομασθη έκεί καί ο γινώσκων θύνατον τήν έν 'Αγίω Όρει διαρκών θνητής γυναικός, διετάχθη ύπ' αυτης να πληρή τόν βράχον, εκ του σημείου δε έκείνου άνέβλυσε παραχρήμα τή ύδωρ, ή έμφάνισις του όποιου έκτισε τόν Άγιον έκεί πρό της Παρθένου πράγματι εύρισκετο.

Κατά διάταξιν δε του όποιου 'Αθανασίου ο υπό τήν σιάδα έκείνη άριστων ύδοφόρος τόν περισσεύοντα εις αυτόν άρτον κρύπτει έν έυλίω έρμαρίω ύπως χρησιμεύση εις άλλων κενώοντα τυχόν διαβάτην.

Ύτέρα παράδοσις αναφέρει τήν Θεοτόκον ναυματουργικώς επέβάλλουσαν εις τήν Μονήν των 'Ιθήρων τήν άπαρμύνην του θεσμού τής φιλοξενίας άμεληθέντος ποτέ ύπ' αυτης.

Έν γενεί αι Μοναί του 'Αγίου Όρους υπήρχον και υπάρχουνι πάντοτε βοιωτή φιλοξενίας και φιλικήν θρακίας, έργη ένασπύσισι τήν Χριστιανικήν άρετήν τής πρός τόν πλησίον άγάτης.

Αι κοινοβιακαί Μοναί διευθύνονται έσωτερικώς ύπό 'Ηγουμένου, περιτοχομένου ύπό συμβουλίου, των ιδιορρυθίμων δε ή διευθύνσις είναι άναθεματισμένη εις δύο Έπιτρόπους, τούς όποιους βοηθεί ή Δικαίος, οίκονόμος καθήκοντα έχων, και έκείνων και τούτου έλεγχομένου ύπό των μοναχών.

ΑΓΙΑΣΜΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΑΥΡΑΣ

είναι διεσπαρμένα εις μικράν άπ' άλλήλων άπόστασιν μεταξύ άναδενδράδων και άλλης εύτελης.

Αι κοινοβιακαί Σκήται διοικούνται ως αι Μοναί, εις τήν έγκρισιν των όποιων πρέπει να ύποβάλλονται τή άποτέλεσμα των έτησίων άρχαιουσών και αι άποφάσεις των διοικητικών 'Αρχών αυτών, μόνον του ήγουμένου αυτών έπισημως καλουμένου Δικαίου, στερώνται δε Ιδιοκτησίας και συντηρούνται έκ έλευθ των άμογεγών των έν αύταίς διατιθέμενον μοναχών. Έξ αυτών δύο είναι Ρωσικαί και άλλισιόσταται, μία Βουλγαρική και μία Ρουμανική.

Αι ιδιορρυθίμοι είναι και αυτά σκήμα της Μονής τή οίκηματα δε αυτών έχωρονται δια συμβόλαιου άντι τιμήματος έφάσκι καταβαλλόμενου. Έναστον οίκημα διδεται εις τρεις μοναχούς, ών ο πρώτος, Γέροντας καλοόμενος, είναι ο προστάτης του οίκου. Άπολαμβάνου τούτον διαδέχεται έν τή άξιώματι ο δεύτερος, δεε δύνανται να προσληφθή τρίτος προς διατήρησιν τής διαδοχής: έν περιπτώσει δε θανάτου και των τριών τή οίκημα επανέρχεται εις τήν κυριότητα της Μονής, δυναμένης να έχωρηση αύτδ εις άλλους. Οι σκήματα όσοι ζώνιν έκ τού πρώτους των έργαζομένων αυτών.

Έν τή μέση τής ιδιορρυθίμου Σκήτης ύπάρχει ο κεντρικός ναός, λεγόμενος Κυριακήν, και κατ' αύτην τά γραμμένη έκάστην Σημάτω οι προσεπάτες των οικήματων και έλλήρου τάς κεντρικός της Σκήτης 'Αρχάς, ήτοι τόν Δικαίον και τρεις Συμπράκτορας. Έδ διοικητικών σύστημα των ιδιορρυθίμων Σκητών είναι άναπάρσαστις τής αρχικής μορφής του μοναχικού πολιτεύματος. Αι ιδιορρυθίμοι Σκήται πάσαι είναι 'Ηλληνικαί πλην μιας ήτις είναι Ρουμανική.

Λεπτομερής τά των σκέσεων των σκητών και τήν κυρίαρχον ήγήν, ύπ' ήν έκάστη άπάσγεται, καίλειρονται, κατά τή έκταλει έν 'Αθω κρατούντα ύπό των μεταξύ αυτών συναπταόμενων συμβολαίων εύρείας δε έπί του σημείου τούτου πληροφόρησις ή θουλόμενος εύρίσκει έν τή «Περιγραφή καταλόγω των έν ταις Κιόδιε του πατριαρχείου άρχιεπισκοπικου οίκουμένου έπισκοπων έκκλησιαστικων έργαζομενων περι των έν 'Αθω Μονών», εκ τών πολιτιστικών προιώντων της φιλοσοφίας του πρώην 'Αρχιεπισκόπου του Οικουμενικού Πατριαρχείου και νυν ήρωτοπολίτου Ήερωσίας κ. Καλλιάνου Δελιχάνη.

Αι Καλύδια, οικήτικοι οικόμανοι ύπό άνός, δύο ή τριών μοναχών και τας ιδιορρυθίμους Σκήτας άπαρτίζοντες, έχωρονται όχι ύπό των αρχών των οικειών Σκητών, άλλ' ύπό των Μονών, εις τών όποιων τήν περιόχην ύπάρχουσιν, υπεράβαται δέ τόν άριθμόν, είναι διεσπαρμένα εις τή σπέλαια και άσιν. Οίκονομαί ύπό έρημίτων 'Ελλήνων και Ρώσων κλπ. επίζώνονταν λιτότητα εις έλευθ και των έργαζομένων αυτών.

Τή καλλιία είναι μονόθρηνα ύπό μετά νεώτατον και γεωργησίμου περιόχης άριθμούνται δε τούτα ύπό τή 200, έν 30 περίπου ύπάρχουσιν έν Καρούας, περί τή 40 εις τήν περιόχην της κομοπύλειος έκείνης και τή λοιπή διεσπαρμένα εις τή άσιν των Μονών, από των όποιων έξαρτώνται, ή παρά τας ούθιας ρυθμικών διερχομένων δια των γαιών αυτών.

Καί τούτα έχωρονται εις τρεις μοναχούς δια συμβολαίου άντι διακοσίλου μέτρον πεντακοσίλου τιμήματος: έχουσι δε έκαστον τόν Γέροντα αυτών, έν θανάτω διαδέχεται, ως εις τας ιδιορρυθίμους Σκήτας, ο δεύτερος, ύπε προσλαμβάνονταί τρίτος, τής Μονής έν περιπτώσει έκλείψως και των τριών δικαιουμένων να έχωρηση εις άλλους τή Κελλιόν.

Οι καλλιόται, μόνον άδεια της κυρίαρχου Μονής δυνάμενοι να τρωποήσων τήν οικόδομήν του Κελλιού, συντηρούνται δια της γεωργίας τής οικείας περιόχης και των έργαζομενων των: διατιώνται δε ιδιορρυθίμως και ύποχωρούντα να ύπηρετάσι προσωπικώς δύο ή τρεις ήμέρας κατ' έτος έκαστος εις θεραπειαν άναγκών της έξ ής έξαρτώνται Μονής και ίδίως κατά τήν παγή ριν αυτης. Τδ συμβόλαιον όρίζει τρεις μόνον τούς ένοίκους έκαστου Κελλιού: άλλ' από τινος ή διάταξής αύτη άδεταιται, ύπάρχουσι δε Κελλιία Ρωσικαία, έν οίς διατιώνται πολλά δεκάδες μοναχών, συντηρουμένων δια των έν Ρώσας έλευθ.

Η ύπαρξίς των Κελλίων είναι αρχαιοτάτη: διότι εις Κελλια και Καλύ

δας έζων οι άσκηταί του 'Αθω πρό της έκεί έγκαταστάσεως του όποιου 'Αθανασίου. Έν ταις Κελλιαις έκπίση εύρον εις πάσαν έποχην κατασθόντων Πατριάρχων και 'Ιεράρχων και άλλω έπιφανείς κληρικούς, φεύγοντες τόν πολυμέριμον της κοινοβιακής κοινότητος βίον.

Τή Καθίσματα, διαφέροντα των Κελλίων, είναι άμιασα των Μονών έξαρτήματα, οίκουμένα ύπό μοναχών άνηκόντων εις τήν δλομέλειαν των αδελφών της Μονής, άπλάς δε έκτός αυτης, άνευ ύθουδής έξαιρετικου προνομίου, κατά μόνως ήτουζάδοντων. Η τάξίς αύτη ύποτάσσεται ύπό του όποιου 'Αθανασίου και επεκυρώθη έν τή Τυτικη του Τριμισκή.

Αν σήμεραν έν 'Αγίω Όρει εύκοσι μόνον όριστάται Μοναί, εις καλωτέρας έποχάς υπήρχον έκεί και έξέλιπον πολύ πλείονες, ών ένταύθα μόνον κατ' όνομα δύνανται να γείνη μνεία έπί τή βύσει των σχετικών έρευνών του συγγραφέως του «'Αθω».

Όσοι περί τή τελευταία έτη του Ι' αιώνος πλην των Μονών της Λαύρας και του Ζυγού, ύπιστάμενον από των μέσων περίπου του αυτού αιώνος, άναφέρονται ύπάρχουσι ή του Βασιλείου, ή των Περιστερων ('Αγίου 'Ανδρέου ή του Ζωγράφου, ή των 'Ιθήρων, ή του Μονοβυλίτου, ή του Παταύου και ή του Κλημεντος.

Κατά τή μέσα του ΙΑ' αιώνος και μικρόν μετά τούτα εύρίσκοντα ύπιστάμενοι πλην των Μονών Λαύρας, Βασιλείου, 'Ιθήρων και Ζυγού, οι τού 'Εσφιγμένου, του 'Αγίου Νικηφόρου, του Κάσπακος ('Αγ. Όνουφριου), του Ήροποτάμου, του Κυρού 'Αθανασίου, του Δοχειάριου, του Κίρ Σισώη, της Καλλιάρτας, του Φωκηνού, του 'Αγίου Βύστροφιου, του Βερροιώτου, του Φαλακρού, του Καλλίστου, του 'Αρχιεπισκόπου, του Φιλαδέλφου, των 'Αγίων 'Αναργύρων, του 'Αγίου Νικολάου, του 'Αγίου Πέτρου, του Φιλοθέου, του Ήουλουργού, των 'Αμαλφηνών, του 'Αγίου Τριώνων, του Κάζαρη (Ίσως του Σωτήρος), του 'Αγίου Σάββα, του 'Αγίου Γεωργίου, του Βαρναβίτζη, του Ήεροβακίου, του Χάλδου, των 'Αγίων 'Αποστόλων, του Δαμνίου, του Σκαμανδρονου, του Καλλιπτικού, του Γομάτου, του Δωροθέου, του Νεακήτου, του 'Αγίου Διμητρίου, των Σκορόδιου, του Μακρογένη, του 'Αγ. Βασιλείου, του Σαράδαρη (Σωτήρος), του Χαίροντος, του 'Αγίου Πέτρου, του 'Αλωπού, του Σκυλοπόδαρη ('Αγίου Διμητρίου), του Θεσσαλονικεύς ('Αγ. Παντελεήμονος), του 'Αγίου Νικολάου, του Ήενοφώντος, του Πολίτου, του Καλαφάτη, του 'Αγίου Μηνά, της 'Αγίας Τριάδος, του Ήεροκαστρού, του Ήώστου, του 'Αγίου 'Εσφιμ, του Τροχαλά, του 'Αγίου Προκοπίου, του Σκορπίου, του Σηρόλου (Ίσως του Σουκέλλου), του Σίμωνος, του Κυρού Παύλου, του 'Ατζεπάνου, της Παναγίας και έτέρα της Παναγίας. Μεσοώντος του ΙΒ' αιώνος γίνονται μνεία Μονών Καλλιάρτας, Ραβδόχου, ΠαπαΉλιου, Ήουλουργού, Καζάρη, Θεσσαλονικεύς, Δοχειαρίου, Καρακάλλου, Ήεροποτάμου, Δωροθέου, Χιλανδαρίου, Βαρναβίτζη, 'Αγίου Φιλίππου, Ζιμισκή, Πλακά, 'Ιωνά, Κουλουμουσιου, Κάσπακος, 'Αγίου Διμητρίου, Τροχαλά, Σίμωνος, Προφήτου 'Ηλιου, Λαύρας, Βασιλείου και 'Ιθήρων.

Αρχομένου του ΙΔ' αιώνος αναφέρονται αι Μοναί Ραβδόχου, Μικρού, 'Αλυτίου, Νεακήτου, Ήώστου, Κολλαρά, Πλακά, Καπεροίλη, Γομάτου, Μηνίτζη, Κανά, Δωροθέου, Βαρναβίτζη, 'Ηθοσφάτου, Σαράδαρη, Βερροϊου, Κολετζί, Μακρού, Γυρετου, Καλωθά, Κασταμονίτου, Ρωσίου, Κουλουμουσιου, Φιλοθέου, Ήεροποτάμου, 'Εσφιγμένου, Λαύρας, Καρακάλλου, Δοχειαρίου, Ήενοφώντος, 'Ιθήρων, Καρεών, Αδεντίου, 'Αλωπού, Χρυσοσπαράρη, Βασιλείου, Χιλανδαρίου, Ζωγράφου, 'Αγίου Παύλου.

Ύπερμεσουόντος του αυτού αιώνος παρουσιάζονται τή πρώτων αι Μοναί Διονυσίου, Παντοκράτορος, Σίμωνος Πέτρας, βραδύτερον δε ή του 'Αγίου Γρηγορίου και τελευταία ή του Σκαυρονικήτος, πρότερον ώς Μονή του Χαρίτωνος αναφερομένη.

Σήμεραν όριστάται αι έξις εύκοσι Μοναί, πασόμενοι καθ' ήν τάξιν έν-

προσωπούνται έν τή Συνάξει των Καρμών: 1) Λαύρας, 2) Βασιλείου, 3) 'Ιθήρων, 4) Χιλανδαρίου, 5) Διονυσίου, 6) Κουλουμουσιου, 7) Παντοκράτορος, 8) Ήεροποτάμου, 9) Ζωγράφου, 10) Δοχειαρίου, 11) Καρακάλλου, 12) Φιλοθέου, 13) Σίμωνος Πέτρας, 14) 'Αγίου Παύλου, 15) Ήενοφώντος, 16) Ήεροκαστρού, 17) Γρηγορίου, 18) 'Εσφιγμένου, 19) 'Αγίου Παντελεήμονος, 20) Κασταμονίτου.

Τά καθ' έκάστην των Μονών τούτων ύσαν ένεσσι συνεπικώς έχουσιν ός έξής:

Η Μονή της Λαύρας— Είναι ή αρχαιοτάτη και μεγίστη πασών, άρχαιος τής οικόδομησ αυτής τή 989 του όποιου 'Αθανασίου, έπί τή μνημή του όποιου, άγομένη τήν 5ην 'Ιουλίου, και σεμνύνεται ή Μονή.

Κατά τή πρώτα έτη της ιδρύσεως αυτής περιλαμβάνουσα 80 μόνον μοναχούς, περιέγιν 120 τούτους κατά τόν θάνατον του 'Ιερού της, εις 800 περίπου αύξηθέντας κατά τή μέσα του ΙΑ' αιώνος. Βραδύτερον, κατ' άπολυθάν των ιστορικων περιπετειών του Κράτους και του 'Εθνους, τών έπιθρομένων, τών επιθημιών άλλα και έσωτερικών διενέξεων, προσήλθεν εις τούταίν παρακμήν και πείναν, όστε, δεε περί τή τέλη του 1623 τή άρχή τή 1624 άπεσθθη εις 'Αγιον Όρος ο Οικουμενικός Πατριάρχης 'Ανθίμος Β', ο Βυζάντιος, εύρον έν τή Λαύρα άσπουμένους 5 μόνων ή 6 μοναχούς, μέλις άπολύοντας.

Έπιθυθείς ο 'Ιεράρχης έκείνος εις τήν διασίον τού περιτλούς ιδρύματος, κινδυνεύοντας ή ένουσθη τελείως ού μόνον ύπό τή βάρους έπαχυστάτου, τή πλείστον εις 'Ιουδαίους της Θεσσαλονίκης, χρέσις άλλα και ές έμυλίους σλιμαστας, έκτεσε τούς άσπισμένους και νέαν λαύραν ού μικρόν της πρώτης συμπίπαστας να κατεδούσει τή νέον οικόδομησιν και να συνενώσισι πάντες, νεολαυρώτα και παλαιωτάτα, έν τή παλαιγενεί Μονή.

Τδ άνορθωτικόν 'Ανθίμου του Β' έργον συνετέλεσεσεν έτερας εις τή 1685 άποχώρησις Οικουμενικός Πατριάρχης, Διονύσιος Γ', ο Βάρδακας, δεσπς ού μόνον εις Θεσσαλονίκην μεταβάς τή χρέη της Μονής ετέτισεν άλλα και νέον μέγαν πύργον αυτής μετά του έν αυτφ ναύακου των 'Αρχαγγέλων έκτισε και τή καθολικόν διέκομησε και άλλας οικόδομιας έν τή Σκήτη της 'Αγίας Άνης και άλλων άναγέρον.

Ότω μετά τή μέσα του ΙΗ' αιώνος ή Λαύρα περιελάμβανε 400 κελλια. Έκ τών άλλων της Μονής μέγλων πύργων εις είναι κτίσμα του άτοκράτορος 'Ιωάννου του Τσιμισκή, άλλος του μοναχού Νεόλου του Νοταρά, μόναστος περί τās άρχάς του ΙΑ' αιώνος, τρίτος του ρηθέντος Πατριαρχου 'Ανθίμου του ΙΒ'.

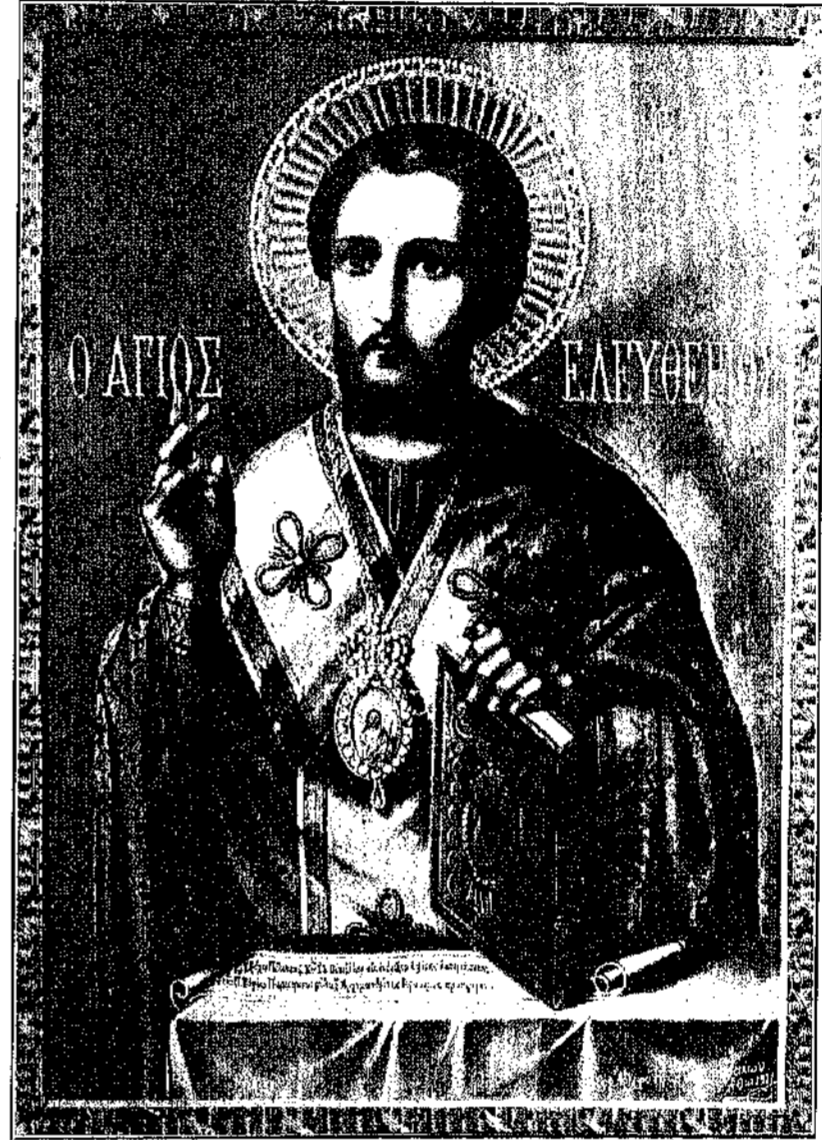
Η Μονή τή 1759 είχαν άποκήμεσι και τυπογραφείον, ιδρυθέν ύπό του Λαυρωτάτου 'Αρχμανδρίτου Κοσμά του 'Επιδουρίου, άλλα τδ όποιον καταστροφή έπί τής 'Ελληνικής 'Εθνεγερσίας.

Η σήμεραν ύπάρχουσα οικόδομη είναι αύτη ή παλαιά, της όποιας ή περίμετρος έλέγετο έκτεινομένη εις έν μίλιον. Η μονή έχει δύο καθολικούς ναούς, τόν έπί όνόματι του Εθαγγελισμου κτισθέντα ύπό του 'Αγίου 'Αθανασίου, έν δε μετά θάνατον αυτού οι μαθηταί του καθιέρωσαν εις μνημήν του διασακάλου των, και έτερον μεγαλυτερον, τού όποιου τήν οικόδομησιν αυτός ο όποιος πατήρ είχαν αρχίσαι.

Διάσημος έν τφ «Προσκυνηταρίω» αυτού περιγράφει αυτήν ως έξής:

« Έν τφ μεταξύ του γαυί και τραπεζαρίου εύρίσκειται ή φιάλη έκείνη ή περιδύμενη, εις τήν όποιαν τελούσιν οι κατέρας κάθε άρχηγόων τήν άγιασμόν και είναι άπό άπόφυον (αυσοφούς) μάρμαρον άνακαμένη εις σχήμα ποτήριου πλην τούτον είναι μεγάλη ήπου είναι εις τδ ύψος της έξ σπιθαμών, ο δέ γύρος της έλις δεκαεπί, και εις τόν ύψωλήν της έχει ένα σωληνάριον προέντινον όρθόν πρός τή άνω με διάφορα ζωα τριγύρου του προέντινα και εις τήν κεφαλήν του διακάρον δετόν.

« Έχει δε τέπον ύπόγειον έξωθεν, όπου έρχεται με τέχνην ναυματογήν τδ νερόν και άναβαίνει εις τδ σωληνάριον και χύνεται από τδ στόμα των ζώων

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΦΩΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΙΩΔΣΑΦΑΙΩΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΩΝ

των εις τας πελοποννησικας. Αι εξαιρέσεις εις το κερδαιον τούτο υπήρξαν τσαν μικρά, τσαν ελίγαι, ώστε ετσι σχεδόν ως να μη γίνοντο, να μη υπήρξαν. Πώς έδρασαν εις το θέατρον του πολέμου ο "Έλληνας Ιατρός;..."

Μας το λέγει η τελευταία της ελης υγιονομικής μας ύπηρεσις. "Αλλά και χωρίς αυτήν θά ητο άρκετον να γνωρίζη εις τον Έλληνα Ιατρόν εις τόν καθημερινόν του επιστημονικόν, κοινωνικόν και εθνικόν βίον, δια να μη αμετάβλητη περι το τρόπου καλ' εν εκπλήρη τήν τελευταίαν άποστολήν του.

Εξάμλλος τών Ευρωπαίων συναδέλφων του υπό επιστημονικήν έποψίν, ο Έλληνας Ασκληπιόδης είναι σαυτοχρόνως εις τών μάλλον χαρακτηριστικών εθνικών τύπων. Καίτοι άγαπών περιστασιακά το πάγγελμα του, σπανίως άρσασταται εις αυτό μέχρι του σημείου να γείνη σχολαστικός.

Είναι δημοκρατικόν φρονημάτων, κοινωνικός, μετριόφρων, και ως επί το πλείστον ελιγαρχής.

Έρχομεν Ιατρούς οίτινες, χάρις εις τήν μόρφωσιν και τήν επιστημονικήν των ικανότητα, θά ήθόυγαντο να πλουτήσιν έπιως οι συνάδελφοί των εις άλλα μέρη. "Εν τούτοις οι πλούσιοι Ιατροί παρ' ημίν είναι σπάνιοι και καθημερινώς έλαττούνται. Τούτο γίνεται διότι δυσχερές είναι ο Έλληνας Ιατροδός, καλούμενος να δώσῃ τήν άρωγήν του εις ένα άσθενή, ή άρνηθή διότι η άμοιότη του θα είναι δυσανάλογος της επιστημονικής του αξίας.

Είναι ζήτημα εν πολλοίς εθνη έχουν τοιοούτους Ιατρούς να επιδείξουν.

Εις τήν κοινωνικήν ζωήν μας ο Ιατρός άς φυσιογνωμία επιβάλλεται και εδέχει χάρις εις τους άρρειατρότους και τόν άνοικτόν χαρακτήρα του.

Εις έπιμαρον όλων αυτών ο Έλληνας Ιατρός είναι κατ' εξοχήν πατριώτης. Πολλοί υιογενείς εὐδοκίμωςστας εν τή ζήν εις το έμπόριον, τα γραμματα ή άλλους κλάδους, αφοσιώθησαν πρὸς το περιβάλλον και έγεναν Άγγλοι, Γάλλοι, Αυστριακοί ή Ρώσοι.

Οι Έλληνες επιστήμονες, λαμπρόντας τας έθρας τών μεγαλειότατων της Δύσεως Πανεπιστημίων, κλητικῶν και νοσοκομείων, διετήρησαν υπερηφάνως τόν Έθνομισμόν, πρὸς δόξαν και έαυτών και της Πατρίδος.

Αὐτοί ήσαν οι Ιατροί, εις τους οποίους ή Έλλάδος άνάθεσε κατά τους δύο τελευταίους μας πολέμους εν σπὸς το μεγαλειότερα και λεπτότερα καθήκονα.

— Να περιποιηθῶν, να νοσηλεύσουν και να

ΤΟ ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΣΗΠΑΤΡΟΥ κ. ΔΕΙΚΚΑ ΑΝΕΓΕΡΜΕΝΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΝ ΠΡΩΣΩΠΙΚΟΝ ΕΝ ΣΠΗΡΑΙΑΣ

θεραπεύσουν τους τραυματίας τών ενόχων και νικηφόρων μαχών μας.

Αὐτή ήτο η διαταγή της Πατρίδος, εις τήν οποίαν με πρωτοφανή προθυμίαν, θελοθυσίαν και αυταπάρνησιν σπήρησαν οι Ιατροί μας. Χωρίς γ' αναφέρωμεν τους πεσόντας, δια τους οποίους κάθε έπιανος θά ήτο άλλιος, και περιτριβόμενοι εις μόνον τὸ έργον, τὸ έποσον έπετέλεσαν οι ζώντες, βλέπομεν εις τὰ θεραπευτήρια και τὰ νοσοκομεία τὸ ίδιον θέαμα, τὸ ήποσον παρουσίασαν τὰ παιδιά τών πολέμων: Ιατρούς και νοσηλόμενους εργαζόμενους επί εικοσιτέσσαρας ώρας τὸ ημεροενακτικόν, τρέχοντας εις τὸ θέατρον της μάχης και

περισυλλέγοντας υπό βροχήν σφαιρών και έδιδαν τους τραυματιζόμενους, άταφορούτας πρὸς ελας τὰς στερήσεις και τὰς κακουχίας μιας δεκαήμερης έστρατιάς, και εν πρόγραμμία έχοντας, τήν δὸν θνασι ταχύτεραν παροχήν βοήθειας εις τους πληγμένους, γινώσκου όντες ότι η ταχύτερις εις τήν περιποίησιν ενός τραυματιού άποτελεί τὸ έναι δέκατα της άλλης θεροπείας.

Άλλ' άπέαντι των οι Ιατροί και οι νοσηλμα μας έποίους ειχον τραυματίας;... Τούδς βλέπομεν εις τὰς έντυπώσεις τὰς ήποίας μεταδίδει από τὰ πολυμηνά νοσοκομεία ο "Αθηναϊκός τύπος.

Παραλαμβάνομεν εν από τὰ πολλὰ έπιστολῶν τὰ διαδραματισθέντα εις "Αθηναϊκόν νοσοκομείον: "Ο Γάλλος Άρχίατρος κ. Άρνὸς εισήλθε μίσις εις τὸ νοσοκομεικόν έθρυμα κρατῶν από τὸ χερσ δαναπανταστή τραυματιῶν, δεκανέα τοῦ πυροβολικού, τὸν ήποσον παρέζωσαν εις τήν άρμόδιον υπηρεσίαν, δίδοντας διαταγὰς να τὸ προσνεχθῶσιν άμισοι περιποιησεις πρὸς ταχείαν έπόύλασιν τών τραυματιῶν του.

Μετ' άλλιον εις τὸ μικρόν χειρουργεῖον γύρω από τὸν δεκαπανταστή πολυμιστήν ειχε σχηματισθῆ κύκλος τών κυριῶν και δεσποινιδιῶν νοσοκόμων, οι οποίαι τὸν έζήλσαν με ποικιλίαν έρωτισσασῶν, πρὸς εργοι να μάθωσιν τήν ταυστέτητά του και τήν πολεμικήν του ιστορίαν.

Ο τραυματίας εζήτησε ταίγάρο. Μία κυρία έσπευσεν άμέσως δια τήν έκτέλεσιν της έπιθυμίας του.

— Ποῦ σ' εὕρηξεν ο κ. Άρνὸς; ήρωτηθῆ τραυματίας.

— Είς τὸν Πειραιά. Μόλις με εἶδε στή θάλασσά μ' άρπαξε από τὸ χέρι και μ' έβαλε σὸς αὐτοκίνητον. Γιά λίγη ώρα έφθάσαμεν εδῶ...

— Ποῦ έτραυματισθης;

— Στὰς Σέρρας. Έκει έσφαξαν, έσφαξαν έσφαξαν οι άτσιμοι οι Βούλγαροι...

— Πολλοῦς;

— Ίσα με πάντα χιλιάδες... τους κυνηγήσαμε με τήν πυροβολαρχία μας μιά μέρα έλόκληρη, μὰ δὸν τους πιάσαμε... Έκει έτραυματισθην κα' εγώ...

— Πῶς λέγεσαι;

— Ηλίας Νικολόπουλος.

— Από ποῦ εἶσαι;

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΟΥ ΒΑΛΒΗΝΟΒΟΥΓΑΡΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ «ΑΛΒΑΝΙΑΣ»

— Από τήν Πάτρα. Μαθητής του Έλληνοκοῦ Σχολείου. "Όταν εκηρύχθη ο πόλεμος τάνισα από τὸν πατέρα μου και ήλθα. Έγαινα εθελοντής και τοῦ Εφραφά: "Πατέρα, εἶμαι στρατιώτης, μη φοβάσαι καθόλου. Εἶ σφάξω ύστους μπορώ."

Ο τραυματίας άφηγείτο δια αυτά με άραιότατην άφέλειαν. Έκάντις τὸ ταίγάρο του υπό τήν έκπληξιν τών παρισταμένων κυριῶν και εζήκολούθησε:

— Γίγα ένα κέκνινο έλαγο πρώτης γραμμής. Έπέρασα ελη τήν Μακεδονία, έπειτα έπήγα σὸς Μπιζάνι και ξαναγύρισα σὸς Παγγαία όπου μ' έβαλαν στήν 7ην Μεραρχία. Από τὰ Ιππικά με μεταθέσανε σὸς πυροβολικά. Ήμουνα κοντός πολύ και δὸν έκανα γιά Ιππέας.

Ένθ' έλεγε ταῦτα, ο άρχινοσηλμας λοχίας Μαρολόπουλος διέκοψε τήν άφήγησιν του.

— Στάσου να σου δώσωμε τὸ τραῦμα τῶρα. Ποῦ εἶσαι κτυπημένος;

— "Α! δὸν έχω τίποτα. Έδῶ σὸς γροσὸ μ' έπήρε η όβίδα.

— Σε ποιά πυροβολαρχία ήσουνα;

— Στὴν άρχῆ ήμουνα στή Νέα Γενεά, σὸς λοχαγοῦ Κουγιέτα. Έπειτα μ' έβαλαν σὸς Παρίση. Έκάμαμε ένα δρόμο τραμερό. "Γ! κι' εν τοδς πιάναμε τί θά γινόναμε!... Εἶ πήδαγα από τή χωρά μου.

Ένθ' ο νοσηλμας του έδεναν τήν πληγήν του, ο μικρός τραυματίας εζήκολούθει καπνῶν και άφηρούμενος.

— Γιατί καπνίζεις; Δὸν σὸ βλέπτει τὸ ταίγάρο; τοῦ ειπε μία κυρία.

— Δὸν μ' άφήνει στή στενοχωρία μου; Παρατήρησεν ο μικρός...

— Ποιά στενοχωρία σου;

— Κυρά μου... "Έχασα τὸ δρόμο μου... Εἶ ήμουνα τῶρα στή Σίφια...

Τὰ ειπεν αυτά δεκαπενταετής τραυματίας.

Εἶνα όμως εἰκόλον να συμπεράνη κανείς πὸς έκτέτετογο οι μεγαλειότεροι του.

Εθέλετε άλλο παράδειγμα;

Άξιωματικός, γράφωσιν εκ Θεσσαλονίκης εις φίλον του, μετέδιδε τὰ εζή: Εἶναι αδύνατον να περιγραφή έκείνω ποῦ γίνε-

ΑΦΗΣΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ται με τους τραυματίας. Δὸν θέλουν να ύπάγουν εις τὰς "Αθήνας, διότι εκτιμένοι άμα θεραπευθῶσιν να φύγουν άμέσως δια τὸν πόλεμον. Συνέδη μέλιστα τὸ εζής γεγονός: 17 Κύπριοι, οίτινες ήσαν προσωρισμένοι δια νοσηλμας, έπήσαν ένα ήπλον έκαστος και ανεχώρησαν κρυφά δια τήν γραμμήν του πυρός.

Η πρὸς τὸν Βασιλέα άφοσίωσις είναι υπερτέρα παντός χαρακτηρισμοῦ. Πρὸ ήμαρῶν διήρχετο εις τραυματίας ψυχραργῶν, και ήταν εἶδε τὸν Βασιλέα εσήλωσε τὸ κεφάλι του, έφώναξε "Ζήτω ο Βασιλεῖς", και τήν στιγμὴν έκαιτην εζευόχησε.

Ποῖος έπειτα ο' άπορέση, διατὶ η Έλλάδος εγεινε μεγαλή;

ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΟΙ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ

Δὸν εἶσαι οι νικημένοι, ποῦ σπάρσανος ο νικητής μερασιέ τους θά διαρρήξῃ και ληρομῶνας μια στιγμὴ τή νήσ του θά εν διαχθῆ ψυχέσσας στήν κρητι.

"Όσα σφαγμένα βρέθη κι' υσοι γέροντες κι' υσοε αλμοστολίτες παρθένας, τῶσα σπορμμένα φέλινα, τῶσα έχεντρος τεργίρω σὸς λαοῦ σας τυλιγμένες.

ΚΟΜΜΑΤΙΑ

Κ' εἶδα τὸ τέρας χάρου ποῦ παράδερνε κι' εἶδα τὸν καθάλλορη άπόνοβῆ του να λήθῃν τὸ σπῆλι, να λήρ προστέλλοντας: — Σέρε σ' αυτόν ποῦ σ' έταυλε και εἶπά του, πὸς η ψευτι κι' ο δόλος ο μορφοκροτος δὸν θεμελιώνουν πύργους και καλιότι γιατ' έργεται η διάλιετα η παντοδύναμη και τὰ γκρεμίζει χάρου οι κομμάτια.

ΤΟ ΜΙΣΟΣ

Δὸν είναι ποταμός κατατροφῶστας η χείμαρρος από βροντια ράχη κι' ο ποταμός κι' ο χείμαρρος σκορπίζοντας, τους κάθουν τήν όρμην έλόρβ' οι βράχοι. "Ο δικαιο μισος, μισος εχάλιωτο, ποιός θά βρεθῆ να σου έμαξη: σέσου; Κι' έλόρβοθ βράχοι και θουκ φηλικορρα καμαμερβουν σούσσας μερασιέ σου.

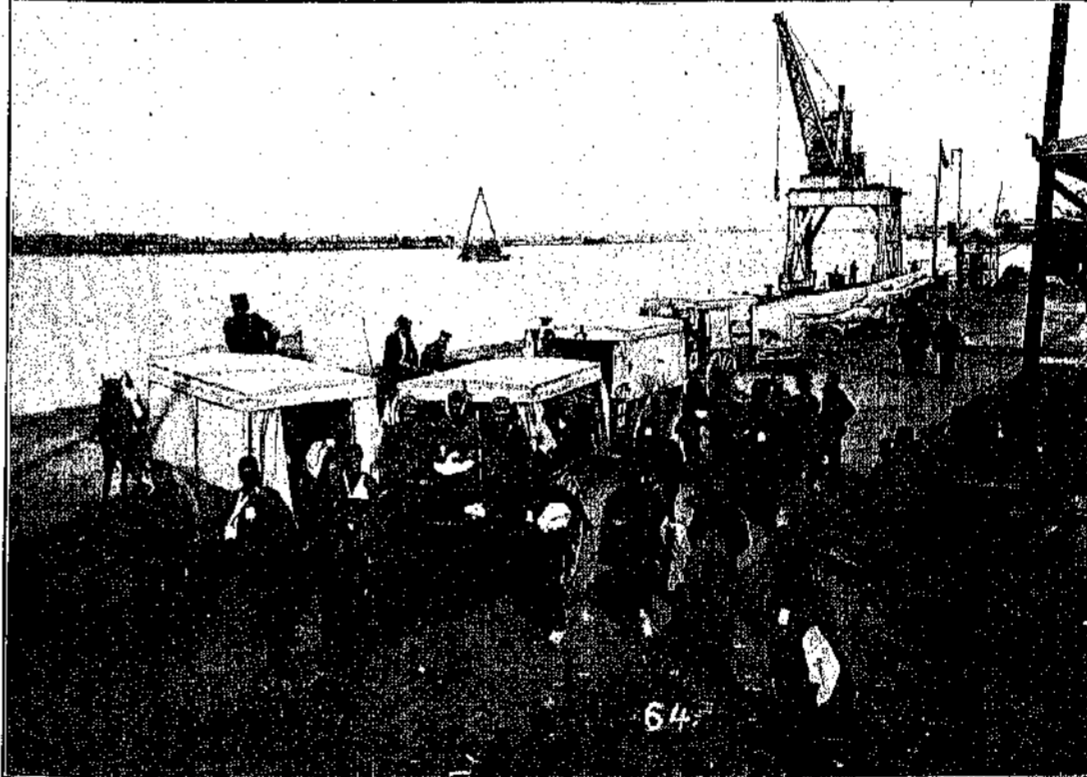
ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη; Και τοίμοιοι να τήν γυροσουσε, αυτοί, της εχθρας γέννημα και θρόμμα; Ειρήνη; τὸν κατάλευκο χιτωνά της πῶσε φορὸς τὸν έχουσ βίβα μ' αἶμα! "Αν δὸν πλουθῶν τὰ ματωμένα χερά τους με ποταμοδς από τὰ δάκρυά τους, η Ειρήνη τήν άπόραχη τήν όφι της θά σπέρη και θά τρέψῃ μακριά της.

ΚΑΡΑΒΙΑ

Καράβια, της άκούμητης της θάλασσας άπράνταχοι, θαλασσοπόροι θράκοι, άόλια, μη τήν ρίξετε τήν άγαμα— άνοιχτοκόρρω σὸς κροαμαίει η Θράκη. Έσφαχθησαν απόνω της άλόρταγο και ζωντανή τήν τρέβη μαῦρο κοράν' άόλια μη τήν ρίξετε τήν άγαμα— άνοιχτοκόρρω σας προσπέσει η Θράκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.—ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ (ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ)

ΠΥΟ εκ των ανετηρών θυμάτων του απεισιτού τυράννου της Ήπειρου 'Αλή πασά δέν έμειναν άνομοι εν τή Ήπειρωτική Ιστορία. Η λαϊκή Μούσα και οι τοπικοί παραδόσεις περιέσωσαν τών όνόματων τών δύο άδελφών 'Ελληνίδων, της Φροσύνης Δημητρίου και της Κυράς Βασιλικής Κοκακή. Ό εν τή λίμνη των Ίωαννίνων διά πυγμού μαρτυρικής θανάτου της Φροσύνης μετά δεκαεπτά άλλων γυναικών και οι περι-

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΣ
Τραγουδιό, καταλλόν τιν παραλήθια 'Ουαίριον τίν ήρωική έκαρτων Χαϊρέσκ. Ουαίριος ήρωική γενναίος κατά τή 1807 λαδών μέρος εις τή μάχην τών Πέντε Πυργών. Κατά τή 1908 είβαν εν Ιωνανίον εν περικλής άνταρτων ασμάτων και πληγωθείς έμειναν έστωτα χιλλός.

πέται της Κυράς Βασιλικής, εις ήν συνεκρίθη ή έμπιστοσύνη του γραικού Σατραπού, επέλεσαν τά θέματα άσμάτων περιουζόμενων πανταχού, όπου ζώσαν 'Ελληνες. 'Αλλ' εις ταύτα δέν περιελήφθησαν πάσαι αι κατά παράδοσι μεταβιβεμένα λεπτομέρεια, ιδίως αι άσωμα και αίτια, δι' ής προήθη δ' 'Αλής εις τόν εν μη νυκτι πυγμούν της Φροσύνης και τών δεκαεπτά θυοκαθών γυναικών.

Κατά μίαν παράδοσι, ο κυβερνός Σατραπής της Ήπειρου προήθη εις τήν περί του θανάτου της απόφασι, θέλων νά τιμωρήση τήν μεταστροφήσαν τάς φρένας του υιού του Μουχτάρ άδελφού 'Ελληνίδα κατ' άλλην ήθελε νά Ικανοποιήση διά του πυγμού της τήν ζηλέυτον νύμφην του, σύζυγον του Μουχτάρ κατ' άλλην ήθέλησε νά έκδικηθή τήν γήγασαν Ήπειρώτιδα, άποκρούσασαν τούς γεροντικούς έρωτάς του, και κατ' άλλην προήθη εις τήν ροβερών απόφασι του πρός χρηματισμόν, έκπέψων ότι μέγρη της έκτελέσεως ήθελον εξαγοράσι τήν ζωή της διά χρημάτων συγκυγικής της και συμπατριώτας.

'Αλλ' αι μετά τόν θάνατον του 'Αλή άποκαλύφθη και αι υπό ένών δημοσιευθείσι τότε και μετά ταύτα περιγραφαι και κρσιεις άπολήγουν εις συμπεράσμα συνδυάζον τάς περί Φροσύνης και 'Αλή διαφόρους παραδόσεις. 'Ο εκ της μελέτης δει του βίου και τών άνοσιουργημάτων του 'Αλή

γνωρίσει τόν χαρακτήρα του πικροκάου και άσπυροτάτου άμα υιού της Χαίμιος και άδελφού της Χαϊνίτσας, δέν διατάζει νά δεχθί ότι πάν ό, τι είδουσιν αι λαϊκai έκείναι παραδόσεις δέν απέχει της αληθείας.

Πρό πάντων πρέπει νά γνωσθή ότι ή Φροσύνη δέν ήτο άπλώς άρσβα 'Ήπειρώτις, άλλ' έξοχος γυναικεια προσωπικότητας εν τή Ήπειρωτική κοινική της εποχής έκείνης, γρητευσασα τούς πλησιούσους αύτην ου μόνον διά τών σωματικών αύτης θελητήρων αλλά και διά της χάριτος και της εφύσης. Ό Γάλλος συγγραφέας Βαννελίμυρ, δ δημοσεύσας τόν βιον του 'Αλή πασά δύο έτη μετά τόν θάνατόν του, βασιλεύς δει εις τάς εξ ίδιας αντίληψας ή άξιοής νυμφός παραδέχεται περί του θανάτου της άρσβα Φροσύνης, περιγράφει ταύτην ουχί ως άπλώς άρσβα, αλλά διασέρον εν 'Ιωαννίνοις, ου μόνον διά τήν χάριν και τά θελητήρα της, αλλά και διά τήν λεπτότητα τών τρόπων της, τήν γαργόχη και τήν γοητείαν του πνεύματός της. 'Ενεκα δέ τών σπανίων τούτων χαρακτήρων της, της καταγωγής και της κοινωνικής θέσεώς της, ως συζύγου άπορούντος έμμέρου τών χρόνων έκείνιων, εκυριόρχει, ως γυναικεια προσωπικότητας, εν τή τότε Ήπειρωτική κοινική. Μίξτε καταστή, ως βίβαιοι ο Βαννελίμυρ, ή φυγή και ή ζωή της κοινωνίας τών Ίωαννίνων. Και οι σκαιότεροι τών άνθρώπων άμίλλων μετ' ένθουσιασμόν διά τά προτερήματα και τή γοητήριον, όπερ προεκόλου εν συνήθειαι της. 'Κετορος συγγραφέας, ο 'Αλή, περιγράφει τήν Φροσύνην ως πνευματώστατην και τελείαν εις τούς τρόπους του φέρσβαί, παραβάλλει ταύτην πρός τάς διασημούς εταίρας της 'Αθηναϊκής δημοκρατίας. Οι πρόποι της Φροσύνης ήσαν, κατά τόν 'Αλή, μάλλον 'Αλλήκοι και 'Ιταλικοί, ουχί 'Ελληνικοί' τρέπει επίμνησιν εν Τουρκική πόλει, ένθα τή διδόμενον παράδειγμα υπό γυναικείσ φύλης περιουκής μιμοούνται ουδέως και 'Αλή, όλέθησα δέ παράγονται άποτέλεσματα. 'Ες τοιαύτη δέ, εις τίς λίγη της κοινωνικής της περιουκής εις τών πολλών χαραϊών της, περιετοιχίτετο υπό της εν 'Ιωαννίνοις άριστοκρατίας, μάλιστα δέ υπό πλουσίαν κληρονόμιων, όν

ΜΙΛΑΝΝΗΣ Α. ΜΑΥΡΜΑΤΟΣ
Πρωτοκόμος εν Κρήτη και ήθη αρχηγός 800 Κρητών.

λος της 'Ελληνίδος έκείνης, αναφέρει διασώθσα παράδοσις ότι ο 'Αλβανός δήμιος, δ διαπύχεις νά προσέθη τόν λίθον επί του τροχήλου της καταδικασθείσης εις πυγμούν Φροσύνης, βεληθείς έκ του έκπέψου κάλλους της, ήτοι ακούνησε ταυτοχρόνως, ήτοι συνεκρίθη μετ' αύτης.

Πρόσβατα εν γενικαίς γραμμαίς περιγραφή του θρυλλικού κάλλους της γήγαστης Φροσύνης, ίνα συνδυάσα τήν περί αυτού μαρτυρίαν πρός τάς αίτιας της ες θάνατον καταδίκης της. Το περιβάλλον εις τή όποιον ήθη κατά τούς χρόνους της τρομοκρατίας εν 'Ιωαννίνοις γνή ήρωική γέννηται εις τήν χαραϊά του 'Αλή και τών υιών του και τών άλλων Ισχυρών πασάδων της Ήπειρου, πνευματωδιστάτη δέ, ως περιγράφεται ήμερόνως υπό τών χρονικηγράφων της εποχής έκείνης, και εξέφρασα λόγω της οικουγενειακής της περιουκής, συνετέλει εις τήν άνάδειξιν της, ήτις είχαν έπισπεύσει τήν τραγικήν της τέλος. 'Ησο δ στόχος τών επιβουλιών τών έρωτομάνων 'Οθωμανών τών όθβαλιών τών ζηλοτύπων 'Οθωμανών τών χαρμίων των. Πνευματωδιστέραι αυτών ήδύνατο νά προήθη έγκαιρώς τούς κινδύνους εις διέτρεχε, ζώσα εν τοιαύτη κοινωνική περιβάλλοντι, και ήθελεν άποφύγει αυτούς, άν μη απερίσπιπε μοιραίως ο φλογορός έρωας του πανσώρου υιού του 'Αλή, του Μουχτάρ πασά. Πθανός δι είχαν άναγκασθή νά ρίψη εδμεινές βλέμμα πρός τόν νεαρόν υιον του Σατραπού διά ν' άποφύγη τήν έκ τών άστέριων άποδευθείσαν κακούργον επίθεσιν του σατρόου πατρός. Είς τή συμπεράσμα τούτο

ΣΩΜΑ ΚΡΗΤΩΝ ΜΕΛΟΝΤΩΝ

δύναται νά φθάση, όστις παρακολούθησεν τήσ τάχως της πολυθελητήρου έκείνης 'Ελληνίδος, άπτεως συνοφίονται εν τούς εξής:

'Η Φροσύνη άντεράφη και εξεπαιδαυθη υπό τήν έποπτείαν του θείου της 'Αρχιερέως Ίωάννου Ράγγα' ή παράδοσις δέν αναφέρει αύτην και ως λογίαν άλλ' έγοντας όπ' ήβη ότι τά Ίωάννινα διακρίνοντο τότε μεταξύ παθών τών Τσορκαροτουμένων πλέων διά τήν ύπαρξιν 'Ελληνικών σχολών, εις τās άνωτέρας τών όποιων εδίδασκον άνομοστοι διδάσκαλοι του Γένους, και κρίνον τις αύτην έκ τών αρεθειών

εις χείρας του συγγενούς της Κυρίσης Καρυαίνην έπιστολών της, εις ής, ως λέγειται, άποκαλεί τόν 'Αλήν έβδελυρόν τυραννον, δύναται νά σφραγισθή ότι διεκρίνεται εν τή τότε κοινωνική και ως καλώς μεροφωμένη και εις τήν γραμμάτα, άπινάξιλιας έκδιδάσκοντα και 'Οθωμανίδες, 'Ελληνιστί γράφουσαι. Τοιαύτα δέ και τασάτα χαρακτηριστικά έχουσα ή άνωστή του 'Αρχιερέως τών Ίωαννίνων, είχε καταστή επίσημη τοσ νόμος και ζητηθείσα εις γάμον όπό του εν Κωνσταντινουπόλει έμπορομένου Δημητρίου, ένμυροφή μετ' αυτού. Δέν ήπρξεν εν έρωας και πολύ εδύσυχος εν τή γάμω της. Αι έμπορικαι ασχολίαι του συζύγου της τόν εξηνάγκαζον νά άπουσιάζη επί μακρόν, κατά μίαν δέ μακράν περιουσίαν του και καθιεταμέναι βιαιώς κληρονόμου του. Ό Συλλίβεργος βεβαιοί ότι άμα τή θανάτω του 'Αλή, Μουχτάρ πασάς, έπωραηθείς έκ της άπουσίας του συζύγου, καθύπονο νά γνωρισθί και σχετισθί μετ' τής άρσβας 'Ελληνίδος, ήτις, ως είκάσθη έκ της παραδόσεως, διετέθει σαλέτιον, εις δ ένύχθαρον οι εξήγοντες τών 'Ελλήνων. Ό 'Αλής διετέθει εν γνώσει του τρόπον του βίου της. Οι κατακόκοι του τόν έβδοπιούν βει μεταξύ τών θελυμένων εκ της συναναστροφής της εξεχούσης 'Ελληνίδος ήτο και νέος τίς πλουσιώτατος εκ κληρονομίας. Ό 'Αλής μη θέλων νά έκτοπιση τούτον άμέσως και βιαιώς μετεχειρίσθη εν τών άπαιρών ταχυομάτων του πρός χρηματισμόν. Διευθύσαν εις αυτόν ότι ήθελε τόν καταδιώξή ως μεταβινοντα εις τήν οικίαν της έγγάμου και όπότεου διά τή έλευθεριάζοντα φρονήματα συζύγου του 'Ελλήνων έμπόρου. 'Υπέσχεται δέ νά τόν άπαλλάξη της καταδίωξεως, άν παραιτηθή του ήμισος της κληρονομίας, όπερ και κατόβησεν.

'Η Φροσύνη εδύγετο τούς διαπροσεπτόρους έπισκέπτας της εν τή οικία της, καίμην εν τή κυριτωτέρη θέσει της πέλας, μεταξύ τών οικιών Καλαμάκη και Μηνά' σύγχρονός της πρόδροτος, ο 'Αν. Συλλίβεργος, παρ' ου είχε πληροφορηθή τά κατά τήν Φροσύνην δ δημοσιεύσεως πρό τινος τά περί αυτης Ιστορούμενα, δείκωσα λεπτομερέτερον περιγραφών της, ήτοι ότι ή οικία της Φροσύνης είχε δύο προσόψεις, τήν μίαν επί της Λευφόρου της φροσύνης εις τήν άγοράν, τήν δέ επί έτέρας πλαγίας δδαύ. 'Αναφέρεται δέ ή λεπτομέρεια αύτη ως σχετισμένη πρός τήν νυκτερήν και τολυκαίαν έπίσκεψιν του άλιτηρίου γέροντος 'Αλή. Μεταξύ δέ τών οικιοτέρων της έπισκεπτάων, συνδεύμενος και διά μεμακρυσμένης συγγενείας, ήτο και ο εν Βενετία διατελέσας επί πολύ εθκορος Ιατρός Κυρίσης Καρυαίνης, προσκληθείς ή προσληθείς μεταξύ τών Ιατρών του 'Αλή πασά.

'Ο Ιατρός όυτος, του όποιου κατά τόν Συλλίβεργον, εσώζοντο αι ιδιότητοι οικοδομική εν Βενετία, ήτο εκ τών κοίσεσων τών άμασθητοόντων τήν ύπαρξιν του Θεού. 'Εβέλησε δέ πασα νά συζητήση περί τούτου μετ' αυτού του 'Αρχιερέως τών Ίωαννίνων και θείου της Φροσύνης. 'Η συζήτησι αύτη ένύνετο εις μίαν τών εκδρομών του 'Αλή πασά, άν αναβάσουν αυτός μεν ως Ιατρός του, δ δε 'Αρχιερέως ως φίλος συνόδος, προσκληθείς υπ' αυτού του 'Αλή. 'Εν δέ κατά τήν πορείαν προσκώλλεσε τοιαύτην συζήτησιν μετ' του Δεσπότου, ο έλευθερόφρον ούτος Ιατρός κατίπτεσε εις άσρατόν τινα και έκ της πτώσεως έροναυθή. "Αγνώστον έν ή θα-

ΣΩΜΑ ΒΟΥΛΟΝΤΩΝ ΕΝ ΧΕΙΜΑΡΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΑΧΥΒΟΛΟΥ ΤΩΝ

νακτόρος πτώσεως του ήτο τυχαία, ή παρεσκευόση υπ' άνθρώπων του 'Αλή, έποφθαλιμόντος τήν περιουσίαν του και καθιεταμένου βιαιώς κληρονόμου του. Ό Συλλίβεργος βεβαιοί ότι άμα τή θανάτω του 'Αλή, Μουχτάρ πασάς, έπωραηθείς έκ της άπουσίας του συζύγου, καθύπονο νά γνωρισθί και σχετισθί μετ' τής άρσβας 'Ελληνίδος, ήτις, ως είκάσθη έκ της παραδόσεως, διετέθει σαλέτιον, εις δ ένύχθαρον οι εξήγοντες τών 'Ελλήνων. Ό 'Αλής διετέθει εν γνώσει του τρόπον του βίου της. Οι κατακόκοι του τόν έβδοπιούν βει μεταξύ τών θελυμένων εκ της συναναστροφής της εξεχούσης 'Ελληνίδος ήτο και νέος τίς πλουσιώτατος εκ κληρονομίας. Ό 'Αλής μη θέλων νά έκτοπιση τούτον άμέσως και βιαιώς μετεχειρίσθη εν τών άπαιρών ταχυομάτων του πρός χρηματισμόν. Διευθύσαν εις αυτόν ότι ήθελε τόν καταδιώξή ως μεταβινοντα εις τήν οικίαν της έγγάμου και όπότεου διά τή έλευθεριάζοντα φρονήματα συζύγου του 'Ελλήνων έμπόρου. 'Υπέσχεται δέ νά τόν άπαλλάξη της καταδίωξεως, άν παραιτηθή του ήμισος της κληρονομίας, όπερ και κατόβησεν.

ΤΟ ΣΦΑΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΗΠΙΣΦΩ ΣΤΡΑΤΟΥ

ναϊκών. 'Ο πρσώτος Σταύρος Ίωάννης, (πατήρ του πρώτου δικηγόρου της 'Εθνης Τραπιάς), έκτελών τήν κραταγήν του 'Αλή, διάορις κυριώλη έπιτροπήν, πρός σφραγίσιν και καταγραφήν της περιουσίας του φονευθέντος Ιατρού Καρυαίνην, μίλος δέ της έπιτροπής ταύτης ήτο και ο ρηθίως Συλλίβεργος.

Μεταξύ τών σφραγισθένων ήτο έν κατωκήριον, οδ έθραυσον τή κλειθρον. 'Εν αύτφ δέν εύρήθησαν λεψήματα, άλλ' έκρότειστο έπιστολαί 'Ελληνιστί συντασσόμεναι Χριστιανών και 'Οθωμανίδων, διότι, κατά τās ήργήσεις του ρηθίως μίλος της έπιτροπής, και αι 'Οθωμανίδες τών

'Ιωαννίνων έγραφο ν 'Ελληνιστί, διδάχθεισαι γραμμάτα παρ' 'Ελλήνιζων διδασκαλισών.

'Η άλληλογραφία του Ιατρού έφωλίσετο έν κωιδιόδιφ' μεταξύ δέ τών εν αύτφ έπιστολών άνευκόθ φθησαν και πολλά της Φροσύνης, άπευθυόμενα πρός τόν συγγενή της Ιατρόν, και περιέχουσαι δέ ρα εις κατά του 'Αλή, έν άπεκάλει βδελυρόν τυράννον. Αι έμπιστευτικαι αύται έξομολόγησεις της πολυθελητήρου 'Ήπειρώτιδος μαρτυροϋσιν ότι ύπόσση ήθη αύτη τάς βδελυράς έπί θέσεις του.

'Ο 'Αλής, άνοπομονών νά μάθη τίνα περιουσίαν κατίπτεν δ ρουθεθεί Ιατρός του

και μάδον ότι ετρέθη και τή κωιδιόδιφ' εν κρήνη, έκάλεσε τόν επί της καταγραφής προσώτα Σταύρου, διατάξας νά τή παραδώση τή κωιδιόδιφ. Κατά δέ τās δημοσιευθείας ήργήσεις τών άποτατών, διημείβη δ έκης διάλογος μετ' αυτού. — Φέρς μου νά δώ τήν κωιδιόδιφ του Ιατρού. 'Η διαταγή εξέτελέθη παραγράφημα και δ 'Αλής, προκαμίδων, πρην έτι ήθη τās έν αύτφ έπιστολάς, τφ λέγει: — Γνωρίζω τά περί γραμμάτων της Φροσύνης. Διάβασ' τα.

'Ο πρσώτος Σταύρος τρέμων ήρσις ν' άναγνώσκη' μεταξύ δέ τών έπιστολών της Φροσύνης εύρήθησαν τοιαύται και έντες άδελφών Σελιχαπούλων και άλλων αναφερόντων όνόματα 'Οθωμανίδων, πελατελιών ή άδουομένων του φονευθέντος Ιατρού, ως και της συζύγου του εκ Καλαρρύτων ύπερήτου του 'Αλή, οδ δ Ληη μόνια τά άρχικα γραμμάτα του όνόματος αναφέρει, ήτοι τά Ν. Γ. Ό 'Αλής εξήμην ή τών έγγράφων άποκαλύφωον, έξήγησε σημειώων πάντων τών όνομάτων τών εν ταις έπιστολαίς αναφερομένων γυναικών και συνέλαβε τή σχέσηον της καταστροφής των, πρδ πάντων δέ της έκείσεως 'Ήπειρωτικής Φροσύνης, καθ' ής πολλας είχαν άφορμάς μίσους και έκδικήσεως διά τε τήν άπόρριψιν τών βδελυρών προσώσεών του, τήν άνάγκην εις ήν ετρέθη ν' άποτίμηψη έκ 'Ιωαννίνων τών έμμενώως άγαπόντα αύτην υιον του Μουχτάρ και τήν έκ τούτου άνασάσειαν τών χαρμίων αυτού, και ιδίως της συζύγου του 'Ήμισ. Συνελάμβανε δέ τή άσαστέλειαν κατά της Φροσύνης σχέδιον ως δά Ιωάειν και διά χρηματισμόν. Διότι πάντα τά άνοσιουργήματα του άπαιού Σατραπού σκοπόν είχαν τήν πλήρωσιν κτηνιδιών παλών και χρηματισίας βουλιμίας.

'Η Φροσύνη ήτο διά τόν 'Αλήν τή πολυτιμώτερον θήραμα. 'Ο μουσάρς γέρον, δ κατά τούς βιογράφους του μεμακρυσμένος τās όρσβας γυναικείας, ου μόνον διά τή πάθη του αλλά και διά κατωσκοπίας και χρηματισμοός, εξεματάλειθη και διά χρήματα τήν άτυχά 'Ήπειρώτιδα. Τό αλ-

σθημα της ίδιας τιμής ήτο εντελώς άγνωστον παρ' αυτ. Μεταβάλλοτο εις άναγνωστον μαστροπών γάρου των χαρακτηρισμών και πολιτικών σκοπών του. Έβλεπουμε συλλαβισμένα και άγριμένα εις τήν χαρμάς του γυναικεία μετά ξένων ή υπεσφάθει τās σχέσεις των μετά τοιούτων, όπως υποκλήθη άλλη-λογραφίας ενδιαιρούσας αὐτόν, ως έπραξε διά τήν ελληνολογίαν του Ρουκουένιλλε, ήν διά μάς εννοούμενης υπέκλειψεν, έλαβεν αντίγραφον αὐτής και έπανέθεσε τήν έσομένην εις τήν γραφήν του. Τόν υπεσφάθει δέ εις τήν σχέδιόν του οί πολυλόφωροι σύλλογοι του. Ήσαν δέ οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον Ἴταλοι φυγάδιοι, εξομύσαι και τυχοδιώκται, ὡς ὁ Γουρνής, χημικός ἐκ Μιλάνου, μετανομασθεὶς Μεχμέτ Αβέντης και επιγραφισμένος καθόλου ὡσπουροῦ εξωπερικίου, ὁ εξομύσας Ἰταλὸς Σουλτανῶν ἀργιτέκτων, ὁ Δαλματικός ὡρολόγοποιός του, και οί ὡκα-σπισται, ἡ δῆμοι, ἡ δορυφόροι Ἀλ-δελφί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρει ὁ ἱστορικός τῆς Ἡπειροῦ τὸν Μίτσιον Μίσιον, τὸν Βελή Γράκων, τὸν Ἄλλο Μπουζονάριον, τὸν Ἡλία Μένειν, τὸν Ταχέρ Ἀμπάζην και τὸν ἀπαίστου μνήμης Ἀθανάσιον Βάγιαν.

Ἡ ἀνακάλυψις ἐπιστολῆς τῆς περικλήτου ἀνεψίας τοῦ Δεσποῦ Φροσόνης συνεκλίνατο τήν γυναικαρι-θὴν χερμάς τοῦ Ἀλλή και τοῦ Μου-χατάρ, ἐν ᾧ κατασκευασθεὶς συσταρ-σαστο οί Χριστιανικοὶ και Ὁθωμανι-κοὶ κύκλοι ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει τῶν ἠνο-μῶτων τῶν δεκαεπτῶ Ὁθωμανίων και Χριστιανῶν, ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ φιληθνοῦ και κοινωνιολόγου ἡ Σοσιαλιστοῦ Ιακωβὸν Καραγιάνην. Ἠδὴ πρὸ τῶν ἀποκαλύψεων τούτων ἡ Φρο-σόνη εἴχε γείνη ὁ σκότος τῆς ἐπιθέσε-ως τῆς ἀκαταλείψιμης συζύγου τοῦ Μουχατάρ, τοῦ ὁποῦοι δὲ πρὸς τὴν Φρο-σόνην ἐμμνήσις ἦτο κοινὸν πλεόν μουσιάν ἐν Ἴωαννίνοις. Ὅλοιο ἐγνω-ρίουν βαι ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἀλλή πασσά, ὁ Μουχατάρ, ὁ σύζυγος τῆς ὑπερβόρου κόρης τοῦ Ἰμπραήμ πασσά και κάτοχος σφηνούς ὡραίων χανο-μιασθῆν εἴχε πρὸς τὸν Δεσπότην και τὸ κάλλος τῆς ἐξεχούσης κυρίας τῶν Ἰωαννίνων και μωρα εἴχε μηχα-νευθὴ ὡπως πλησιάζει και κερδαίνει τὴν εὐνοίαν τῆς. Ἠδὴ πρὸ αὐτοῦ ὁ ἀλι-τήριος κατή του εἴχε ἀποβλέψει ἐις τὴν Φροσόνην, κόρην ἐπὶ ὄψαν· ἀλλ' εἶτε δὴ τὸ ἐπιφανὲς τῆς οἰκογενειακῆς τῆς θέσεως, εἶτε διὰ τῆν συγγενείαν τῆς πρὸς τὸν θεόν τῆς Μητροπολίτην Γκάγκων, εἴχε ἀναβλέπει τὴν ἐπέλευσιν τῶν ἀνοκλῶτων σκοπῶν του. Ἡ Φρο-σόνη εἴχε νυμφευθῆ και ἀποκτήσει δύο τέκνα· ἀλλ' ὁ ἔμπροσθενμένος σύζυγός τῆς δὴν ἦτο ἐσφιλλῶς ἀ- τῆς κατά τὴν πνευματικὴν ἀνάπτωσιν· διότι ἤδυνάτο νὰ προῖδῃ ἐις ὁποῖους κινδύνους ἐξέθετε τὴν σύ- ζυγον του και τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν, ἐις πόλιν, ἢν ἐπρωμακράτει ὁ κτηνωδέστερος τῶν τυραννῶν, και ἡς τὴν εἰκόνα θαυμασίας περιγράφει ὁ δεινμη-στος Βαλακωρτίτης:

Ἐπέσανε τὰ Γιάννενα σιγὰ νὰ κοιμηθῶνε ἐσθόνανε τὰ φῶτά τῆς, ἐκλείσανε τὰ μάτια. Ἠ μάννα σφιγγεὶ τὸ παιδί βαθειά στήν ἀγκυλιά τῆς γιὰ· εἶναι χρόνιο δούστοχοι και τρέμει μὴ τὸ χῶσῃ. Τραγοῦδι δὴν ἀκούεται, ψυχή δὴν ἀνασαινε. Ὁ ὕπνος εἶναι θάνατος και μνήμη τὸ σκοτάδι, ἡ χώρα κοιμητήριον κ' ἡ νύκτα ρημοκλήσι. Εἰς χρόνους τοιούτους, ἐις πόλιν τοιαύτην ἔπου ἔπρεμεν ἡ μάνα μὴ χῶσῃ τὸ παιδί, ὁ σύζυγος τῆς ὡραιοτέρας, τῆς γοητευτικότερας Ἑλληνί-δος, τῆς ὑπὸ τοσοῦτων και τοιούτων ὑποδουλομέ- νης, τὴν ἀφῆκεν ἀναχωρήσας ἐις Βενετίαν, ὅπου ἐπὶ μακρὴν διέμενε δι' ἐμπορικίας, ὡς διεθίδετο, ὑποθήσεις, ἴσως ἕως ἐκ προνοίας περὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του.

Ἡ Φροσόνη, ἡ πλουσίας ἑώρα, ἀπονομιθεῖσα ἐν Ἴωαννίνοις κατὰ τὴν μακρὰν ἀπουσίαν του, ἐβλεπεν ἡλαττωμένη τὴν περιουσίαν τῆς. Ἐγὼ μὲτὰ τῶν δύο μικρῶν τέκνων τῆς, τῆς τροφῆς των και τῆς ἐμπίστου ὡπερτερίας, και, κατὰ τινα θρη- σκὴν ἤρεστο οἰκονομικῶς στενωχουρούμενη. Ὁ Μουχατάρ, ὁ τὰ πάντα ἐπίνοος, ὄπως τὴν πλη- σιάσῃ, ἐκωφελίθη τῆς ἀπουσίας τοῦ συζύγου τῆς και ἐγνωρίσθη μετ' αὐτῆς. Ἡ δούστοχος δὴν ἐπέλ- κμα νὰ κλείσῃ τὴν θύραν πρὸς τὸν πανόχθρον υἱὸν τοῦ Ἀλλή ἴσως μέλειον τὴν ἴστωρίαν του ἐκεί- νου ἐν ἑμῶσι μέσον ἀιάνθης κατὰ τὸν ἐπιθέσειον τοῦ γέροντος Σαταράπου.

Ὁ χωρισμὸς τῶν συζύγων ἦτο μοιραῖος, λέγει ὁ σύγχρονός τιν Ἡσαυχίαν. Ἡ Φροσόνη κατεπλάγη και ἀρχῆς ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἔρωτι- κού πάθους, ὅπερ εἴχεν ἐμπνεθεῖς ἐις τὸν νεαρὸν πασσά· ἐνόμισε δὲ ὅτι διεθράπτετο ἡ φιλοστομία τῆς διὰ τὴν κατακρήσιν τοῦ νεωρτέρου και λογι- κωτέρου τῶν πασσάων υἱῶν τοῦ Ἀλλή. Μὴ βλε- πούσα δ' ἐπιανερχόμενος τὸν σύζυγον τῆς, εἶτε ἀπηχολημένον ἐις ἐμπορικὰς ὑποθήσεις, εἶτε ἀπο- φεύγοντα νὰ ἐπανέλθῃ ἐις τὴν τρομακτικὴν πόλιν, ὑπὸ τοσοῦτων και τοιούτων συναδημάτων πωλονομομένη, ἠσθάνθη ἐδραμὰς πρὸς τὸν ἐμμανῆ Μουχατάρ ὡσεῖς τιμα. Τούτου δὲ γνωστὸν ἐις τὴν κοι- νωνίαν, συσταράθεν αὐτὴν, συνεκλήθησε τὸ χερμά- μα και προεκάλεσε τὴν κηλοτύπιαν τῆς τε πρῶ- τῆς συζύγου τοῦ Μουχατάρ και τῆς τοῦ ἑτέρου υἱοῦ τοῦ Βελή, μετ' ἧς ἀβήλας ἐρχετο ἐν τῷ ἀλιτήριος πενθερός του Ἀλλή. Θυελλα δὲ κατα- κρινυοῦν ἡ γέρονθ ἐκ τῶν χαρμῶν κατὰ τοῦ Μου- χατάρ και τῆς Φροσόνης και εἴχετο ὑπὸ τῆς ὑπε- ρβόρου Ἑμνὲς ἐπὶ πίνακι ἡ κερφαλὴ τῆς μετα- στρεφῶσης τὸν νοῦν τοῦ Μουχατάρ Ἑλληίδος. Ἡ κητομένη ἄμας ἐξαφανίστις τῆς προσέκομεν ἐις τās ἰδίας βλέψεις τοῦ ἴστωρίου Σαταράπου, ὅστις ἀνεῖρε τρέπον συμειβάλλοντα τās τε ἀπατῆ- ρας τῶν χαρμῶν και τὰ Ἰδιὰ του πάθη. Ἐσεῖ- ρθη ν' ἀπομακρυνῇ τῆς Ἡπειροῦ τὸν ἀνώτατον υἱὸν του, νὰ ἐπιτεθῆ δὲ αὐτὸς κατὰ τῆς ἀπομομο-

ΚΟΡΙΚΑΙ ΠΗΡΕΡΩΤΙΔΕΣ ΕΝ ΜΟΡΤΙΑΣΙΜΟ ΣΤΟΛΗ

κωμένης Φροσόνης και ἱκανοποίησιν ἐν μέρει τὴν ὑπερβόρον νύμφην του. Ἡ εὐκαιρία τῆ ἐβδό- η, ἡ μάλλον προεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἰδίου Ἀλλή ὡπερ- θείστης τότε ἐν Ρωμυλλῇ στάσεως και ἐνημέρωσῆς τῆς συνδρομῆς τοῦ Ἀλλή ὑπὸ τῆς Πόλης διαέ- χθη νὰ ἐκπέμψῃ ἑνα τῶν πολυαριθμῶν ἐν Ἡσπερ- πασσάων, αὐτοὺς δὲ ἀπέστειλεν αὐτὸν τὸν υἱὸν τοῦ Μουχατάρ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἐρωτουμένου Μου- χατάρ, ὁ ἀπτεροσπῆς του πατήρ ἔμενε κύριος τοῦ ἔδαφους. Ἡ ἐπιθέσειν του κατὰ τῆς ὡραίας Ἡπει- ρώτιδος ἐγένετο διὰ πολλῶν τρέπων, ἀπειλοῦν και ραδιοργάνων· ἀλλ' ἡ Φροσόνη, ἂν τις κηρήν ἐκ τῶν ἐυρεθεισῶν ἐπιστολῶν τῆς πρὸς τὸν φουεθῆντα τρέον Καραγιάνην, οὐ μόνον ἔμενε ἀκαταπείθε- ἄντῃ, ἀλλ' εἰς ὄραμα κατὰ τοῦ ἀπαίσιου τυραννοῦ. Ἄλλ' ἐκτοτε τὴν περιεστρωμένην οὐ μῆτιστοι τῶν κινδύνων. Ὁ πλείστος τῶν ἐπιθῶν τῶν ἐναντιοῦστων, ἡ μάλλον δὴ ἐτόλμα νὰ ἐπανεβλήθῃ ὁ πανόχθρος Μουχατάρ πασσάς εὐραίσκετο πολὺ μα- κρὰν, ἡ σύζυγός του διηθύνηεν ἠπὸ τῶν χαρμῶν ἐπιθύσιν, ἐκαρπαζομένη δὲ ὁ Ἀλλή τὴν στιγμὴν τῆς ἀποστοπ- τῆς και ἀὐτῆς ἐπιθέσεως, ἔστρεψε- ρος μαρτύρια ἐκ τῶν ὄψινων και ἐκ τοῦ ψυχλοῦ στραβίλου, ἐις δὴ μετα- ορίετο ἐκ τοῦ τελευταίου ἔρωτι τοῦ πάθους του πρὸς τὴν γόνυσον Ἡπει- ρώτιδα.

Ὁ Παλακωρτίτης διὰ θαυμασίων στίχων περιγράφει τὸν σταρασμένο ἐκ τοῦ τελευταίου γεροντικοῦ πάθους ἀλιτήριον Σαταράπην, τοῦ ὁποῦοι ἡ λευκὴ γενειὰς δὴν ἦτο ἀσπυρίσθησεν πρὸς τὰ πάθη τῆς νεότητος, ὡς λέγει ὁ Ἡύρον, κρήνιον τὸν Ἀλλήν ἐκ τῶν προηγουμένων ἐρωτιῶν του και ἀπο- φανίζόμενος ὅτι ὁ ἕως ὑποτάσειν ἐις τοὺς νόμους του τοὺς γέροντας, ὡς ὑποτάσει και τὸς νέους.

Ἀλλὰ τὸ πρὸς τὴν Φροσόνην τε- λουταῖον ἐρωτοσπῆδες γεροντικὸν πά- θος τοῦ Ἀλλή δὴν ἦτο ἀπλοῦς ἕρος· ἡ βία κατὰκρήσις τῆς ἀπομονώσεως ἐγγράμου ἀνεψίας τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων δὴ ἦτο δι' αὐτὸν ἕρως μίᾶς ὄρας, μίᾶς διαταγῆς τῆς τῆς ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ὄργων και ἡ- μίαν του. Ἀλλ' ἡ παρκατωμένην του ἠδὲ προεκλήθη τὴν μὴνν τοῦ πρω- τοτόκου υἱοῦ του, τὴν δίσασιν πα- σῆς σχέσεως πρὸς τὸν θεόν τῆς Μη- τροπολίτην, τὴν ἀναστάσιον τῶν χα- ρμῶν του, και τῆς ἀλάζονος νύμφης του, ἡτις δὴν ἠδὲ ἠγέμετο τὴν ἐις τὸ χερμῶν του πενθεροῦ τῆς εὐαγγελί- ης ὡραίας Ἑλληίδος, ἡς ἔζητει ἐπὶ πίνακι τὴν κερφαλὴν.

Ὁ ἐρωτὸδότητος γέρονθ, πιεζόμενος ὑπὸ τῆς νύμφης του πρὸς ἐξαφανίσιν τῆς ἀντιλήλου τῆς ἐπιλήτης, πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς, εὐκαρῶν ὅπως κατεκτήρη και ἐμμεταλλεύθη πολυτέρας τὸ μοιραῖον θεμά του τὴν εὐκαιρίαν δὲ ταύτην τῇ παρῆσεν ἡ ἀνακάλυψις πολιτικῶν δακτυλῶν τοῦ Μουχατάρ πασσά, εὐρεθέντος ἐις τὴν κατονήν τῆς Φροσόνης. Πάντες οί βιογράφοι τοῦ Ἀλλή πασσά βεβαιοῦσι τὸ γεγονός τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ δακτυλλοῦ τούτου, ἡτις προεκάλεσαν ἀναστά- σιν τοῦ Μουχατάρ πασσά. Ὁ δακτύλιος τοῦ Μουχατάρ εἴχεν εδρεθῆ ἐις χεῖρας χρυσοχῶν, ποληθῆς, ὡς λέγεται, ἐκ αὐτὸν ὑπὸ τῆς Φροσόνης και ὡς ἡμέρας ἐγκατα- λειμμένη ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς ἀπὸ πολλῶν ἐν- ὀρισκετο ἐις οἰκονομικὴν στενωχουρίαν. Ὁ χρυ- σῆος ἡ ἀδαμαντοπώλης μετέδῃ ὁ ἴδιος, ὡς ἀναφέ- ρει ὁ Beauchamp, ἡ ἀπέστειλε γράφιαν μεταστέ- ρειδῃ, και ἄλλη παρὰδουσι, ἐις τὸ χερμῶν τῆς συζύγου τοῦ Μουχατάρ, ὅπως πωλήσῃ μετ' ἑλλῶν πολυτιμῶν εἰδῶν, και τὸν ἀδαμαντοσφόρον δακτύ- λιον ἐις τās πλουσίας γυναίκας τοῦ χαρμῶν. Ἀὐτὴ ἰδοῦσα μετὰ τῶν προσεφομένων πρὸς πό- λην εἰδῶν τὸν δακτύλιον τοῦ Μουχατάρ, τὸν περὶ αὐτὸν δοθέντα ὡς γαμήλιον δῶρον, ἐξεμῶν ἐ- π

δομιθεῖσα δὲ ὅτι εἴχε πωληθῆ ὑπὸ τῆς Φροσόνης και παραβόβουσα αὐτὸν μετέδῃ ἐις ἀνακήρτησιν τῆς ἀδελφῆς τῆς και ἀμφοτέρω λουικιοι και κλοιου- σας προσέπεισε ἐις τὰ γόνατα τοῦ πενθεροῦ των Ἀλλή, ἀπαίσιον τὴν σύλλεψιν και καταδίκην τῆς Ἑλληίδος Φροσόνης, ἡτις θήρησεν ἐπὶ μόνον τὴν κερδαῖαν τοῦ Μουχατάρ, ἀλλὰ και αὐτὸν τὸν πλοῦτον του. Ὁ Ἀλλή εἶτε διότι διετέλει ἐις ἀθεμῶτους σχέσεις μετὰ τῆς συζύγου τοῦ δευτε- ροτόκου υἱοῦ τοῦ Βελή, (ὡς αὐτὰς λέξουν ἀναφέ- ρει ὁ Beauchamp) εἶτε διότι δὴν ἤδυνάτο νὰ ἀπο- κρησθῇ τās αἰτήσεις τῶν δύο γυναικῶν, ἐις τῆς ἐπιλήτης τῆς ἐν ἀμῶ Ἀθῆνας ἐπιπροήν του, ἕνεκα τῆς ἐκεῖ λογῆς τοῦ συμπεθέρου του Ἰμπραήμ, ὑπεσφάθη ἐις τās δύο νύμφας του, ὁρισθεὶς ἐις τὰ γόνατα τοῦ Μωάμεθ, νὰ ἱκανοποιῆσῃ τὸν πάθον τῆς κατὰ τῆς Φροσόνης ἐκδικησεῖσας των, ἐῆ ὑπερ- οβοῦλλας δὲ, ὄβλων νὰ πώση αὐτάς ἐπὶ τὰ παρῆθ ἐις ἕμισον και ταπεινὰ ἐκτέλειν, τὰς προσέθωκεν δὴ δὴ δὴ ἀναβῆθῃ τὴν ἐπέλευσιν ἐις ἄλλον, ἀλλ' ἦτο δὴ μετὰ τῆς ἰδίας πρὸς σύλλεψιν τῆς.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ ἀπαίσιος γέρονθ εἴχε καταρῆσαι πλήρες τὸ σωκινὸν και αὐτῆς στήριξιν. Ἡ πρὸς σύλληψιν τῆς ἀποσπρόσωπος μεταθέσεως ἦτο ἡ ὀστῆ ἀπέπειρά του πρὸς κορε- σμῶν τοῦ κητοῦσους πάθους του, και συγγένους ἡ ἐμμεταλλεύσεις αὐ- τῆς πρὸς χερματισμὸν δι' ἀποστολῆς μεστῶν πρὸς τοὺς συγγενεὶς ἡ οἰκεί- ους τῆς ὑπὸ δεικνυόντων τὴν διὰ χρη- μάτων ἔστωσάν τῆς. Και μετὰ τὴν ἐπέλευσιν δὲ τῶν σχεδίων του τούτων ἐπεσφάστανε τὴν δι' ἄλλους λόγους, δημοσίας τῆσεως, καταδίκην τῆς ἐις θάνατον, ἡτο τὴν ἐκ τῶν ἐυρεθεισῶν ἐπιστολῶν τῆς πρὸς τὸν συγγενῆ τῆς ἱστὸν Καραγιάνην ἐνοχῆν τῆς ἐις ἀπειλητικῆς ἐξουβρίσεως και αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν θυελλώδη ἐν τοῖς στα- ραγίνοι του σκηνῇ, καθ' ἣν ἡ ἐκμα- νείσα σύζυγος τοῦ Μουχατάρ και ἡ σύζυγος τοῦ Βελή πασσά ἀφῆτησαν τὴν καταστροφὴν τῆς Φροσόνης, ὁ Ἀλλή διέτεξε τὸν ἐμπτῶτον του ὡπα- σιστήν Ταχέρ Ἀμπάζην νὰ συλλ- λάθῃ πάσας τῆς γυναίκας τās ἀναπε- ρόμας ἐις τās πρὸς τὸν φουεθῆντα ἱστὸν Καραγιάνην ἐπιστολὰς πλὴν

τῆς Φροσόνης, ἡς τὴν σύλληψιν ἀνέλαβεν αὐ- τοπροσώπῳ ὁ ἴδιος. Ἦσαν δὲ αὐτὰς δεκαεπτὰ Χριστιανὴς και Ὁθωμανίδες ἐκ τῶν ἀνεπαιθρημένων και ἐγγραμμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐνδεκα ἐκ τῶν γυναικῶν τούτων συνέλασεν ὁ Ταχέρ και ἀδήγησε πρὸς ὀβλοῆς ἐις τὴν οἰκίαν Ἡπειρό- του ἐμπίστου τοῦ Ἀλλή, τοῦ Ν. Γ., ὁποῖνος ἀπέ- στειλον ν' ἀναγρῶφωσι πλήρες τὸ ἄνθος οἱ ἱστορή- σατες τὰ ὄραρα ἐκείνα συμβάντα. Εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἐν λέγω Ν. Γ. καταγόμενου ἐκ Καλαρρῶτων εἴχε φιλοξενηθῆ και δετηθῆσαι ὁ Ἀλλή κατὰ τὴν νόκτα ἐκείνην. Εἰσελθῶσι πολλοὶ, γράφει ἐις τὸν ἱστορικὸν τῆς Ἡπειροῦ, βαι ὁ ἀρχαῖος αὐτοῦ Ν. Γ. προσεγγινυομε τὴν καταδίκην τῆς ἰδίας αὐτοῦ συ- ζύγου και ἀφροντίς μόνον πρὸς δίσασιν τῶν τι- μολῶν αὐτῆς πραγμάτων. Πρόσιπε δὲ ἐις τὴν σύ- ζυγον του νὰ ἐμμανίσθῃ πρὸ τοῦ Ἀλλή πασσά ἔσει κοσμημάτων και πολυτιμῶν ἱμασίων ἵνα μὴ τῇ ἐμ- πνεθεῖ ἐν τῷ πωσιον και μεταβῆλῃ γνάμην. Ἴταυ- τοχρόνως ἄλλοι σωματοσφύλακας τοῦ Ἀλλή συνε- λθῶσαν τās πέντε ἀδελφὰς Σελιακοπούλου, ὡς βεβαίοι ὁ Σουλβεργος μετ' αὐτάς δὲ τās λοιπὰς Ὁθωμανίδας. Ὄτω συνεκλήρωθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδικασθεισῶν δεκαεπτὰ γυναικῶν και ὑπελεί- πτετο ἡ σύλληψις τῆς Φροσόνης, ἡν ἀνέλαβεν αὐ- τοπροσώπῳ ὁ Ἀλλή.

Ἡ ἀπαία ταῦτα γεγονότα διεδραματίζοντο κατὰ σκοτεινὴν νόκτα τοῦ Ἰανουαρίου 1801. Ὁ Ἀλλή ἐξήκειτο, παρακολουθεόμενος ὑπὸ τοῦ Ταχέρ, ἐπὶ τῆς ἀλάζονος συλλήψεως αὐτῶν, παρα- μένων πρὸ τῆς θύρας ἐκδοσῆς τῶν προαρησῶν. Ἀπτεπέσεως δὲ πρὸ τῆς θύρας τῆς Φροσόνης, κει- μένης ἐν κρητιρωτῆσιν τῆς πόλεως, εἰσπή- ρη

δισεν ἐις αὐτὴν ἐκ τῆς γειτανοῦς οἰκίας και κατέ- λαβε ταύτην κοιμημένην μετὰ τῶν δύο μικρῶν τέ- κνων τῆς, τῆς τροφῆς τῆς και τῆς ὡπερτερίας. Φορτωτὴ βεβαίως σκηνὴ διεδραματισθησάν ἐν τῇ θυελλῶμ τῆς ἀρτυνηθείστης και καταπλήξετο ὁ Φρο- σόνης. Ταύτας δόναται ἐις νὰ σατωσθῆ ἀναγινῶ- σκων τὸ θαμάσειον περὶ Φροσόνης ἕπος τοῦ Ἐθνο- κόου ποιητοῦ Βαλακωρτίτου.

Ἡ Φροσόνη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Beauchamp, γυναικοῦσα τὴν φιλοχρηματιαν τοῦ Ἀλλή, συη- θροισεν ἄπαντα τὰ κοσμημάτια τῆς και τὰ κήρηεν ἐις τοὺς πόδας του. Ἀλλ' αἱ ἱκαίαι και τὰ δά- κρυα τῆς δὴν ἔκαμπτον τὸν ἀλιτήριον γέροντα, κατὰ δὲ τῆς τελευταίας του ἐπιθέσεως ἀντέταξεν ὀσάτην ἄμυναν, ἡτις ἐπὶ πλείον ἐξηγήρωσε τὸν ἀπαίσιον Βεζύρον. Ἐκμανέσιν ἐπὶ τῇ ἀντιστάσει τῆς ὡραίας Ἡπειρώτιδος, διετάξε τὸν ἀκλου- θοῦσα αὐτὸν Ταχέρ νὰ τὴν συλλάθῃ και πώμην μετὰ τῶν ἄλλων δεκαεπτὰ συγκαταδικασθεισῶν ἐις Λιθωρίαν και τὴν ἐγκλείσῃ ἐις τὴν Ἑκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Ὁ σύγχρονος τοῦ Ἀλλή πρόκηνος Συλλβερ- γος βεβαίοι ὅτι αἱ συλλεθεισῶν ἔμεναν κεκλι- μέναι ἐπὶ εἰκασθησῶν ἐις τὰ Λιθωρία.

Εἰς μάτην δὲ ὁ Ἀλλή πασσά ἐκαίμυε τās

ΤΟ ΣΥΣΣΕΙΣΤΗΝ ΕΝ Τῷ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔῶ

ἱκαίσεως τῆς πόλεως. Ταύτην περιήρχοντο οἱ κατὰκλοι τοῦ ἴδιου, παρακινυόμενος τὸν κόμον νὰ καταβόβουσαν χρεμάτα πρὸς ἀπειλευθῶσιν των. Ὅτι δὲ κατέβαινε ὁ Ἀλλή τὴν ἐγκλείσειν των πρὸς χερματισμῶν μαρτυροῦσι και Ἑλληνας και ξένοι ἀφηγητὰ τῶν χρόνων ἐκείνων. Ὁ Λαι- κῆριδης βεβαίοι ὅτι ἡ κοινολογηθεῖσα καταδίκη τῶν δεκαεπτὰ γυναικῶν και τῆς Κυρῆς Φροσόνης ἐγί- νετο πρῶγματοι πρὸς χερματολογίαν. Τὸν χερμα- τιστικὸν τούτον σκοπὸν τοῦ Ἀλλή ἀναφέρει και ὁ Beauchamp. Ὁ δὲ Ἀλλή ἀναφέρει αὐτῆς λέξεσιν, ὅτι ἐπὸ κακουργημάτων τοῦ Ἀλλή ἤδυνάτο νὰ προληθῆ διὰ προσφοράς χρημάτων. Δυστυχῶς ἄμας ἀπονοίσανεν ὁ Μητροπολίτης (θεῖος τῆς Φρο- σόνης, και οὐδὲν ἐγένετο. Τὸ κακουργημα δὲ ἔπραξεν ὁ Ἀλλή πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν κηλοστῶ- κων αὐτοῦ νυμφῶν, πρῶγματοι δὲ ἵνα σπεύσωσιν οἱ Χριστιανοὶ και διὰ χρημάτων κορεσῶσι τὴν ἀπλη- στίαν του.

Συνεχίζω τās περὶ ἐπέλευσεως τῆς θανατικῆς καταδίκης σχετικῆς ἀφηγήσεις συγγρόνων τῆς και μεταγενεστέρων ἱστορικῶν· ἡ ἔκθεσις τῆς κατα- δίκης εἴχεν ἀναβλήθῃ διὰ τὴν ἐπάριον· διότι ἡ νύξ εἴχε παρῆλθει και δὴν εδρεσκοντο λεμβοῦχοι, οἱ δὲ εὐρεθέντες τοιοῦτοι ἐξήθουσαν γραπτὴν διατα- γὴν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Τουρκικὸν ἔθος ἀπατεῖ ἵνα ἡ ἐπέλευσις γίνετα ἐν σκότειν περὶ τὸ μεσονύκτιον, Ἀθῆναὶ ὠνηρέταί του Ἀλλή ἀνήρησαν τās δεκαεπτὰ γυναίκας και τās ἔσυραν ἐν μέσῳ τριχυ- μάς και κερπανῶν, ὡς συνεθίζετα ἐν Κωνσταντι- νουπόλει, ἀνέστησαν κατὰ τῶν θυμῶν ἄλλ' ὄντα, ἐκ ἔσυρον και τὰ κατέκασον ἐις τās λέμβους,

Πολλοὶ δὲ ἡμέραι παρήλθον ἕως ἔστου εὐρεθῆσαι τὰ πτώματα πασῶν τούτων.»

Ἄ Ἰωαννίνοις—ἐπρήθῳσαν ἐις τὴν λίμνην φέρουσαι ἐπὶ τοῦ τραχίλου των βαρῶν πέτραν και ἐγένοντο βερα τῶν ἱχθύων και κερὰβιδων. Ἐπαυ- σαν δὲ ταῦτα ἐπὶ πολλὰ ἔτη νὰ εἶναι βερα τῶν ἀν- θρώπων. Μετὰ δὲ δὲ τούτων εἴχε παραλλῆλες ὁ ἀλλας τυραννος και τὴν γράφιαν βυζάσταν τῆς Φροσόνης.»

Ἐβλεγον δὲ ἐπὶ τῇ Ἀθῆνῶν, ὅστις ἔθηκε τὴν πέτραν ἐις τὸν τραχίλον τῆς Φροσόνης, θελχῆς ἐκ τῆς ὡραιότητος τῆς, συνεπνίγη μετ' αὐτῆς.

Ὁ Beauchamp, ἀφηγούμενος λαττομερῶστε- ρον τὸν φουερὸν θάνατον τῶν γυναικῶν ἐκείνων, βεβαίοι ὅτι τās ἐπνεγον ἀπὸ μίαν, θέτοντες ἐντὸς ἀσχυ- κού, και ἐπὶ ἡ Φροσόνη, ὡραληθεῖσα στικμῆς τινος, ἐνηγκαλίθη τὴν γράφιαν τροφῆς τῆς και ἀναγκάλι- σμέναι συνεπνίγησαν. Κατ' ἄλλη δὲ παρῆλθου, ἐν ᾧ ἤρχισεν ἡ καταβόβισις τῶν δεκαεπτὰ ἑλλῶν τῆς ἐις τὴν λίμνην, ἡ Φροσόνη λιποθυμησασα κατέ- πσε νεκρά, οἱ δὲ ἄλλοι δὲ τὴν ἔρρωσαν, ἐκπενοῶσαν ἦδη, ἐις τὰ ὄρατα τῆς λίμνης.

Τὰ πτώματα τῶν δεκαοκτῶ θυμάτων τοῦ Ἀλλή διεσκορπισεν ἡ κατὰ τὴν ἀπαίσιον ἐκείνην νόκτα τρικυμία· συγγενεὶς δὲ και οἰκείοι τῆς Φροσόνης ἀνεῖρον τὸ πτώμα τῆς, ἐδρασεθὸν ὑπὸ τῶν κομῶτων ἐις τὴν ἀκτὴν μετὰ πολλὰς ἡμέρας. Ἡ κη- δεία τῆς ἐγένετο μεγαλόστονος, παρακολουθεῖσης πάσης τῆς ἀριστο- κρατίας τῶν Ἰωαννίνων και πληθῶ- ος συμπολιτῶν τῆς. Ἐσάχη δὲ ἐις τὸν ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.

Ἡ λαΐκη Μόσχα διήρυξεν τὸ ἄνθος τῆς ὡραίας Ἡπειρώτιδος· δύο δὲ τῶν μεγαλειτέρων ποιητῶν τῆς ἀναγεννηθεῖσης Ἑλλάδος, ὁ ἐπικός και λυρικός Βαλακωρτίτης και ὁ δρα- ματικὸς Δ. Βερναρδάκης, ἔλαβον ὡς θέμα τῶν ἀριστοτεχνημάτων των τās περιπετειὰς τῆς περικλήτου Κυρῆς Φροσόνης.

Ἡ δεκα εὐκαί εὐμύσασα βραδύσα- ρον τὴν ὀλετήρα τῆς Ἡπειροῦ δαλ- μωνα και δήμεν τ

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ

ΕΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΣΩΗΝ
ΥΠΟ JAMES OPPENHEIM ΤΗ ΛΑΕΙΑ ΤΩΝ Κ. Κ. HARPER AND BROTHERS, NEW YORK, COPYRIGHT 1912
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια εκ τού προηγούμενου.)

Εκείνη δὴκουσε, χωρίς αντίλογον, καὶ οἱ δύο ἐσκευασαν πρὸς τὸ αὐτοκίνητον. Ἐδυσκολοῦθ' ἀπὸ τὴν θέσιν τὴν μηχανὴν εἰς κίνησιν καὶ δὲν καθίσθησαν εἰς τὴν ἀνάγκη τοῦ φανερῆς τῆς ἀπειρίας. Ἐπὶ τέλους τοῦ ἀφῆκε καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὄχημα μὲ τὴν Κίρμπυ, ὅστις ἐρίψα μίαν μεγάλην γούναν ἀπὸ βύσσου ἐπὶ τῶν ὄμων τῆς φίλης του, τυλιχθεὶς συνάμα καὶ αὐτός.

Ἡ ἀμφόβουρα ἐγένετο πυκνότερα καὶ ἡ στιγμήν, ὅ ἀνεμος ἤρξε καὶ μετ' ὀλίγης στιγμῆς ἡ ἀγριότερα χιονοθύελλα τοῦς εἰς περιβάλει. Ἐὖ ἀεὶ τὸ ἦτο ἀπὸλυτον ἔργον των, εἰς ἐπιμετρον δὲ οἱ φωνοὶ τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦσαν ἀνομιμένον.

— Ἐὰ πᾶσι εἰς τὰ μούδια εἶπεν ἡ Μαρία σταματωσα τὸ ὄχημα. Δὲν σὰς περιβάλλει αὐτό....

— Κάθε ἄλλο, ἀπήγγειλλεν ἑκείνος. Ὅτις οἱ δὲ δρόμος ἐπανεληθὴ μετὰ πολλῶν ἐμποδίων, διότι ἐσταμάτων εἰς καθεὶ διασταύρωσιν, προσεπαύων ἡ ἀναγνωριστικῶν τῶν δρόμων, καὶ νὰ ἰδηγοῦν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν τροχῶν τῶν ἄλλων ἀμαξίων ὅσοι εἶχον προπεράσει ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ἐν τῇ μεταξὺ ἐξήκολούθει καὶ χιονίχην.

Ἐὰ ἀρκετὴν ὥραν οἱ δύο φίλοι παρέμειναν σιωπηλῶτα, καίτοι ὁ Κίρμπυ ἤθελε τὴν καρδίαν του ακιρῶσαν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον περιπέτειαν, ἥτις τὴν ἔφερε τὴν πλησίον πρὸς τὴν προνομιούχον ἐκείνην γυναίκα.

Ἐὖ ἀεὶ τὸ ἦτο ἀπὸλυτον ἔργον των, εἰς ἐπιμετρον δὲ οἱ φωνοὶ τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦσαν ἀνομιμένον. Ἐξέφαση ἡ Μαρία ἐφώναξε:

— Νὰ ἕνα φῶς!

Ἠτάχθητο εἰς τὸ βῆμα τοῦ δρόμου καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ διεκίνητο ἔν ἀμυδρὸν φῶς προερχόμενον ἀπὸ τὸ παρῶρον ἀπὸς χαμηλοῦ οὐλοῦ.

— Δὲν ἔχομε νὰ κάμωμεν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ πᾶμε ἐκεῖ καὶ νὰ ζητήσωμεν ἄσυλον, εἶπεν ὁ Κίρμπυ.

Ἐκείνη πάλιν ἀπήκουσε σιωπῶσα. Μετ' ὀλίγα λεπτά ἐφθιαν εἰς τὴν ἐξοχὴν οὐλίαν. Ὁ Κίρμπυ ἐκπέτυσε τὴν ὄραν καὶ μία γυναίκα εὐστωρως μετ' ἀγαθὴν φροντίαν ἠνοιξεν ἀμείνω.

— Μὰς ἔπεισεν ἡ χιονία, εἶπεν ὁ Κίρμπυ καὶ ζήτοῦμεν ἄσυλον.

— Περίστε εἶπεν, ἡ ἀγρίαια.

Ἀμφοτέροι ἐσηλῶθησαν εἰς μίαν θερμὴν χαμηλὴν κοιλίαν ἣν ἐφῶντιε μία λάμπα περὶπαλοῦ τοποθετημένη εἰς τὸ τραπέζιον. Μὲ τὴν ἀποσιτιστικῶν ἡμιώνων τοῦ βωμιῶν ἐπὶ εἰς τὴν θερμότητα ἐχουροῦσιν ἠρέμα μία χύτρα. Ἐὖ ἀεὶ τὸ ἦτο ἀπὸλυτον ἔργον των, εἰς ἐπιμετρον δὲ οἱ φωνοὶ τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦσαν ἀνομιμένον. Ἐξέφαση ἡ Μαρία ἐφώναξε:

— Ἐὰ ἤθελα μετ' αὐτοκίνητον, εἶπεν ἡ γυναίκα παρατηροῦσα τὴν Μαρίαν. Λοιπὸν μὲ αὐτὸ δὲν θὰ τὰ βγάλλετε πέρα. Οἱ δρόμοι εἰναι ἄσπιλοι.

— Ἡμεῖσα εἰς τὸ βουνό, ἀπήγγειλλεν ἡ Μίς Οὐάτς διαλύθουσα πᾶσαν περὶ ἀπαγωγῆς ἰδέαν τῆς ἀπλοῦσας ἐκείνης γυναίκας.

— Τὸ αὐτοκίνητόν σας εἰς τὸ βάλλωμεν εἰς τὸν σταυλὸν ὅταν ἔβηθον οἱ ἄνδρες, οἱ ὅποιοι τὴν ἔβησαν νὰ περιμαρμεύουσαν τὰς ἀγέλαδας. Τοῦς εἶπα ἀπὸ τὸ πρῶτο νὰ μὴ τὰς βγάλουν ἔξω. Ἀλλὰ πᾶσι νὰ ἀκαιοῦσιν οἱ ἄνδρες ἀπὸ συμβουλάς! Ἦτορα οὐαὶ τὸς ἔχη πείρα ἡ χιονία.

Ἡ Μαρία ἐπαύθη.

— Δεῖξάτε μοι ποῦ εἰναι ὁ σταυλὸς καὶ πηγαῖνα ἐγὼ τὸ αὐτοκίνητον μένα. Καὶ οὗτο ἔγενετο.

Οἱ ἄνδρες δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐπιστρέψουσαν καὶ ἐγειναι δεκτοὶ ἐγκαρδίως ἀπὸ τὴν εὐχαιροῦσαν καὶ τοῦς ξένους.

Ὁ οὐκαθεστὴς ἦτο μετῆλξ ἐρδότερος καὶ ἀνθρωπότερος γεωργός, ὁὐαλλὸς τὴν καταγωγὴν καὶ παιδίθεν μεταναστεύσας. Δύο πανίφλοι οἱοὶ τὸν συνάδουσαν καὶ δύο κορίτσια μὲλις ἀνταπέσταντα καὶ ἐκείνη ἐσηλῶθησαν εἰς τὴν κοιλίαν ἀφου ἔχον δοιθῆσαι τοῦς ἀδελφεοῦς των εἰς τὸ περιμαρμεύουσαν τῶν ἀγέλαδων.

Ἐλαστοὶ ἡ οἰκογένεια τῶν ἀγροτῶν ἐκάθισαν εἰς τὸ τραπέζιον, ὅπου ἡ μητέρα εἶχε τοποθετήσιν προκλητικῶστα ἀχνίζοντα μέγιστα τεμαχίω βωιδινοῦ κρέατος μαγειρεμένου μετ' ἐπιπέρασάμιν κατὰ τὸν πρωτογενῆ Ἀμερικανικὸν τρόπον. Μεγάλα φλυτζάνια καφὴ μετ' ἄλλα καὶ ποτήρια μετ' ἀντικαθίσταν ἵκανε ἄλλα ποτῶν εἰς τὸ δείπνον ἐκεῖνο. Ἐὖ ἀεὶ τὸ ἦτο ἀπὸλυτον ἔργον των, εἰς ἐπιμετρον δὲ οἱ φωνοὶ τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦσαν ἀνομιμένον. Ἐξέφαση ἡ Μαρία ἐφώναξε:

— Ἐὰ ἀνίμει τις ὅτι ἐπλησίαζον μεσάνυχτα, ὅτε τὸ φερόλυγον ἐφῆμανεν ἔνενα.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ ἀνεμος ἔπυεν, εἶπεν ὁ οὐκαθεστὴς ἀπειρόμενος καὶ πλησιάζων εἰς τὸ παρῶρον.

— Ὁ δὲ βέβαια, ἐπανέλαθε, καὶ μάλιστα ἐβῆκα καὶ τὸ φεγγάρι.

— Ἦτοτε λοιπὸν μποροῦμε ἀξίλογα νὰ φεγώμεν, εἶπεν ἡ Μαρία ἐνθουσιασμένη.

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

αὐτοκίνητον ἀπὸ τὸν σταυλὸν καὶ ἀφου τὸ ἐκατωποίτησεν, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῶν μετ' ὅσον συνοδῶν τῆς.

Οἱ ἀγρίαια παρηκολούθησαν τὰς ἐτοιμασίας μὲ ἀνδιαφέρον καὶ ὅταν ὁ Κίρμπυ ἐξήγγειλλεν νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν φιλοξενίαν, ἡ οὐκαθεστὴνα ἀβίαστα ἐξήγγειλλεν μόνον εὐκασιπέντε σέντες ἀπὸ τὴν καθένας διὰ τὸ δείπνον.

Ἐὖ ἀεὶ τὸ ἦτο ἀπὸλυτον ἔργον των, εἰς ἐπιμετρον δὲ οἱ φωνοὶ τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦσαν ἀνομιμένον. Ἐξέφαση ἡ Μαρία ἐφώναξε:

— Ἦτοτε λοιπὸν μποροῦμε ἀξίλογα νὰ φεγώμεν, εἶπεν ἡ Μαρία ἐνθουσιασμένη.

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

— Ἦτοτε λοιπὸν μποροῦμε ἀξίλογα νὰ φεγώμεν, εἶπεν ἡ Μαρία ἐνθουσιασμένη.

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

Οἱ ἀγρίαια ἤθελεν νὰ τοῦς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Μίς Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειτος. Καὶ οὕτως ὁλοκλήρως ἡ οἰκογένεια κοικουλιωμένη τοῦς συνάδουσαν εἰς τὴν ἀλήνη. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἐβγάλε τὸ

τῶν ἄνδρας καὶ περισσότερας τῶν δύο γυναικας. Ἐνθυμοῦμαι τὴν χιονοθύελλαν καὶ τὴν περιπέτειάν μας σὺ στίσι τοῦ ἀγρότου. Ἦτε λέτε; Δὲν πᾶμε νὰ ἱδοῦμε πῶς εἰναι τὴν ἀνοιξιν ὁ Γίγας;

Ἦμετέρα

ΜΑΡΙΑ ΟΥΑΤΣ

Ἐὖ ἀεὶ τὸ ἦτο ἀπὸλυτον ἔργον των, εἰς ἐπιμετρον δὲ οἱ φωνοὶ τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦσαν ἀνομιμένον. Ἐξέφαση ἡ Μαρία ἐφώναξε:

— Ἦτοτε λοιπὸν μποροῦμε ἀξίλογα νὰ φεγώμεν, εἶπεν ἡ Μαρία. Θέλω νὰ ἴδω τὸν κ. Τράσκ. Μετὰ μίαν στιγμὴν οἱ δύο νεοὶ ἦσαν μόνον

— Σάν να μου φαίνεται ότι θα είναι ο προσεχής εθνόσωμος, ελπε μίαν ημέραν εις τόν Κίρμπυ ένας από τους παλαιότερους συναδέλφους.
 — "Α! μπέ! Έτσι γελών αυτές, κατά βάθος όμως έδοκίμασε κάποια ανησυχία.
 Δέν ελεγε άδικον. Όλίγας εβδομάδας μετά την πρόληψιν του Κρόφου, ο Χάρριγκτον εκάλεε έσπευσμένως εις τόν διαμέτιόν του τόν Κίρμπυ.
 Έξω από την θύραν ήσαν οι άλλοι τμηματάρχαι. Άκουσώς ο Κίρμπυ ενεθυμήθη την λιτανείαν της πρώτης ημέρας.
 — Βικτρός, φώναξεν ο Χάρριγκτον όταν έκτύπησεν η θύρα, και τόν προ-
 σωπικόν, ήγουμένου του Κίρμπυ, εισήλθεν.
 Ο Χάρριγκτον ήτο συμμένος εις τας διαφόρους έκθεσεις του προσω-
 πικού, εις μίαν δέ γυνάιν, κρατών τόν σημαντικώτερόν του και μετρίον κατα-
 τήως, έκάλητο ο Κρόφου.
 — Είναι αυτή ή έκθεσις του κ. Τράσκ; Έβρουχήθη έξωθεν ο Χάρριγκτον.
 — Μάλιστα, απήγγησεν ο Κίρμπυ, όταν είδε τόν έγγραφον.
 Ο Χάρριγκτον ανέστησεν άσφιλων.
 — Ερά παληάνθρωπε, δουλειά είναι αυτή... Ού να χαθής! Ύστερα από
 τόσα έξοδα και πάσης έλπίδας!... Πάρτο τόν παληόχαρτό σου!...
 Η έκθεσις εδούρατο ήδη εις τόν άσπερον και ο Κίρμπυ δέν έκινήθη.
 — Πάρτο! φώναξεν ο Χάρριγκτον. Άλλά τότε, χωρίς ν' άπαντήση
 ο Κίρμπυ, έγύρισεν την στήν του εις τόν προϊστάμενον και έξήλθε.
 Ήτο και αυτό έννο κατόρθωμα. Έχγε διατήρηση την αξιοπρέπειάν του,
 χωρίς να παραιτηθή τουτεχορώνως. * * *

Ός να μη ήσαν Ελα αυτά άρκετά, τόν πρωί της άλλης ημέρας ο Κίρμπυ
 ελάμβανε την κατωτέρω σημείωσιν από την Μαριάν:
 «Φίλε κύριε Τράσκ.
 «Άς δοκιμάσωμεν άλλη μίαν φοράν. Δέν έρχασθε αυτό τόν Σάββατο-
 κήριακο; Οά περάσωμεν μίαν εβδομάδα εις τόν Κάμερον του Μάιν. Είναι
 μία θαυμασία άεροβαλασσία, ή οποία τόν Ίούνιον είναι ώραιστάτη.
 «Λοιπόν... Μ. Ο.»
 Ο Κίρμπυ, διαβάσας την σημείωσιν, έγέλασε.
 Ή άστέον πράγμα που τόν έφάνη ο έρωσ έμπρός εις τόν άγώνα της ζωής!
 Ήτο καιρός τόρα ν' ασχολήται με την Μαριάν... Ά μπά!... Έντος δύο
 στιγμών ήρπασεν έν φύλλον χάρτου και έγγραφη:
 «Φίλη βασταίσις Ούάτς.
 «Είθετε πολύ καλή, προσκαλοούά με εις Κάμερον. Λυπούμαι ότι δέν
 ήμπορώ να έλθω.
 Ελληκρινός ύμέτερος ΚΙΡΜΠΥ ΤΡΑΣΚ.»

Ο Κίρμπυ δέν ήδύνατο πωτε να φαντασθή που θα έκτόπα τόν άκόντιόν του.
 Ούτε έγνώριζε ποίος λόγος είχε κάμει την Μαριάν να τόν προσκαλέσθαι.
 Ο Ούάτς και ή κόρη του έμειναν ακόμα εις την Νέα Ν' Υόρκην, ως έδει-
 κνυεν ή προέλευσις της σημείωσως της Μαριάς. Αί έγγραφάι του έκατομμυ-
 ριούχου την εποχήν έκείνην ήσαν κάμπολλαι και ποικίλαι. Και ή κόρη του,
 χρησιμοποιούσα ως ήλιότερα γραμματεύς, ήτο εξ έσου με αυτόν άπογοητώ-
 μένη. Λόγω της εξαίρετικής ταύτης θέσεως της είχε κατορθώσει να έλθη
 εις έπικαινωπιάν με πολλόν κόσμον και να γνωρίση πολλούς ανθρώπους. Ήν-
 νοείται τόν γεγονός αυτό έδιδεν εις πολλούς μνησθήρας άφορμήν να την τρυφ-
 ρίζουν. Ήνοι εύγενείς, έχοντες τίλους, άλλα στερούμενοι περιουσίας, έπε-
 δίσκον να χρυσώσωμεν με τά δολλλάρια του Ούάτς τά έξωρισμένα οικόσημά
 των. Έμποροι Άμερικανικοί ήθελαν να ένάσωμεν τά πλούτη των με τας έπιχει-
 ρήσεις του Ούάτς. Διάφοροι τυχοδιώκται συνεπλήρου τόν καθέλογον. Και
 μεταξύ αυτών τελευταίως ήρχετο ο έν τών διαρκεσετέρων διηγήδων της
 Νέας Υόρκης και ειδικός εις τά ζητήματα των συνεταιρισμών Πένδλτον, σπερ
 του όποιου τά σκόλια της Νέας Υόρκης άποθαλασσιαίς έλεγον:
 — Αλλάς και ή Ούάτς! Τό ποιόν ταιριασμένον ζευγάρι.
 (Έπεται συνέχεια.)

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΕΛΙΔΑΕΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΩΝ

ΝΙΓΡΙΤΑ-ΔΟΣΑΤΟΝ-ΣΕΡΡΑΙ

(Συνέχεια εκ της 15ης σελίδος).

της στέρας της Παρασκευής, όποτε, φθάσαν τόν
 σώμα των προσκόπων υπό τόν Μαζαράκη και έπι-
 τελέη κατά των Βουλγάρων, τούς έτρεψεν εις
 φυγήν.
 Όταν περισυλλεχθώσιν αι περιγραφαι των άυ-
 τοπτιών και αι έκθέσεις των Προξένων και έννοιαν
 άναστασιατών θα δυνηθώσι να μάθωσιν αι σύγχρο-
 νοι κοινωνίαι τόν σύνολον των έν Σέρραις Βουλγα-
 ρικών φρικαλεότητων. Άλλά και αύται, ως αι έν
 Νιγρίτη, δέν θα κατορθώσωσι να έξαφανίσωσι, να
 πλήξωσι θανασίμως την καρδίαν της Μακεδονίας.
 Θ' αναγεννηθή δε και πάλιν ή πόλις των Σερρών,
 ή αριθμούσα είκοσι και πλέον αλώνων ύπερξιν, ή
 διατηρούσα αναλλοίωτον και αυτό τόν αρχαίον της
 θόνα, φ' ής τοϋτο άντικατέστησε τόν αρχαιότα-
 τον θόνα της. Αί Σέρραι έκάλουντο πρότερον
 Σύρις ή Παλαική, καθ' Ηρόδοτον, κατόπιν Σύ-
 ρις 'Οδομανική, εξ άποικησάντων 'Οδομάντων
 (της σημερινής Δράμας). Τους γενναίους δε Σερ-
 ραίους έξόχως ύπελήθητο και ο Μέγας Άλέξαν-

δρος, δημοσίη άπανήσας μετά την έν Γρανικόν μά-
 χην, έν ή διεκρήθησαν ως κάλλιμμάτωται και πο-
 λεμικώτατοι.»
 Αί Σέρραι πρό της τελευταίας ταύτης κατα-
 στροφής ήσαν ή ανθηροτέρα και έν τών πλουσιω-
 τερόν Μακεδονικών πόλεων. Έχουν δέ μεγάλην
 ιστορίαν. Κιαιμένη ή πόλις μεταξύ του Νέστου και του
 Στρυμόνος, περιελαμβάνετο άλλοτε εις την Θρά-
 κην επί Φιλίππου, επί Βουζαντινών δε εις τόν πρώ-
 τον Θέμα. Όχυρωθείσα υπό των Βυζαντινών έρη-
 σιμυεν ως προπύργιον κατά των έν του Βόλγα
 και της Μοισίας επιδρομέων. Περιβλεπτος διά
 την θέσιν της και τόν φυσικόν πλοϋτόν της ύπέστη
 άλλαπαλλήλους λεηλασίας υπό των ορδών του
 Άλαρχου, του Άττίλα, του Σισμάν, του Ίωαν-
 νίτου και ήδη των στρατιών του Δάνερ και Σαβ-
 δώφ.
 Επί Τουρκοκρατίας ήτο πρωτεύουσα της
 θμωμού Διοικησεως, έχουσα πληθυσμόν υπέρ
 τας 17,000 κατοίκων, έν 16,000 Έλληνομακα-
 δόνες και 2,000 Ιουδαίσι. Διετήρει πολυάριθμα
 Σχολεία, Συλλόγους και φιλανθρωπικά ιδρύμα-

τα. Παρήγαγεν ετησίως καπνόν υπέρ τά τριαέτα
 τοιμύρια χιλιεγράμμων βάρβακα δε υπέρ τά
 τρία έπίσης έκατομμύρια έκάδιον είχαν έπίσης
 βιομηχανίαν βαμβακερίων και δερμάτιν. Ήνθει δε
 ως πρωτεύουσα νομού 372,422 κατοίκων, έν μέ-
 γιστον μέρος Έλληνας.
 Ήν πλουσιωτάτην και Έλληνοκωπτήν τά-
 την πόλιν, μη προσθάσαντες να ένβουλγαρισωσιν
 αι τελευταίαι άρπαγές της, άσπειρόβησαν να μετα-
 δώλωσιν εις γήν Μαδιάμ, ως και άλλοτε οι έρ-
 μιλλοι των πρόγονοι.
 Άλλά παρ' πάσας τας καταστροφάς και πώ-
 σεις της ανήγειρετο ως άλλος Άνταίος, άσπαστα-
 σταίως άμεγάλη και θαυμασία πόλις, ως έγγρα-
 φον ο Νικηφόρος Γρηγοράς. Τοιαύτη δε και από
 πασών των άλλων άπέβησαν είχαν άναπτυχθή κατά
 τούς νεωτέρους χρόνους ως έμπορικη μέν πόλις
 συγκεντρώουσα μέγα Μακεδονικόν έμπόριον, ως
 έξόχως δ' Έλληνική ήτο τόν κέντρον των κατά του
 πανόλαυσιμου και βουλγαρισμου πολυστών αγώ-
 νων του Έλληνισμού.
 ΤΙΜ. ΑΜΠΕΛΑΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ

(Συνέχεια εκ της 7ης σελίδος).

γεται τρομαχό, θέλει να παρέση τόν κωροβολιόν του, και πηγαίνει να έπισκεψή ο Πόος, να
 έδαρρήν τους στρατιώτας, να χαρή την πρόδον της έγγραφας. Ήσαι τόσοσας άρπαξεί εις
 ελλογόντα ήλιον στέκεται ο Βασιλεύς από πάνω των, βέβαιος, άκίνητος, ομιλών προς έλους,
 βελουσίτων τόν ήλιόν των, καταρχόμενος συχνά κείνο εις την κοίτην του παλαυό δει να
 ήβη την πρόδον της έγγραφας, κτυπών με καίτην χαρδή τή μασητόν εις της μπέτας του.
 Έξ τας έκτά ή Βασιλική συνοδεία έπιστρέφει εις τόν Κοστίη-Μπεηλίς. Τό έσπρινόν γούμα,
 μακαρόνια, ένα κομμάτι κρέας και τυρί είναι έτοιμον. Άλλ' ο Βασιλεύς έχει έρπασιν άσπιν,
 Μόλις έβόσκον ει έι τεταίης του παρουσιασαν κάποια έγγραφα. Ο Βασιλεύς σκόπεε πάλιν εις
 τον χάρτην, έστίζετ και μελετάρ. Φαίνεται ένδοξασματόνος. Μίαν στιγμήν έκάλω τόν δούτ
 κείον γελού του. Άλλά ταιτοχρόνος άντικατέβηται και τόν δόλιμον του, τόν ήτοιον περιέγραφα
 παστού, προσκοκινόν, έξοτασκόκινόν, εαθόν και πασέρτονον. Ο Βασιλεύς είναι άεχαριστήματος.
 Τό έσπρινόν γούμα ασθέρηται με την ίδιαν πολυτέλειαν — μία λάμπα πεπεραίου φωτι-
 ζει τόν κασόν των κυροραχικιών — και εις ένα μόνον πάτο. Ο Βασιλεύς τρώγει πολύ ήλιον
 εις πούιν άλλα με άρπασιν. Ποιόν δέν άπόρησι. Μία φίλην νερού είχε τοποθετηθή κλειστή
 εις κάποιο ροκίον παρακάτω και έκρούσας άρκετά. Αυτό είναι τόν μόνον ύγρον της τραπέζης.
 Άκολουθεί κάποιον και έλίγη συνοδεία γούμα από την κάσων των πυρομαχικών. Έως
 συνηματάρχης ήρρανέται, χωριστή ως μακρομαχόμος, και περιμένει διαταγές. Ο Βα-
 σιλεύς σκρόνισται και συνομιλεί μαζί του. Ένας ύκασιμακτικός καλείται να λάβη ήλαστον δια-
 ταγήν. Ο ύκασιμακτικός σαρματάρ και αυτός ως μακρομαχόμος. Άλλ' ο Βασιλεύς τού ήμωσέται
 τόσον καλωσόνην και με τόσον έρετικισμόν, ήσσε εις τόν φώσ της λάμπας έκάλω τά μάτια του ή-
 παρμακτικώς να λάμψουν.
 Έπεται τόν έπιτελειόν, οι πρόγνητες και ο Βασιλεύς σκόδων πόλιν εις τόν χάρτην. Έστι
 σκωμμένους τους άρμη έν ήν τήν άρολιότιν μου σημειώνται άρα 2 μετά τόν μεσονόκτιον.
 Ο Βασιλεύς έγράτλειται έν ήν τόν στρατόπεδον γούμα κομμάτι και μόνον από καιρού εις και-
 ρόν άκοχεται τόν θέμα των νυκτοπορουών και της περιπέλιου. Ρ. Τ.

ZIRA
 10 CIGARETTES FOR 5¢
ΣΥΝΙΣΤΑΝΤΑΙ ΜΟΝΑ ΤΩΝ ΜΟΤΙ ΕΧΟΥΝ ΑΞΙΑΝ
 Κερδίζουν άξίους

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΛΟΥΖΗΣ
 53 BOULEVARD MALSHERRBBS, ΗΑΡΜΕΙΟΙ
 Διευθυντής του ήτοιον τού μεγάλου Ήλκασ-
 θεραπειηίου. Ειδικός Γυναικολόγος και Οδοντόλος. Λέγει έκαστόν έκαστόν
 Έκείνην και Ήρασακούν από της 2ας μ. μ. μέχρι της 4ης μ. μ.

— Σάν να μου φαίνεται ότι θα είναι ο προσεχής εθνόσωμος, ελπε μίαν ημέραν εις τόν Κίρμπυ ένας από τους παλαιότερους συναδέλφους.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841
 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ
 ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
 ΔΡ. 35,000,000

ΟΙΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
 ΔΡΑΧΜΑΙ
 ..170,000,000..

ΔΙΟ ΚΗΤΗΣ
Ι. Α. ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ

Συστήσεται θεμέλις εις τούδε μετά
 της Τραπεζης συναλλασσομένων, όπως προς
 πασούσαν διεξαγωγήν των ύποθέσεών των, άπορεύονται
 να άπευθύνονται προς τή διακυβούσα την Τράπεζαν πρόσωπα και
 ύποκειμένων άποκλιμακτικώς άσας: τας έπιστολάς αυτών εις τήν διεύθυνσην:
NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ ΑΙΨΙΝΙΟΝ ΑΔΑΜΥΝΟΝ ΔΑΦΝΙΣΣΑΝ ΑΜΑΛΙΑΔΑ ΑΡΤΑΝ ΑΥΑΑΑΝΨΙΝ	ΒΟΛΟΝ ΓΥΨΕΙΟΝ ΔΙΗΜΗΤΣΑΝΑΝ ΖΑΚΥΝΘΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΘΗΒΑΣ ΘΗΡΑΝ	ΙΘΑΚΗΝ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΤΑ ΚΑΛΑΜΑΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ ΚΙΒΡΚΤΡΑΝ ΚΡΕΒΑΑΑΛΗΝΙΑΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ ΚΥΜΗΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ ΚΥΘΗΡΑ ΛΑΜΙΑΝ ΛΑΡΙΣΣΑΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΑΙΓΥΚΑΔΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ ΜΕΣΟΛΟΓΙΤΙΟΝ ΜΕΣΣΗΝΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ ΝΑΥΠΑΙΟΝ ΠΛΕΟΥΣ ΠΑΤΡΑΣ	ΠΙΠΡΑΙΑ ΠΥΛΟΝ ΠΥΡΓΟΝ ΣΠΑΡΤΗΝ ΣΥΡΟΝ ΤΡΙΚΚΑΑΑ ΤΡΙΦΟΛΙΝ ΧΑΛΚΙΔΑ
--	---	--	---	--	---

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

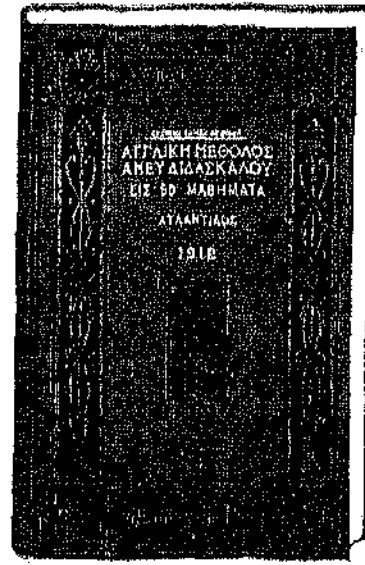
Δι' άποστολήν χρημάτων έν τών Ήνωμένων Πολιτειών εις Έλλάδα άπευθύνονται προς τούς έξής άναστασιατάς της Έθνεσής Τραπεζής της Έλλάδος: National Bank of Commerce New York American Express Co.	Bankers Trust Co. Irving National Bank First National Bank First National Bank First National Bank Canadian Bank of Commerce Montreal Canada	New York Chicago Pittsburg Milwaukee
--	---	---

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ
 Δέχεται έντάκτως καταθέσεις εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας
 Άγγλικάς, άποδοσκάς έν άριστήν προθεσίμη ή διαρκεία, από τούτο
 1 ο)» κατ' έτος δόκ καταθέσεις 0 μηνών τολλόχριστον
 2 ο)» » » » » 1 έτος »
 3 1)2 ο)» » » » » 2 έτων »
 3 ο)» » » » » 4 » »
 4 ο)» » » » » 5 » »

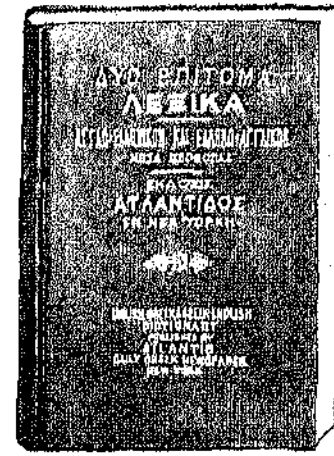
NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : NEW YORK

400 ΣΕΛΙΔΕΣ \$1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

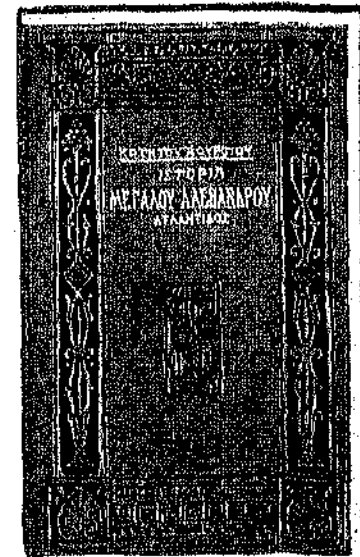
504 ΣΕΛΙΔΕΣ \$1 80 (ΦΡ. 7.50)

256 ΣΕΛΙΔΕΣ \$1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

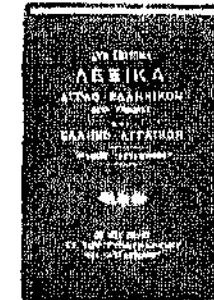

400 ΣΕΛ. \$0.75 (ΦΡ. 3.75)

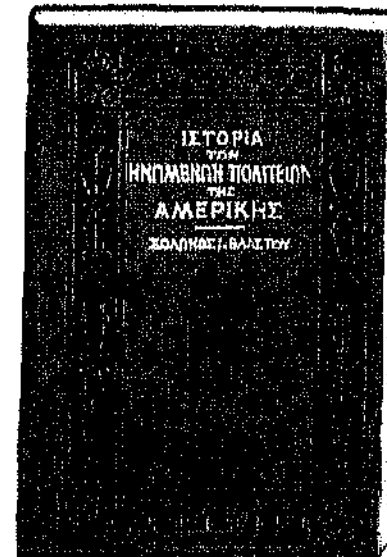
100 ΣΕΛΙΔΕΣ \$1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ΠΑΡΗΡ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

504 ΣΕΛ. \$1 (ΦΡ. 5)

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΩΡΕΑΝ

326 ΣΕΛΙΔΕΣ \$1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

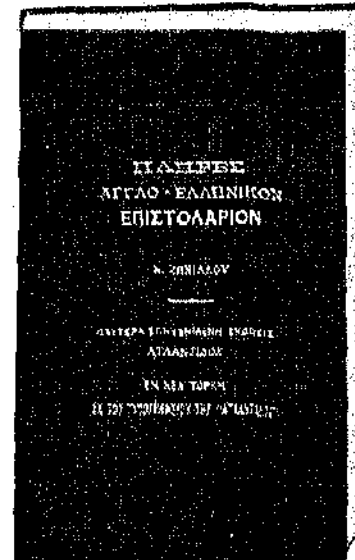

277 ΣΕΛ. \$0.80

287 ΣΕΛ. \$0.80

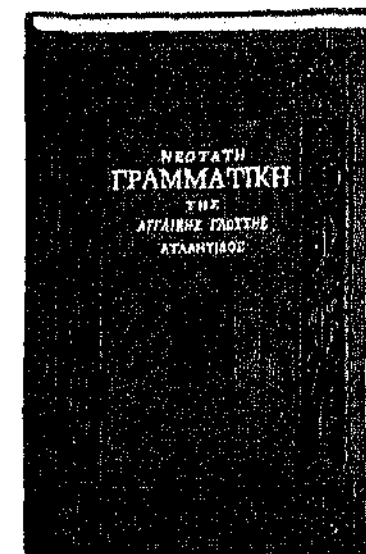
ΑΠΟΣΤΕΛΟΝΤΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ
ΤΕΛΩΝ

238 ΣΕΛΙΔΕΣ \$1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

124 ΣΕΛΙΔΕΣ \$1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

119 ΣΕΛΙΔΕΣ \$0.75 (ΦΡ. 3.75)